

கல்கி

KALKI
26.1.1969
40 நாள்

GRASIM

STAPLE FIBRE A SUPPLEMENT TO COTTON AND OTHER FIBRES

Among Indian technological achievements Gwalior Rayon's success in producing Rayon Grade Pulp from indigenous raw materials without any foreign aid or collaboration has, perhaps, been the most remarkable. The staple fibre produced from the pulp has been a boon to the hard-pressed textile industry which was deprived of valuable raw materials when vast areas of cotton-growing land were lost to Pakistan as a result of Partition.

Grasim Staple Fibre is unique in many respects, and is, in effect, a supplement to all natural fibres including cotton, wool, silk, jute, as well as to synthetic fibres. When blended or mixed with other fibres, it increases the usefulness of the resultant fabrics, making them cooler, softer, and more comfortable while at the same time helping to lower costs.

Today Gwalior Rayon contributes substantially to the national economy. It keeps hundreds of textile mills busy, gives employment to thousands of people, helps clothe lakhs more, saves crores of rupees in foreign exchange, contributes handsomely and in ever-increasing amounts to the national exchequer—these are just a few of the calculable benefits.

Besides Rayon Grade Pulp and Staple Fibre, Gwalior Rayon also produces high quality fabrics and fabricates its own machinery and equipment.

As the needs of the nation for the basic necessities of life are constantly growing, Gwalior Rayon, conscious of its responsibilities, has already made plans to expand its production. It is the constant endeavour of the Company to serve the country to its utmost ability.

THE GWALIOR RAYON SILK MANUFACTURING (WVG.) CO. LTD.

Birategram, Nagda

கல்கி

வாருளடக்கம்

மே, 1964

1964 ஜூன், 26

முகவியுள்ள பிரச்சினை	—	3
நாகர்கோவில் வேட்டிப் பொருள்	—	4
ராஜாஜியின் கருத்துக்கள்	—	6
இன்றே திருப்பணி தொடங்குக !	—	7
தொழில் வளமும் கழிவ் வளமும்	—	10
பொய்ச்சிவின் செல்வன்	—	18
மகாபாரதம்	—	30
பட்டணத்தில் டாக்டர்	—	34
கிளிஞ்சல் கோபுரம்	—	45
ஹிஸ்கு வந்தவர்	—	54
'அம்மா ஒரு கல்'	—	66
பரிசும் பத்தியும்	—	75

"கல்கி"யில் வெளிவரும் கதைகளில் உள்ளது பெண்கள் எதிர்வாழ்வுப் போராட்டம்.

சஷ்டியந்தபூர்த்தி

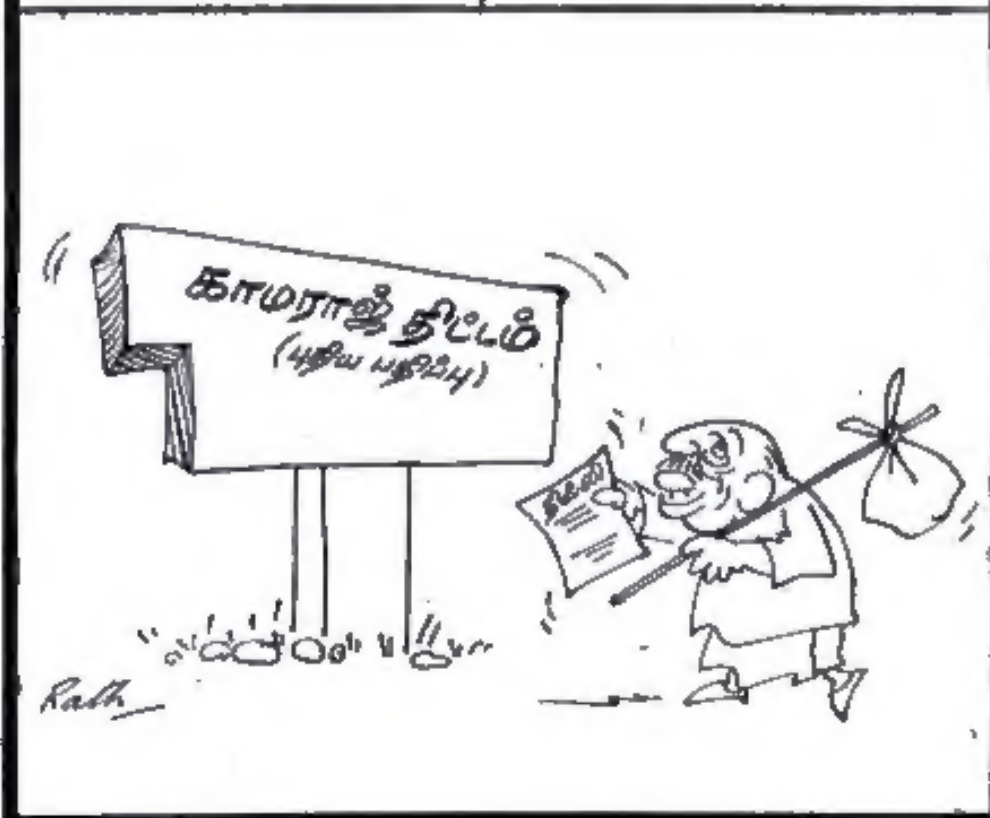
கருதி மெளன்ட், எம். ஜி. பி. க் பிரதேசம் (13) மிமிடெட், பஸ் கம்பெனியின் செகரட்டரியும், சென்னை அமல்கமேஷன் கம்பெனி ஸ்டாஃப்டர் ஸ்ரீ எம். வி. வெங்கட்டராமன் அவர்களின் சகோதரரு மான ஸ்ரீ எம். வி. துரை சாமி அய்யர் அவர்களின் சஷ்டியந்தபூர்த்தி விழா

அக்கு 10-1-69ல் நேகில் வருகை தரிது சிறப்பித்து நடத்திக் கொடுத்த வேத விதப்பணிகள், தொழிலாளர்கள், பிரமுகர்கள், தொழிலாளர்கள் மற்றும் அமைவருக்கும், அஞ்சல் மூலம் வாழ்த்தல் செய்துள்ள அனுப்பிய அன்பர் களுக்குப் புகைகள் மனமார்த்த சந்திப்பைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறோம்.

எம். வி. வெங்கட்டராமன்

எம். என். கம்பராமன்

எம். டி. வெங்கட்டராமன்

முக்கியமான பிரச்னை

குடியரசுத் தினம் நம்முடைய தீவிரமான பிரச்சனைகளில் பெல்லாம் புதிய சித்தியுடன் ஆராய வேண்டியதான். பட்சபாதத்துக்கும் உணர்ச்சி வேகத்துக்கும் ஆளாகாமல், தெளிந்த அறிவுடன் ஒரு முக்கியமான பிரச்சனையை ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டியது அவசியம்.

பாகிஸ்தானுடன் இந்தியா உறுதியான நட்பு பெற வேண்டியதே இந்த முக்கியமான பிரச்சனை. இந்தியாவுக்கும் பாகிஸ்தானுக்குமிடையே பணதீர்ந்து, பரஸ்பர விசுவாசமும் நல்வெண்ணமும் ஏற்பட வேண்டும் என்ற கருத்தில் மீதே காச்சீர்ததில் தீர்மானம் பத்தாண்டுகளுக்கு வல்லரசுகளின் மேற்பார்வையில் நடக்க வேண்டுமென யோசனை கூறினோம்.

என் யோசனையை இந்தியா ஏற்குமென்ற தோன்றலில் என்விரும்பி பி. சிவராம். இன்றுள்ள நம் மக்களின் மனப்பான்மையைப் பார்த்தால் அவர் சொல்வது சரியே. இந்தியா, பாகிஸ்தான் இரண்டுமே விரைந்து கொடுக்காத சில சித்தாந்தங்களை ஏற்றுவிட்டன. ஆயினும் இவ்விரு நாடுகளும் நல்வெண்ணத்துடன் வாழாவிடில் இரண்டுமே விரைவில் நிவாரண நிலைக்கு வந்துவிடும். அந்த நிலைவரையில் இவ்விரு நாடுகளும் நல்வெண்ணத்துடன் வாழாவிடில் அந்த நிலைவரம் உபயோகமாகச் சுற்றும் நிலையையும் உண்டாக்கிக் கொள்ளுகிறோம். இதே ரீதியில் தொடர்ந்து செல்லக்கூடாது என்பதே காத்தி அடிக்கள், வாய்ப்புறாதுர் சாஸ்திரி ஆகியோரின் ஆன்மா விதிக்கும் ஆணையாகும்.

ஆசியாவின் துணையாக நாடுகள் எச்சரிக்கையாக இல்லாவிடில் சீவத்தின் ஆதிக்கத்தில் சீழ் ஒய்வொரு தாடாக சிழிக்கடி சத்தர்ப்பம் இது. வியட்நாம் நமக்கு ஓர் அபாய அறிவிப்பாகும். அமெரிக்கா வெளிப்பெறி விட்டால், வியட்நாம் கம்யூ

னிட்ஸ்டிடம் சரணாகதி அடைவதைத் தவிர்க்க முடியாது. இந்த நிலை காலம் உணர்ந்து செயலாற்ற வேண்டியது இன்றியமையாதது.

சில தவறுகளாகச் செய்வதால், அவை நம்மை அவசியமான விஷயங்களில் ஐக்கிரமத கொள்ள முடியாமல் செய்து விடுகின்றன. பட்சபாதங்களும், உணர்ச்சி வேகமும் தவறுகளுக்குக் காரணம். இதனால் எந்தப் பிரச்சினைக்கு முதலிடம் என்பது தெரியாமல் போகிறது. ஐக்கிரமதமாக இருக்க வேண்டிய பிரச்சனைகளை அவட்சியம் செய்துவிட்டு, அருவசியமான பிரச்சனைகளில் கவனம் செலுத்தப்படுகிறது. பாகிஸ்தானுடன் நட்புக்கொள்ள வேண்டியது இப்போது முதலிடம் பெற வேண்டிய முக்கியமான விஷயம்.

பாகிஸ்தான் முதலில் காச்சீர்ததைத் தாக்கிய போது அதன் மன்னர் இந்தியாவுடன் ராஜ்யத்தைச் சேர்த்தார். அந்த முடிவுப்படியே, காச்சீர்த தீர்மானமாக இந்தியாவின் ஆளுகைக்கு உட்பட்டிருக்க வேண்டும் என்று இந்தியா விரும்புகிறது. அதே சமயத்தில் இந்தியாவின் நிரந்தர நலங்களை கவனிப்போமாயின், இந்தியாவும் அதன் மிக முக்கியமான அண்டை நாடான பாகிஸ்தானும் நல்வெண்ணத்துடன் ஒத்துழைக்க வேண்டிய அவசியமும் புரியும். இவ்விரு விஷயங்களைப் பிரித்து வைத்து, ரொம்பப் படி அவற்றின் முக்கியத்துவத்தை விவேகமாக ஆராய்ந்து பார்க்க உரிய முடிவைக் காண வேண்டும். பிரச்சனைகளைக் குழப்பினால் பகுத்தறிவைச் சிதைத்துவிடும். பகுத்தறிவு சிதைந்த நிலையில் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காண முடியாதல்லவா? எனவே, ஆர அமர ஆராய்ந்து முக்கியமான பிரச்சனையை முதலில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். சீவத்தின் விசத்தரிப்பு ஒரு மாற்றவொண்ணாத சித்தாந்தமாகிவிடுமாம் நாம் அறிவுத் தெளிவு பெறுவோமாக !

(மார்ச்சு) 28 நாள் 28

நாகர்கோயில் வோட்டின் பொருள்

நாகர்கோயில் இடைத் தேர்தல் பிரசாரம் பற்றியும், அங்கு நிகழ்ந்த "சம்பவங்கள்" பற்றியும் தான் எழுதப் போவதெனும். கன்யாகுமரி மாவட்ட மக்கள் போட்ட வோட்டுக்களின் அரசியல் அரித்தத்தை அவர்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும் என்பதற்கே இதை எழுதினேன்.

கன்ட்ரோய்க்கும் ஹசென்ஸ்க்கும் தேச நயனுக்கு ஏற்பத் தொழில் ஒழுங்கு செய்யாமல், தொழில் துறையின் மென்மையையே சீரடிக்கின்றன என்று சமீபத்தில் ஸ்ரீ ஜே. ஆர். டி. பாடா கூறியதை இவ்வாக்காளர்களின் சிவர் படித்திருக்கலாம். இதை தான் நீண்ட காலமாகக் கூறி வருகிறேன். பெர்மிட் ஹசென்ஸ் முறை தொழில் துறையை நெருக்குவதோடு ஏகபோக்கியங்களை உண்டாக்குகிறது. சதுக்க பெற்றவர்கள் மட்டுமே பெர்மிட், ஹசென்ஸ் பெற்றுக் கிய பண்டங்களை உற்பத்தி செய்யவும் விற்கவும் உரிமை பெறுகிறார்கள். இதனால் தேர்வையான போட்டிக்கு இடமில்லாமல் போகிறது. போட்டியில்லாத ஏகபோக்கியம் தரப் படுவதால் தரம் குறைவாகும். விடே உயரவும், இரகசியமாக வரபம் பெறவும் ஊக்கம் ஏற்படுகிறது. பெர்மிட் ஹசென்ஸ் முறையால், ஒரு பொருளின் உற்பத்திக்கு அவசியமான ஒரு நிதிய உறுப்பிக்கு ஹசென்ஸ் தர மறுப்பதாலோ, அல்லது காலதாமதம் செல்ல தாலோ ஒரு தொழிற்சாலைவையே மூடச் செய்யலாம்.

இத்தத் தீவ முறை நீடிக்க வேண்டும் என்பது நாகர்கோயில் மக்களின் விருப்பமா? இம்முறைக்கு மக்கள் கையால் உள்ள எதிர்ப்பு பவலீனமாகைய வேண்டும் என்பது அவர்களது ஆசையா? நாகர்கோயில் மக்களும் சரி, மற்றவர்களும் சரி, பெர்மிட் தவிர்ப்பிடுத்து விடுபட்டு, தேர்வையான போட்டியும் சுதந்திரமான விவாபாரமும் நடைபெற வேண்டுமென விரும்புகிறீர்கள்?

திரு காமராஜாக்குப் போட்ட போட்டு, தனிப்பட்ட முறையில் அவருக்குப் புனர் வாழ்வு தருவது மட்டுமல்ல; அரசியல் ரீதியில் இத்தத் தேர்தலைப் பார்த்தால், தேச உறுதிக்குத் தீங்கு செய்யும் கொள்கைக்கு ஊக்கம் தந்ததாக ஆகும். தனிப்பட்டவர்களின் வெற்றி தொல்விலை விட இதுவே மிக மூக்கியத்துவம் வாய்ந்தது.

கன்ட்ரோய் முறையால் காக்கிரஸுக்கு வரபம் மிகுக்கிறது. ஆட்சி

துடன் அத்தக் கட்சி இம்முறையால் விவாபாசிகளைப் பணயம் வைத்து, விரும்பிய மட்டும் அவர்களிடமிருந்து நிதி பெற முடிவிறது. இவ்விதம் பண பலம் பெற்று, தேர்தலைப் பண விஷயமாகி, தன் ஆட்சியை நீடித்துக்கொள்வதே காக்கிரஸின் ஆசை. இத்தக் கன்யாகுமரியின் அறிவுவாய்ந்த மக்கள் ஆதரிக் எண்ணினரா? அப்படி இரகசியத்தே நம்புகிறேன்.

நாகர்கோயில் தேர்தலுக்குத் தமிழ்நாட்டு அரசாங்கத்துடனே, அதன் தயவாட்சி துவலது காமராஜரிடமிருந்து சம்பந்தமில்லை, இது மக்கட் சபை இடைத் தேர்தல். அகம் இந்தியப் பிரதேசகளை ஆராய்ந்து வாக்களிக்காமாதே வாக்காளர் எதிர்பார்க்கப்பட்டனர்.

நாகர்கோயில் தொகுதியின் தன் மக்களுக்குச் சொல்கிறேன்: கோடிக்கணக்கில் நஷ்டப்பட்டு வரும் சர்க்காரின் ராட்சத திறவன்களுக்குக் கஞ்சகடைக் செய்யும் வரிச் சுமையை நீடிக்க வேண்டுமென்று நீங்கள் விரும்புகிறீர்கள்? உயர்ந்த வரிவிதம் காசனமாக, தலியார் நல்ல முறையில் நிர்வகிக்கக் கூடிய தொழில்கள் தனிப் பெருக்க முடியுமெனும்; ஏற்கனவே நன்கு தீர்ந்துள்ள தலியார் தொழில்களை விலைநீக்க முடியுமெனும்.

கன்ட்ரோய் முறையாலும் உயர்ந்த வரி விதித்தாலும் கறுப்புப் பண உற்பத்தி பெருகுவதைக் கன்யாகுமரி மக்களான நீங்கள் ஆதரிக்கிறீர்களா? கறுப்புப் பணத்தைப் பரிசுரமமாகப் பயன்படுத்த முடியாது. அதை உற்பத்தி பெருக்கும் தொழில்களில் முதலிடுசெய்ய முடியாது. எனவே, அது இரகசிய வழிகளில், உற்பத்திக்கு உதவாத வகையில் செல்லாவிடுது. இது தொடர வேண்டும் என்று நீங்கள் விரும்புகிறதாவே தெர்தல் விளைவு அமைத்துள்ளது - ஆனால் உண்மையில் நீங்கள் இப்படி எண்ணிவிடுக்க முடியுமா?

அரசாங்கத்தை மாற்றி, இத்தக் கொள்கைகளை வேல்ளாம் திருமென திறத்துவது இயலாது எனலாம். தவறான கொள்கைகள் எளிதில் விளைவிக்கும் தீமைகளைச் சலபாராக மாற்றிவிட முடியாது. ஆனால் இது காரணமாக, தவறிய மேல் தவற்றைக் குவித்துக் கொண்டு போக வேண்டும் என்றே, தண்டத்தின்மேல் நஷ்டத்தைக் குவித்துக்கொண்டு போக வேண்டும் என்றே ஆகாது. காலம் கடத்தாவினும் தவறான போக்கைத் தடுக்க மனித பத்தனம் அவசியமே!

இந்தியாவில் இன்றைய மக்கள் மீதும் வருங்கால சந்ததி மீதும் காங்கிரஸ் சர்க்கார் கமத்தியுள்ள இமாலய அந்நியக் கடவுள்கள் பற்றி நாகர்கோயில் மக்களாசிரிய நீங்கள் அறிந்திருப்பீர்கள். அந்நியாதிடாளும இவ் விஷயமாக ஊழியக் உண்மை நிலையைத் தெரிந்து கொள்ள முடியும். இந்தக் கடன் கலையி விருந்து நாட்டை மீட்க ஒரு நிபட்டமும் வகுக்கப்படுகின்ற. இவ்விஷயமாக காங்கிரஸ் சர்க்கார் எவ்வித மனச் சங்கடமும் கொள்ளவில்லை. வட்டிக் தவணைகளைத் தீர்ப்பதற்காகப் புதுக் கடன் வாங்கி வருகிறது!

இன்னும் எவ்வளவியா சொல்லலாம். இப்பொழுதுக்கு இது போதும். காங்கிரசுக்கு யோட்டுப் போட்டதன் தவறானதைச் சங்கடமும் மாயப்பட்ட வாக்காளர் உணர்வு வேண்டும் எனக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். காங்கிரசுக்கு எத்தனையோ வசதிகள் இருந்தும், சென்ற போதுத் தேர்தலில் பெரும்பான்மை வாய் ராஜ்யங்களில் வாங்கியிருக்க ஆட்சி யதிகாரத்தை இழந்திருந்ததே நாட்டின் அக்கட்சியின் மதிப்புக் குன்றியிருப்பதை உணரலாம். நாகர்கோயிலில் தேர்தலி ஏற்படும் என்று பயத்தே காங்கிரஸ் கட்சி முன்னால் அக்கிரம உணர்வு திறத்தி வைத்தது. தனிப்பட்ட முறையில் அவருக்கும் புனர்வாழ்வு தேவைப்பட்டது. அவரது கட்சியின் கொள்கைகளைக் கருதாமல் நீங்கள் அவருக்கு வாக்குத் தந்தது இயற்கைக்கு விரோதமானது என்று சொல்வதற்கில்லை.

தனவரி 35 ரூபாயை நினைம். இச்சமயத்தில் இந்த விவகாரமான என்

னக்களை வெளியிடுவதற்காக, நிருகாம ராஜாக்கு வாக்குத் தந்த தன் மக்கள் என்னை மன்னிக்க வேண்டும். நாம் ஒரு குடியரசாக வாழ்கிறோம். அதாவது நாம் அறிவு விளக்கம் பெற்ற ஒரு மகாராஜா அவ்வது மகாராணியின் ஆட்சியில் இல்லை. மக்கள் அறிவு விளக்கம் பெற்றிராவிட்டாலும், மன்னர் (அல்லது ராணி) திறமைபுள்ள தன் மந்திரிகளை நியமித்து நாட்டு நடப்புக்களை நல்லபடியாக நிர்வகிக்கச் செய்ய முடியும். ரூபாய் ரூபாயா, வாக்காளர்களின் விவகாரமாகச் செயலாற்றினால்தான், தேர்தலின் ஆண்களும் பெண்களும் குழந்தைகளும் சத்திராசுமமாக வாழ முடியும். வாக்காளர் விவகாரமாகச் செய்யப் பரிசாவிடும் தேர்தல் பாதிக்கப்படும்.

நம் தேசப் பொருளாதாரத்தை நாம் செய்யும் கொள்கைகளை மாற்ற வேண்டும் என்று நிருகாமராஜ் விரும்புவாராவின் - தமது பகுத்தறிவுக்கு இசையான கொள்கைகளையே அவர் வற்புறுத்துவாராவின் - நானே அவருக்கு வாக்குப் போடுவேன்; மற்றவர் களையும் அவருக்கு வாக்குப் போடுமாறு யோசனை சொல்வேன். காமராஜைத் தேர்த்தெடுத்திருக்கலாமா என்பதுபற்றி நீங்களோ, மற்றவர்களோ மீண்டும் சித்திக்க வேண்டும் என நான் விரும்பவில்லை. இன்றைய இந்திய சர்க்காரின் கொள்கைகளை நீங்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்றே விரும்புகிறேன். எப்போது சத்தர்ப்பம் கிடைத்தாலும் அப்போது நாட்டு நடப்புக்களைச் சரியாகக் கவனனால் இயற்றவை செய்வோம் செய்ய வேண்டும் என்றே விரும்புகிறேன். ('கவாந்' (கி) (தூர்)

விண்ணொளி நிலையத்தின் முன்னோடி

சத்திர மண்டலத்தை அடைய இரண்டு விதமாக விஞ்ஞானிகள் யோசித்தார்கள். சத்திர வாழ்ந்த ராக்கெட்டுகளின் உதவியுடன் தேரடியாகச் சத்திர மண்டலத்தைச் சென்றடைவது ஒரு வழி. இம்முறைமையிற் பின்பற்றி அமெரிக்க விண்வெளி வீரர்கள் சில திசைகளிலுந் தான் சத்திரனைச் சந்தி வந்து கண்காணியில் ஆழ்த்தினார்கள். மற்றொரு வழி உணர்வுச் சந்தி வந்து ஒரு விண்வெளி நிலையத்தை அமைப்பது. இவ்விதம் ஒரு ராக்கெட்டின் இறக்கியின் மாரிப் போலது போல இந்த விண்வெளி நிலையத்திலிருந்து விண்மீ சத்திரனை அடையலாம். இந்த விண்வெளி நிலையம் பிற கோக்கியையும் வான மண்டலத்தையும் நுழைவி ஆராயும் விஞ்ஞானிக் கூடமாகவும் இருக்கலாம்.

விண்வெளி நிலையத்தைப் பற்றி பகுதி வாகத் தயாரித்துத் தனித் தனியே அனுப்பித் தான் விண்வெளியில் இயங்கத்தக்க வேண்டும். இப்படி வெவ்வேறு பகுதிகள் விண்வெளி

க்குக் கொண்டு சென்று சரியானபடி பொருத்த முடியுமா என்ற யூவாங்க ஆராய்ச்சியில் மனிதன் பெற்றி பெற்று விட்டான். கோவித விண்வெளி வீரர்கள் அண்மையில் இரு விண்வெளிச் சப்பகளை அல்ல உணர்வுச் சந்தி வந்துவிடுவது இவ்விதத்துக் காட்டினார்கள். ஒரு கைத்திலிருந்து மற்றொருவருக்கு இவ்விதம் இடம் மாற்றினார்கள். விண்வெளியில் நடத்தார்கள். எவ்வளவு மீண்டும் தனித் தனியே பிரித்தார்கள்.

விண்வெளியில் மனிதன் நடப்பதும் இரு வகையாக விண்வெளியில் இயங்கப்படும் ஏதேனோ விதத்திற்குக் காட்டிப் பற்றின சாதனைகள்தான். இவற்றை முற்றிலும் புதுமை என்று கூற முடியாது. இதற்குள் கோவியத் விஞ்ஞானிகளின் - விண்வெளி வீரர்களின் சமீபத்திய சாதனைகள் குறைத்த மதிப்பிட்டு விடும் கூடாது. இது மேலும் மேலும் விண்வெளித் துறையின் திறமையுடைய அற்புதங்கள்கு ஒரு முன்னோடி.

ராஜாஜியின் கருத்துக்கள்

இந்தியாவில் உண் கம்யூனிஸ்ட்கள் 'நாக்கஸ்பாசி பாணி' என்ற பெயரின் தாச வேலி செய்பவர்களாக உருவாகி வருவதைச் சமாளிப்பதற்குத் திங்கிலின் சட்ட மத்திராலயம், உள்நுழை மத்திராலயம் இரண்டில் கூட்டுச் சாமர்த்தியமும் போத வில்லை போயிருக்கிறது. யூனியன் சர்க்கார் வேறுமே எச்சரிக்கை செய்கிறது; அங்ஙன வாக தெரிவிப்பதாக அறிக்கை விடுகிறது. தாழ்வு சர்க்கார்கள் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என திங்கி எதிர்பார்ப்பு தாகத் தெரிகிறது. நாக்கஸ்பாசி பாணிக் செயல்பாடு, இந்தியக் குற்றப் பிரிவின் கீழ் விசாரித்து விட்டால் போதும் என்றே ரீதி யில் ஆய்வாங்கு ராஜ்யங்கள் எடுக்கக்கூடிய விஷயமல்ல. இது அகில இந்தியாவிலும் பரவியிட்ட பிரச்சனை.

சிறைப்பட்ட நாக்கஸ்பாசிக் காரர்கள், 'தியாகி'களாகின்றனர். அவர்களது சிறை களாத் திங்கி செய்கரியம் செய்த தர வேண்டும் என்று கோரப்படுகிறது. பவங்கரமான தேசிய ஆபத்தை எதிர்கொள்ள இதுவா வழி?

வன்முறையின் மீது பிறந்த கம்யூனிஸம் தானாய்விட்டதில் அரசியல் கட்சியாகி, அரசாங்கத்தின் மீதும், தொழில்துறை மீதும் செயலாக்குப் பெற்றது. இப்போது கம்யூனிஸம் புதுத் திருப்பம் பெற்று, பகிரங்க வன்முறையின் எடுபட்டிருக்கிறது. இந்தியா முழுவதும் தாச வேலியைப் பரப்பி, நாட்டை மா-சே-துவின் சான்றாழ்வத்தின் ஒரு பகுதியாகியுயரே அதன் இலட்சியம்.

இந்திய சர்க்கார் கைதியமாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். நடவடிக்கை எடுப்பதால் இடைத் தேர்தல்களில் காங்கிரஸின் தீவிர என்ன ஆகுமோ என்பதை எண்ணக் கூடாது. இடைத் தேர்தல்களில் சில சந்தர்ப்பங்களில் பெறுவதால் தேசத்தையே இழத்ததாக தெரிடலாம். காங்கிரஸுக்குப் புத்தாளம்

புகியிருந்த அந்த அமைச்சரவர்களைக் காட்டு வதைவிட மூக்கியமான விஷயம் கம்யூனிஸ மும் வன்முறையும் கடியிருப்பதை மூக்கி வேலி கிள்ளுவதுதான்.

பிச்சு

நான் பயத்தது போலியை அரசாங்க ணட்டி பரவி வருகிறது. உலகின் மிகப் பெரிய ஜனநாயகம் என்று சொல்லப்படும் இந்தியா, உலகின் மிகப் பெரிய சூதாட்ட விடுதியாகி வருகிறது.

காட்டிக்கொல் ஒரு வேடியியா, இரண்டு அண்டை லுள்ள கோடியியா வருமானம் பெற்றுதலும், தார்மிக ரீதியில் அதைவிட அதிக செலவு செல்தே இவ்வருமானம் பெறுப்படுகிறது. தொடர்ந்து துண்டித் புற வாகக் காட்டி மக்களை இழுப்பதால் பெரும் தார்மிகச் சிதைவு ஏற்பட்டிருக்கிறது.

சர்க்காருக்கும், மத்ய தரவர்களுக்கும், பகை பெறும் அதிர்ஷ்டசாலிகளுக்கும் பொது மக்களுக்கிட பணத்தைப் பெற்றுத் தருகிற முறையிய ணட்டி. இதை விஸ்தரிக்கும் பழிப்புக்கிடமான காரியத்தைச் செய்ததில் தமிழ் நாட்டு அரசாங்கத்துக்கும், தமிழ் நாட் டுப் பத்திரிகைகளுக்கும் மிகப்பெரிய பங்கு உண்டு. தமிழகப் பத்திரிகைகளிலும், கல ரொட்டிகளிலும் பகை பெற்றவர்களின் 'படக் களை அச்சிட்டுப் பிரமாதமாகப் பிரபலம் படுத்தியதே இச்சூதாட்ட சாணை இந்தியா வெங்கும் பரவ வழி சென்றிருக்கிறது.

ஒன்ற மீதிய காமை, மதுபானம், சூதாட்டம் ஆகிய லுள்ள பாபங்களையும் மிகப் பணைய தமிழிசைகளில் லுள்ளுக் கோத்துக் கூறி, மக்களை எச்சரித்தது. தேசத் துக்கு உழைப்பே தேவைப்படும் சமயத்தின் இப்பாபங்களில் லுள்ளுதல் பரப்பிய பழியைவா தமிழ் நாட்டுச் சர்க்கார் பெற வேண்டும்?

மகாத்மாவின் மணிமொழி

மதம் என்றால் நான் என்ன பொருள் கொள் கிறேன் என்று வினாக்கூடுதேன். அது லித்த மதம் அல்ல. லித்த மதத்தை நான் மற்ற எல்லா மதங் களுக்கும் மேலாக மதிப்பது திச்சயம். எனினும் நான் 'மதம்' என்னும்பொது, லித்த மதத்துக்கும் அப்பாற்பட்ட ஒன்றையே குறிப்பிடுகிறேன். அது ஒருவரின் பாவனத்தையே மாற்றி விடுவது. உக் ளுக்குள் இருக்கும் சத்தியத்துடன் ஒருவரைப் பிரிக்கவேண்டியுமல் பிணைப்பது. எப்போதும் தாய்மைப்படுத்தவது. தன்னை முற்றிலும் வெளிப் படுத்திக் கொள்வதற்காக எதைவும் அதுபவிக்கத் தவாராயுள்ள திரத்தர அம்சம் அது. அது தன்னைத் தானே கண்டு கொண்டானென்றி ஆன்மா திம்மதியிற் றாமல் தத்தலித்துக் கொண்டிடலிருக்கும். தன்னை அறித்து கொள்ளும் வரையில், தன்னைப் படைத்த வனை அறித்து கொள்ளும் வரையில், தன்னக்கும் தன்னைப் படைத்தவனுக்கும் உள்ள தொடர்பை அறித்து கொள்ளும் வரையில் அமைதி பெறுமல் மனிதனின் இயல்புக்குள் இருக்கும் அம்சமே மதம்.

கோயிலின் முன் நோக்கம்

97

இன்றே திருப்பணி தொடங்குக!

புறைய கோயில். டொதுமக்களின் கவனத்தில் இயலாத கோயில். புராதனமான சாதனை நரிமம் இன்று மாழ்பட்டிக்கு விடப் பது பிபரல் இந்தப் புராதன ஆலயமும் பாழாகிக் கிடக்கிறது.

இடிபாடுகளிலிருந்து சாதனை நரிமத்தை மீண்டும் நிர்மாணிக்கப் பாடுபட்டு வரும் ஸ்ரீ காமகோஷப் பெரியவாள் இந்தப் பணியை, நிதிமான்மைத் ஆலயத்தை இதயம் கயித்து வளம் வருகிறார்கள்.

கேடெற்கும் காணாத அற்புதங்கள் பல உள்ள ஆலயம் இது. மூலத்தான மூர்த்தியான ஆடவயங்கையர், கிறக்கோ மேற்கோ பாராயணம் தெற்கு நோக்கி எழுந்தருளியிருப்பது இப்பரல் கோயிலில் ஒரு புதுமை. தெற்கு நோக்கி இருக்கும் சில மூர்த்தங்கள் நடராஜமூர்த்தியும், தட்சிணாமூர்த்தியும், தஞ்சை நடராஜ மூர்த்திக்கு ஆடவயலார் என்ற பெயருக்கும், இங்கு மூல மூர்த்தியான ஆடவயலாரும் தெற்குப் பார்த்திருக்கிறார். தஞ்சை நடராஜனின் பெயரைச் சூட்டிக் கொண்டுள்ள ஆடவயங்கையருக்குத் தேவியாக இக் கோயிலில் எழுந்தருளியிருக்கும் அம்பிகை, தஞ்சை ராஜ ராஜேசுவரத்து அம்பிகையான பிருகதேவரத்தியின் திருநரிமத்தைத் தரிப்பது விசேஷம். ஆனால் இத்தகைய தஞ்சைப் பிருகதேவரத்துக்கும் முற்பட்டது எனப்படுகிறது.

இக் கோயிலில் தட்சிணாமூர்த்தி 'பச்சிமா மூர்த்தி'யாக இருக்கிறார். ஆலயத்து தட்சிண (தெற்கு) முகமாக அமர் வேண்டியவர், பச்சிமா (மேற்கு) முகமாகப் வீற்றிருக்கிறார்.

'ஆனந்தத்தில் திக்குத் திசை புரியவில்லை', 'திக்கிரமை பிடித்தது' என்றெல்லாம் நாம் சொல்வது போல், அருள்மெறியில் ஈசனுக்குமே இந்த ஸ்தலத்தில் திசை புரியவில்லை போலும்.

இக்கோயிலில் மூலகனின் ஒரு மூர்த்தம் வேலை வீரத்துடன் பிரபோதிலும் புதுமைக் கோவத்தில் உள்ளது. மற்றொரு மூலகனிர்ப்பத்தில் மயூரம் சர்ப்பத்தை எதிர்த்தும் வீறு வேதெய்கிறும் காணவொன்றுதது.

இங்கொரு புதுமை, தீபேஷ்டா தேவியாலிய மூர்த்திக்கு இந்த ஆலயத்தில் இடம் தரப்பட்டிருப்பதே! அந்த அம்மானுக்கு இடம் கொடுத்ததால்தானே என்னவோ, நீண்ட நெடும் காலமாகக் கோயில் கயிச்சேரத்தை இழந்து கிடக்கிறதே.

ஸ்ரீ கால்கி பெரியவாள் இந்த அநிசய ஆலயத்தை அளவற்ற அபாப்ட்டுடன் நின்று நின்று நிதானமாகப் பார்த்து ரசித்து, ரசித்து, ரசித்து வருகிறார்கள்.

மூட்டத்தில் சட்டென்று நின்று விடுகிறார்கள். நமது பக்கத்தில் நிற்கும் திரு விநாயகராக ரெட்டையாரைப் பார்த்து, "இதோ, இத்தக் கல்செட்டைப் படி" என்கிறார்கள் முகமெல்லாம் மறுவலாக.

அவரது திருநீரல் கட்டும் கரிவையப் படிக்க மூல்கிறார் திரு ரெட்டையார். ஆனால் கல்செட்டை எழுந்தருள் படித்துப் பழக்கியல் ஸாததால் தடுமாறுகிறார். "இ.....மே...." அவர் பிரயாணசாடல் எழுத்துக் கட்டுவதைப் பார்த்தவுடன் ஸ்ரீ பெரியவாளை கல்செட்டைப் பசிச்சென்று படிக்கிறார்கள்.

"இப்பே திருப்பணி தொடங்குக....."

ஒரு முறை அவ்வ: தான்கு முறை அர்த்தபுஷ்டி, தனியும் துரவிக் அந்த கரிவையத் திரும்பத் திரும்பப் படிக்கிறார் ஸ்ரீ ஆசாரியான.

திரு ரெட்டையாரை நோக்கிப் பொருள் டொடுத்த பரிசுவயை விடகிறார். திரு ரெட்டையாருக்கு அரித்தமாயி விடுகிறது. அடியாரனின் தகையெழுந்ததையும் படித்துத் துடைத்து விடுகிற துக்குரு, பத்தர்களுடைய மனத்தின் அடியாரத்தில் இருப்பதைவும் படித்துவிடும் துக்குரு, முதன்முறை ஆலயத்

அவ்வுருகை: மலர்மது பேரெனில் மயில்

cali-kut

special

காலி-கட் ஸ்பேஷல்

காலி-கட்
புடவை
காலி-க்ளாத்
சில்லறை
மற்றும்
கடைகளில்
கிடைக்கிறது.

இதற்குமே செய்து வந்தது. 1957ல் கூடிக் தாட்டு ஒத்துவரப்படும் முகம் இந்தியத் செயற்கை வைரத் தொழிற்சாலை மேட்டுப்பாளையத்தில் நிறுவப்பட்டது. இருபத்திரண்டு லட்சம் ரூபாய் செலவில், அங்குதல தயாரிப்புக் குறியீடு ஒரு நாளைக்கு நாற்பது கோலான் கற்கள், இன்று இது அறுபது கோலான்களான உயர்ந்தது. சிவப்பு, வெள்ளை, நீலம், பச்சை, வெள்ளி மஞ்சள் என்று எந்தத் விதமான வைரங்களை உருவாக்குகிறார்கள். அதற்கு ஏற்ற ரசாயன மூலப்பொருள்களைக் கொண்டு, நியூ வைரம் எப்படிப் பங்களித்து வரலாம் பூமியின் அருகத்திற்கு உருவாகிறதோ, அதேபோல ஓரளமான உஷ்ணத்தில் ரசாயன மூலங்களை ஒன்று சேர்த்து உருக்குவதில் மூலம் செயற்கை வைரக் கற்களை உருவாக்குகிறார்கள். உஷ்ணம் உறுதிக்கு அடிப்படை.

அவர் அங்குமித்திருந்து மூக்காய் அங்குல கந்தனவும் இரண்டரை அங்குல உயரமும் கொண்ட மெழுகு வத்தி போன்ற உருவிய வைரக் கல் உருவாக 1980 டிஸிம்பெம்பர் கொண்ட தயாரியில் ரசாயனக் கலவைகள் இரண்டு மணி நேரம் குளிக்க வேண்டும். அப்படிக்குளிக்கும்போது மெள்ள மெள்ளத் தொழுவம் கொஞ்சமாக வைர உருகி வரவருகிறது.

இப்படித் தயாரான வைர உருகிகளைத் திரும்பிவிட்டு விடுகிறார்கள். இவற்றைப் பட்டை திட்டி நுண்ணிலும் வைரக் கற்களாகும் பணியைத் தேர்வகத்தில் திருச்சி மாஸ்ட்டரும் வட இந்தியாவில் ஜெய்ப்பூரும் ஏற் பிற்றன. இவ்வு தயாராகும் செயற்கை வைரத்தில் அறுபது சதவீதத்தைத் திருச்சியும், நாற்பது சதவீதத்தை ஜெய்ப்பூரும் பகிர்ந்து கொள்ளுகின்றன. வைர வரலாகை வெட்டிப்பட்டை திட்டிப் பண்பாடப்பாக்கும் பணியில், இவ் விரண்டு இடங்களிலுமாக, 20,000 மக்கள் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். நூலகத் தொழிலாக இதைச் செய்கிறார்கள். மேட்டுப்பாளையத்தில் கவுன் இதுதான் இந்தியாவிலே உள்ள ஒரே செயற்கை வைரத் தொழிற்சாலை.

கதகதப்பான செயற்கை வைரத் தொழிற்சாலை விருந்து வெட்கெடக்க வைக்கும் ஊட்டி குளிகுக்குச் சென்று கொண்டிருந்தோம். மல்கன் கோர் ஊவிரட்டில் வறியவருத்துக் கொண்டு குளிரை வாரி வண்டிகளுக்கு விசியடி விசுரந்து கொண்டிருந்தது. ஊட்டியை தாய்கள் அடைந்தபோது தள்ளிவிட, உத்திரவுக்கும் குளிரில் அவரவர்களுக்கு அறிவிக்கப்பட்ட அறையை நோக்கி ஓடவாரோம். ஒன்பது மணிக்கு ஊட்டியில் உண்ண வேண்டிய இரவுச் சாப்பாட்டைப் பற்றி ஒரு மணிக்கு

1. இந்தக் கோடி விசையுத் தொடுத்ததையும் வந்தத் திரையுத் திரையுத் பார்த்திருக்கிறோம் இந்த அழகான காட்சியை ஆழிவது அமைக்கப்பட்டு பருதியில் காணலாம்.
2. 'முகம் வேண்டாம், மரம்பெய்யுமே போதும் உருகியிருந்து முகங்கி' கங்கிரே நேர்மன் நிபுணர் பத்திரிகை பிரதிநிதிகளிடம்.
3. உதகை மீயே 'இந்தி' - நேர்மன் விசைவைத் திட்டிதான் இந்' ஒப்பந்த மூலத்தில் உருகியிருக்கும் ஆரண் கிய பாதிகளில் மேற்கு வகத்திருக்கும் பரிசு.

வாருக்கு திரையு இருக்கப்போகி துது படுக்கையில் விருந்து கம் டளிப் போர்வைக்கும் புருத்து கொண்டாய் போதாதா என்ற எண்ணத்தில் போய்ப் பருத்துக் கொண்டு விட்டோம். மறு நாள் காணிய்தான் எங்களுக்குகாத தயாரான விருந்தை எங்கிலிப் பருக்கு அந்த அகாய வேகிலி யும் அளித்தே மகிழ்ந்தார்கள் அரணோ என்று தெரிந்து கொண்டோம்.

நீக்கியில் இந்தி-நேர்மன் விசைய அவிவிருத்தித் திட்டித் திரைத் உருவாகியுள்ள உரு

கோக் கிழங்குப் பண்ணையாக ஈண்டியோது. 'மேல் தாட்டுக்காரர்கள் மேல் தாட்டுக் காரர்கள்தான்!' என்று விவக்காமன் இருக்க முடியவில்லை. இந்திய விவசாயத்தில் தனியே மூன்றேனற்றங்களைப் புருத்தித் தக்க பரீட்சை அளிப்பதே இந்த 'இந்தோ-ஜெர்மன்' விவசாயத் திட்டத்தின் குறிக்கோள். விவசாயக் காலத்தைத் துறைகளில் திபுனர் கணியும் மருத்து வந்திர சாதனங்களையும் தேவையான பொருளாதார உதவியையும் ஜெர்மனி வழங்குகிறது.

டாக்டர் காங்கடல் என்ற ஜெர்மானிய நிபுணருக்கு வயது ஐம்பத்தைந்துக்கு மேலிருக்கும். ஆனால் வயதில் அவருடன் இளைஞர்களான எங்கள் எல் நடந்து போக முடிய வில்லை. மனியப் பிரதேசத்தை உழுது உருளைக் கிழங்கு சாகுபடிக்கு ஏற்ற நிலமாக்கச் செய்து டிராக்டர் இருக்கிறது. ஆனால் அவர்கள் அதை மட்டுமே தம்பி இருக்கவில்லை. முதலில் பாறைக் கற்களைப் பரட்டி அப்படிப் படுத்த நடமாட்டு ஏர்க்கலையை முறைவையும் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இரண்டாவது கட்டமாகத்தான் டிராக்டரைப் பயன்படுத்துகிறார்கள். நிலத்தை அவர்கள் பண்படுத்தும் அமுது உண்டே. அபாரம். பொருவின்களால்

உருளைப் போன்றது ரயானாடு பெரும் அத்தனை பொல பொல வென்று பயிரிடும் பூரிமை ஆக்குகிறார்கள். அதன் பிறகு அதைத் தாவி போடுகிறார்கள்! விவசாயப் பூரிமை. உருளைக்கிழங்கு பயிரிடப்படும் பூரிமை முக்கால் அங்கு முக்கால் அடியாகப் பிரித்துக் கொண்டு ஏராளமாக ஈண்டி போடுகிறார்கள். மனிதர்களுக்குப் போடும் அந்த இந்துக்களின் ஈண்டியைப் போலவே - ஆனால் பன மயங்கு பெரிதான அளவில் - மருத்துவத் குழாயில் திரட்டிக் கொண்டு பண்படுத்திய நிலப்பரப்பில் ஈண்டியை நுகர்த்து அமுத்தி மருத்தைத் தோத்துகிறார்கள்.

'தெம்பிடாட்ஸ்' (Nemagoross) என்ற ஒரு விததோல். இதைத் தடுக்கவே இந்த மருத்து ஈண்டியை. இப்படித் தயாரிக்கப்பட்ட பூரிமில் விவசாயிகள் உருளைக் கிழங்குகளை விதைக்கிறார்கள். அப்போது அவை தனதன் வென்று என்னமால் வளரவில்லை! சாதாரண முறையில் ஓர் ஏக்கருக்கு எவ்வளவு பயிராகுமோ அந்தப் போல் இப்படித் தைமீன் அதிகமாக இம்முறையில் மருத்து விடைக்கிறது.

மருத்திடப்படாத நிலத்தில் நடந்து வந்த எங்களை மருத்திட்ட நிலத்துக்குள் அழைத்துச் செல்லுதல் 'எவ்வாறும் கால்களை அங்குள்ள பட்டைத் தீரிக் கழுகைக் கொண்டுதான் உயிரை வரவேண்டும்' என்று கேட்டுக் கொண்டார் ஜெர்மானிய நிபுணர். எங்களை எங்களை 'தெம்பிடாட்ஸ்' ஒட்டிக் கொண்டு வந்து அவர்கள் உழைப்பைப் பாழ்படுத்திவிடக் கூடாது என்பதற்காகவே இந்த முன்னைத்பாடு.

உருளைக் கிழங்கைத் தமது சைவிக் எடுத்துக் கொண்டு விதைக்கும்போது, சொத்தக் குழந்தையைக் காட்டிக் குதா கவிக்கும் ஒரு தம்பனின் நிலையில் இருந்தார் அந்த ஜெர்மானிய நிபுணர். நிலம் தயாராகச் சற்றுத் தாமதமாகிறது. அவற்று விதைப்பதற்கு ஏற்ற பருவமில்லை. அப்போது தயாராக உள்ள விதைக் கிழங்குகளை என்ன செய்வது? வினாவி விடுமே என்று களைப்படைவோம். மருத்துக் குளியலை ஏற்றுக் கொண்ட விதைக் கிழங்குகள் அதற்கெனப் பிரத்தியேகமாகத் தயாரிக்கப்பட்ட தட்டுப் போன்ற பெட்டிகளிலேயே ஆனந்தமாக முளைவிட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. அவைப்படி வேண்டாமாம். சாதாரணமாக விதைப்பதற்கு ஏற்ற குழந்தை அமைவும் போது அவைகளை எடுத்து நடலாமாம். தகவலாகத் தரும் என்று விளக்கிறார் டாக்டர் காங்கடல்.

அவர்களை ஆராய்ச்சியையும் புதுமுறை களைவும் ஏன் பயன்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறது உழைப்போர் அவர்கள் காட்டும் ஆர்வத்தையும் சேர்ப்பதற்கென.

கூழிமை அரவென் ஏற்பாடு செய்திருந்த ஆலவும் பயணத்தில் அனைக்கட்டுக்கள் பன வந்தறையும் காணும் காப்பப்ப பத்திரிகை வான்களுக்குக் கிடைத்தது.

இவற்றை அளித்துள்ள செயல்களானபிவ நுகரிகள் தாம் தொண்டாறு சாதனைத்தற்பு பயன்படுத்திக் கொண்டு வருகிறோம், ஆகவே புதிய பாசனத் திட்டங்களுக்கான காப்பப்

என் உதவிகள் ஒருவர் விடுவதற்கு சென்றிருந்தன. அவர்கள் விடுவ குழந்தை உரை அடிக்கடி 'சிப்பி' என்று திறக்க முயன்று கொண்டிருந்தனர். அந்நி அவன் கிருமியும் திவசம்மம் என்னதான் இருக்கும் என நினைத்தேன்.....

(தொடர்ச்சி 27ல் பார்க்க)

நீங்கள்

புத்திசாலியான முற்போக்குள்ள தாயாரா,
அல்லது, பழமையைப் பின்பற்றும் தாயாரா?
கீழ்க்கண்டதைப் படித்துத் தீர்மானியுங்கள்:

உங்கள் அன்புக் குழந்தைக்கு
தாய்ப்பால் அல்லது பால்
உணவுகள் தருவதை பழம்-
பழமாக விடுத்தி, திட உணவு
அளிக்க வேண்டியது கிளையும்
முக்கியம் என்பதை நீங்கள்
உணர்ந்திருப்பீர்கள்.

சரி.

இவ் விஷயத்தில் நீங்கள்
என்ன செய்யப் போகிறீர்கள்?

குழந்தைக்கு வீட்டில் கைமத்த
தாலிய உணவைத் தரப்போ-
கிறீர்களா? ஆனால் அதைத்-
தயாரிக்க அதிக நேரமாகிறது.
அளவேமாக அதைக் குழந்தை
கள் விரும்பி உண்ணுவதில்லை;
மேலும், அதில் போதிய அளவு
போஷாகளுச் சத்தும்
இருப்பதில்லை.

இவ்வீடில், குழந்தைக்கு
மாடுசென் புல்டட்ஸ் போகிறீர்-
களா?

(இது குழந்தைகளுக்கு வரும் கனக வழுங்கப்படும் முதல் திட உணவு) அப்படி யென்-
ருவ. கீழ்க்குள் புத்தி சாஸிபாண
தாயாத்தான்!

பாடெக்ஸ் குழந்தைகளுக்கு
ஒழுப்பப்போஷாக்கும் அளிக்-
கிறது இது எலிதில் தீரண-
மாகும். ககாநா ரீதியில்
உருவாக்கப்படும் பாடெக்ஸ்,
தயாரிப்புதற்கு செவகரிய-
மானது; கலப்பானது
பாடெக்ஸுடன், தேவைக்குத்
தகவடி பாலும், சர்க்கரையும்
சேரக்க வேண்டியது தான்.
குழந்தையின் உணவு தயார்-
முதலில் குழந்தைக்கு சிறு-
சிறு அளவில் பாடெக்ஸ்
ஊட்டத் தொடங்குவதன்.

யின்னர், அளவை அதிகரிக்க-
வும்-தாளிப்பதன், விடயின்
கன் கவிது சத்துக்கள், இரும்-

புச்சத்து மற்றும் சரிபாண
அளவு புரத சத்துக்கள் கலந்து
உருவாக்கப்படும் பாடெக்ஸ்
பச்சிளம் குழந்தைகளுக்கு
ஒழுப்ப போஷாக்கும் அளிக்-
கிறது.

ஆரோகியமுள்ள
திடமான வளர்ச்சிக்குத்
தேவைப்படும் எல்லா சிறந்த
அம்சங்களும் இதில் ஆடங்கி-
யுள்ளன. அதனால்தான்,
உலகெங்கிலும் தாய்மார்கள்
பாடெக்ஸை எம்புகிறார்கள்.

இலவசமாக பாடெக்ஸ் புத்-
தகம் பெற. இந்தக் கூப்பனை
அனுப்புவதன்.

என் குழந்தைக்கான பிசு சிறந்த உணவாகப்பத்தி
என் அறிய விருவடிதேன் தயவுசெய்துபாடெக்ஸ்
புத்தகத்தின் சீர்தி ஒளாத அனுப்பவும். தயாக்
செய்யுலாக 30 கப்பா தயார்தவி அனுப்பிவிருத்
கிறேன் என குத்தகி.

பெயர் :

விலாசம் :

.....

.....

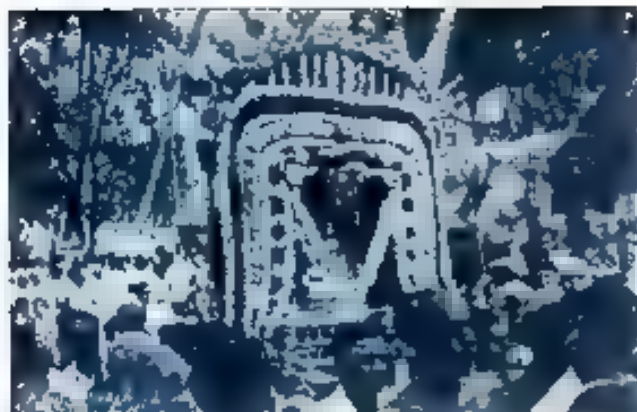
பாடெக்ஸ் தயாக் பெட்டி எம்பர் 302, பம்பாய்-1.

பாடெக்ஸ் குழந்தைகளின்
முதல் திட உணவு

Glaxo ▽

காரகிஸ் கார்பரேட்டர்ஸ் (இந்திய) லி.

1. திருவகாந்தியில் ஆராதனை விழா
யில் தியாகராஜர் ஊர்வலமாகச்
செல்வார். 2. திருவரங்கம் பாரதி
ராதா பூஷணம் திரு இராமபட்டினம்
சிலை ஆண்டுவிழா தொடர்பாடப்பட்ட
து. 3. பம்பாய் ஊர்னர் முஸ்லிம்களில்
குமாசிகம் ஸலிதா, சோ இராமபத்
ராதா பட்டிய அரங்கேற்றம் தடைபெற்
றது. 4. மாதிரத் தமிழாசிரியர் கழகப்
பதினாறு மாநாட்டில் மலர் சேலமுத்து
அவர்களின் பட்டத்தைத் திரு நெ. து.
சுந்தர ஸயினுது திறந்து வைத்தார்.
5. பீதூர், தாள்பாட் திண்டிவீர் கரங்க
தெய்வத்திய கழகத்தின் : ஆதாரிக்
குமாசி ஜாபெயின் பரததாட்டிய அரங்
கேற்றம் தடைபெற்றது. 6. திரு என்.
என். திருவனவியர் உருவச் சிலைப்பத்
தமிழக முதன்மந்திரி திறந்து வைத்தார்.

சொல்லுங்கள்,
பார்ப்போம், நான்
அணியப்போவது என்ன?

லிக்மே டால்கம்

இலேக, இளையிரியாதது, எழிலுடையது லிக்மே டால்கம். நுணுக்கத்தின் கருமணங்கள் தவறாத லேசு வணிகம், வெட்புடைய, மிளகாய், கத்திரை, மிளகாய் மற்றும் கொள்ளி மஞ்சள்களிலே வருவாயை தவிர, பூக்களிலுக்கும் மரஹுமொரு புதுமனம் -- புகைமல மிகை -- பெரிய பெயிலிளையில் வருவிறது. எல்லா தேவைகள் எகக்கெட்டிய ஸ்டைலும் உடையவை.

பொன்னியின் செல்வன்

கும்பத்துநான்காம் அத்தியாயம்
நஞ்சினும் கொடியான்"

மா மல்லபுரத்தில் பழைய பல்லவ சக்கரவர்த்திகளின் மாளிகை ஒன்றில் அய்யிரவு அய்யமன்று வீரகிராமனின் குழும் தங்கியிருக்கார். இரவு உழவு அருந்தியானதும் மலையமான் அரசர் ஐந்து ரதங்களுக்கு அருகில் அவரவன் கதை நடக்கிறது என்று கேள்விப்பட்டு அதைக் கேட்கப் போய் விட்டார். ஆதித்த கரிகாலனும் பார்த்திபேந்திரனும் அவ்வமனை மேல் மாடத்துக்குச் சென்றார்கள்.

மேல் மாடத்திலிருந்து ஆதித்த கரிகாலன் மாமல்லபுரத்தின் இரவுக் தொற்றத்தைச் சிறிது நேரம் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். அங்காங்கு மீனாக்கு மீனாக்கு என்று சில தீபங்கள் மங்கலாகப் பிரகாசித்தன. வீதிகளில் பெரும் பாலும் நிசப்தம் குடி கொண்டிருந்தது. கோயில்களில் அர்த்தஜாம பூஜை முடிந்து வெணிக் கதவுகளைச் சாத்திக் கொண்டிருந்தார்கள். சமுத்திரத்தின் கோஷம் 'ஓ'வென்று சோகத் தொலியாகக் கேட்டது. ஐந்து ரதங்களுக்குப் பக்கத்தில் விழும்புப் பாட்டு வீதவாறும் அவருடைய கோஷ்டியும் அவரவன் கதை நடந்த. அவர்களைச் சூழ்ந்து கதை கேட்டுக் கொண்டிருந்த ஜனக் கூட்டம் தீவர்த்திகளின் ஒளியில் கரிய நிழல் உருவங்களாகத் தெரிந்தனர்.

"இந்த முதிர்ந்த வயதில் கிறுவர் கதை கேட்கப் போய்விட்டார் பார்க்க என்ன இருந்தாலும் பழைய காலத்து மனிதர்கள்தான் மனிதர்கள்! அவர்களுடைய உடல் வலிமையும் மனோ திட

மும் இந்த நாளில் யாருக்கு உண்டு?" என்றான் ஆதித்த கரிகாலன்.

"அரசோ நாங்களும்தான் பழைய காலத்தின் பெருமையைப் பற்றிக் சொல்ல அரம்பித்து விட்டார்களா? பழைய கால மனிதர்கள் சாதித்த என்ன காரியத்தை நம் காலத்தில் நாம் சாதிக்கவில்லை? தங்களைப் போல் இளம் பருவத்தில் போய்க் களத்தில் வீரச் செயல் புரிந்த வர்களைப் பற்றிக் கதைகளிலும் காணியத்திலும் கூடக் கேட்க இல்லையே?" என்றான் பார்த்திபேந்திரன்.

"பார்த்திபா நீ உன்னம உன்னம் படைத்தவன். மலர்தில் ஒன்று வைத்துக் கொண்டு வாயில் ஒன்று பேசாதவன் என்பதை நன்கு அறிந்திருக்கிறேன். இவ்வாறிட்டால் நீ என்னுடைய நண்பன் அல்ல. இத சக்கு என்றே சத்தெகிப்பென். அவ்வளவு தூரம் என்னைக் குறித்து நீ முகஸ்துதி செய்கிறாய். முகஸ்துதியைப் போல் ஒருவனைப் பாதாளப் படுகுழியில் தள்ளக் கூடியது வேலோன்றுமில்லை" என்றான் ஆதித்த கரிகாலன்.

"ஐயா! காலவ நோக்கத்துடன் ஒருவனைப் பற்றி இவ்வாத உயர்வைப் புனைந்து சொன்னால் அது முகஸ்துதி யாகும். தஞ்சாவூரில் பழுவேட்டரை யர்களின் அடிமைமாக இருக்கிறேன் மதுராத்தகன். அவ்விடம் சென்று நீ 'வீராதி வீரன்' என்று புகழ்ந்தால் அது முகஸ்துதியாகும். அப்படி நான் எப்போதாவது செய்ததாகத் தெரிந்தால் என்னை உடனே தங்கள்

அமரர் கலீகி

கைவிதான் யானிலும் கொண்டு விடுங்கள். தங்களைப் பற்றி நான் சொன்னதில் ஒரு வார்த்தை கூட அங்கம் இல்லை? பழைய காயத்தில் எத்த வீரன் இவ்வளவு இளம் வயதில் இந்த தனை பெரிய காரியங்களைச் சாதித்திருக்கிறான்! தங்கள் பெரிய பாட்டனாராகிய வானியேயும் துஞ்சிய இராஜாதிதியனாரை ஒருவேளை தக்கனாக்குச் சமமாக வேண்டாமானால் சொல்லலாம்; தங்களை விட அதிகம் என்று அவனையும் சொல்ல முடியாது...

"நிறுத்து. பார்த்திபா, நிறுத்து! இராஜாதிதியர் எங்கே, நான் எங்கே? மகாசமுத்திரம் போல் போங்கி வந்த இராஜபுரகடர்களின் மாபெரும் கையத்தை ஒரு சின்னது சிறு படைகையவைத்துக் கொண்டு எதிர்த்து நிற்கலாமா? வீர சொர்க்கம் அடைந்த இராஜாதிதியனார் பற்றிப் பேசுவதற்கே நாம் தகுதியற்றவர்கள். அவருடன் நம்மை ஒப்பிட்டுக் கொள்வதா? சோழ ஜயம் இருக்கட்டும்; நீ பிறத்த பல்லவ குலத்தில் முற்காலத்தில் எப்போதப்பட்ட மகாபுருஷர்கள் இருந்தார்கள்! மிகென்ற விரமனையும் மாமல் வனையும் இனி இந்த நாட்டில் எப்போதாவது காணப் போகிறோமா? தெற்கே தங்கப்பதினாறிலிருந்து வடக்கே தர்மகத வமரையில் ஒரு குடை நிழலில் அண்ட புறிகெளியை சென்று வாதாபிசைய அழித்த ஜயங்கம்பம் நாட்டிய தரசிம்மபாமிர் எங்கே? நீயும் நானும் எங்கே? இந்த மாமல்புரத்தைப்போல் ஒரு குப்பையான நம்முடைய காலத்திலோ நமக்குப் பிறகாவது திரை வாராவது சிருஷ்டி செய்ய முடியுமா?... அட்டா! ஒரு தடவை நானு பறமும் நன்னாகப் பார், பார்த்திபே! நிரா! அதோ விலுதுப் பாட்டு நடக்கிறது. அங்கே உற்றுப் பாரி! அம்மாதிரி சுற்பாணைகளைக் குடைத்து அற்புத ரதங்களின் வடிவங்களிலே அமைத்தவர்கள் சாதாரண மனிதர்களா? ஸ்ரீநாதனறம்பது அன்னுகளுக்கு முன்பு இந்த மாமல்புரம் எத்தகைய கோவாகவமான காட்சி அளித்திருக்க வேண்டும் என்று நினைக்கும்போதே எனக்கு உடம்பு சிலிரிக்கிறது. உனக்கு அத்தகைய உணர்ச்சி உண்டாகவில்லையா? உன் முன்போர்களைப் பற்றி என்னும்போது உன் தொண்டன் டிரிக்கவில்லையா?"

"அரசே! எற்று முன்பு தங்களை முகத்துறி செய்வதாகச் சொன்னீர்களே? சில சமயம் தங்களைமுன்னுற்றல் குறைவாகவும் நான் எடுத்துச் சொல்வதன் ஒரு என்பதை மறந்துவிட

மீர்கன். சிதம்பம் - சித்திரம் - கவி என்று வானுலக விஜய அடிக்கும் பைத்தியம் தங்களைவும் பிடித்துக் கொண்டிருக்கிறது. இந்தப் பைத்தியம் பிடித்ததினாலேதான் என் முன்போர்கள் அடைந்த வெற்றி செயலாம் வினாவு அலித்து. வாதாபிக்குச் சென்று, ஜயங்கம்பம் நாட்டிலிட்டு மாமல்வார்க்கும்பி வந்தாரோ? பிறகு என்ன செய்ய தார்? எத்களைச் செய்துக்கி கொண்டும், பாணைகளைக் குடைத்து கொண்டும் உட்கார்த்திருத்தாரி! அதன் பின் என்ன? சில காலத்துக்கெல்லாம் மறுபடியும் சனக்கர்கள் தலைத்தோங்கி ஸ்ரீர்கள். பெரும் படைபுடன் மீண்டும் பழி வாய்வுவந்தற்கு வந்தார்கள். காஞ்சி வையும் உதையுளையும் அழித்தார்கள், மதுரை வனரவில் சென்றார்கள். நெடு மாற பாண்டியன் மட்டும் தெல்வேலியில் சனக்கர் படையைத் தடுத்து நிறுத்தித் தோற்கடிக்கிராவிட்டால் இன்றவரை இத்தென்னாடு முழுவதும் சனக்கர் ஆட்சியில் இருந்திருக்கும் அல்லவா?"

"இல்லை, பார்த்திபா, இல்லை உவகில் எந்த அரச குலமும் என்தென்னதற்கும் பிடித்திருந்ததாக நாம் கேள்விப்பட்டதில்லை. இராமர் பிறந்த இடையாக குலத்துக்கும் ஒரு முடிவு ஏற்பட்டது. சனக்கர்களை வீழ்த்த இரட்டை மண்டலத்தார் தோன்றினார்கள். இராஜ்யங்கள் சில சமயம் உன்னத நிலையை அடைவதும் சில சமயம் தாழ்ச்சி உருவதும் இயல்பு. சில இராஜ்யங்கள் சில காலம் எவ்வளவோ உன்னதமாக இருந்தவிட்டு இருந்த இடம் தெரியாமல் போய்விடுகின்றன. என்னுடைய முன்போர்களைப்போல பாரி! உரிசால் வனவன், கின்ன வனவன் முதலிய சோழ மன்னர்கள் எவ்வளவோ சீரும் சிறப்புமாக இருந்தார்கள். அவர்களை செயலாம் பற்றி இப்போது நமக்கு என்ன தெரிந்திருக்கிறது? கவிஞர்கள் சிலர் அவர்களைப் புகழ்ந்து பாடியிருப்பதையும் வேர்கள் பெண்களாவது தெரிந்து கொண்டிருக்கிறோம். கவி பாடிய பாணர்கள் உன் மனையத்தான் பாடினார்களோ அவ்வதன்னாக மதுபானம் செய்து விட்டு மனம் போன போக்கில் பாடினார்களோ நமக்குத் தெரியாது. ஆனால்

மகேந்திர பல்லவரும்
மாமல்லவரும் இத்தச்
சிற்றப்பரிணயச் சிறுஞ்
டித்தாராகனே. இது
ஆயிரமாயிரம் ஆண்டு
காலம் அவர்களுடைய
பெருமையை உலகத்
துக்கு உணர்த்திக்
கொண் டிருக்கும்.
அவர்கள் செய்த காரி
யத்துக்கு ஈடாக நீயும்
நானும் என்ன செய்
திருக்கிறோம்? போர்த்
களத்திலே பல்லவரீ
ரம் மயிதர்களைக்
கொன்று குவித்திருக்
கிறோம். இரத்த வெள்
ளம் ஓடச் செய்திருக்
கிறோம். உலகில் நம்
பெயரை நினைந்துத் வேறு என்ன
செய்திருக்கிறோம்?"

இதைக் கேட்ட பார்த்திபேந்திரன்
இவ்விதம் பேசுவது ஆதித்த கரிகாலன்
தானா என்று ஐயுறுப் பாவனையுடன்
சிறிது நேரம் திசைக்கிறுந்தான்.
பிறகு ஒரு பெருமூச்சு விட்டு,
"அரசே! போரையும் விரகதையும்
குறித்துத் தாங்களே இவ்விதம் பேசு
வது என்றால், நான் என்ன சொல்வ
தற்கு இருக்கிறது? தங்களுடைய
மனம் இன்று சரியான நிலையில் இல்லை.
அனாகியிலேயே இப்படிப் பேசுநி
திகள். ஐயா! தங்களுடைய மனத்தி
லுள்ள பதவியை இன்னதென்பதை
எனக்குச் சொல்லலாகாதா? நங்க
ளுடைய ஸைர நெஞ்சத்தைச் சிறிது
திறந்து காட்டக் கூடாதா?" என்று
ஆலவோடு கேட்டான்.

"பார்த்திபா! என் நெஞ்சைப்
பிளந்து காட்டினேனாயின், அதற்
குள்ளே என்ன இருக்கும். - எவர் இருப்
பா என்று நினைக்கிறாய்?"

"அதைத்தான் தெரிந்துகொள்ள
விரும்புகிறேன், கவாமி!"

"என்னைப் பெற்ற தாயும் தந்தை
யும் இருக்க மாட்டார்கள். என் உயிரி
னும் இனிய தங்களையும் தம்பியும்
இருக்க மாட்டார்கள். என் உயிருக்
குயிரான நண்பர்களாகிய நீயும் வந்
தியத் தேவனும் இருக்க மாட்டார்கள்.
அஞ்சுகமே வடிவான ஒரு பெண்
கூடில் இருப்பான். பாவமே உருவான
பழுதூர் இளைய ராணி அதில் இருப்
பான். நஞ்சினும் கொடியவனான நந்
தினி என் நெஞ்சக்குள்ளே இருந்து
என்னைப் படுத்தி எனக்கும் பாட்டை
இன்றுவரை வாயைத் திறந்து யாரிட
மும் சொன்னதில்லை. உன்னிடம்தான்

இன்றுசொன்னேன்!"
என்று ஆதித்த கரி
காலன் கூறிய வார்த்தை
களில் தன்னின்
துவாலை வீசிற்று.

"அரசே! அதை
ஒருவாறு தான் ஊதித்
தேன், பழுதூர் இளைய
ராணியின் பேச்சு
வரும்போ தெல்லாம்
தங்கள் மூகம் கறுத்
துக் கண்கள் சிவந்து
சொல்ல முடியாத
மன வேதனை ய
வெளியிட்டதைக்
கொண்டு அறிந்தேன்.
ஆனால் இந்தத் தகுதி
யில்லா மோகம் எப்
படித் தங்கள் நெஞ்சில்

இடம் பெற்றது? அந்நியப் பெண்களை
பெல்லாம் அவ்வப்போக்காகவும் மரபில்
தாங்கள் வந்தவராயிற்றே! பழுவேட்
டரையர் கங்கள் குவத்துக்கு நெஞ்சு
கால உறையனர்; பிராயம் முதிர்ந்தவர்.
இன்றைக்கு அவர்கள் தமக்குப் பணை
கள்களாலுறும் முன்னால் அப்படி
இல்லாமையா! தங்கள் தந்தையும் பாட்ட
னரும் அவரை எவ்வளவு மதித்து மரி
யானதை செய்தார்கள்? அப்படிப்பட்ட
வர் அக்கினி சாட்சியாக மண்ணு
கொண்ட பெண்ணை... அவள் எவ்வளவு
தான் கெட்டவளானாலும்... தாங்கள்
மனத்திலும் கருதலாமா?"

"கூடாது, பார்த்திபா, கூடாது!
அது எனக்குத் தெரியாது என்று நினைக்
கிறாய்? தெரிந்திருப்பதாலேதான் இந்த
மனவேதனை. அவள் பழுவேட்டரை
யரை மணந்த பிறகு என் நெஞ்சில்
இடம் பெறவில்லை. அதற்கு வேறு
காலம் முன்பே என் உள்ளத்தில் அவ
ளுடைய மோக எரிஷம் ஏற்றப்பட்டது.
அதைக் கிளத்தெறிய எவ்வளவுவரை
முயன்றும் முடியவில்லை. குற்றம்
எல்லாம் அவள் பேரில் என்று தோன்
றும்படி நான் பேசுகிறேன். குற்றம்
யாருடையது என்பதைக் கடவுளை
அறிவார். பார்த்திபா! போனால் பாலம்,
புறியெல்லாம் எங்களைப் படைத்த கட
வுள் தனையிலேயே ஈழ வேண்டும்.
அல்லது எங்களைச் சந்திக்கப் பண்ணிய
பின்னர் மீறித்து வைத்த விதியின்
பேரில் குற்றம் சொல்ல வேண்டும்!"

"அரசே! நந்தினி பழுதூர் ராணி
யாலதற்கு முன்னால் தாங்கள் அவளைச்
சந்தித்ததுண்டா? எங்கே, எப்போது.
எப்படிச் சந்தித்தீர்கள்?"

"அது பெரிய கதை. இன்றைக்கு
அதைக் கேட்க விரும்புகிறாயா?"

“கட்டாயம் கேட்க விரும்புகிறேன். அதைத் தெரிந்து கொள்ளா விட்டால் எனக்கு மன திம்மதி இராது. நாளைக்கு இலங்கை போகச் சொல்லுமிதிரீர்களே? அங்கே சென்று என் எடமையைச் சரி வரச் செய்ய முடியுமா. தீர்மானம் இன்னதென்பதைத் தெரிந்து கொண்டு தங்களுக்கு அனுதல் சொய்வி விட்டுப் போனார்களா என் உன்மம் ஒருவாறு திம்மதி அடைவும!”

“நம்பா! எனக்கு அனுதல் சொய் வப் போகிறாயா? இந்த ஜன்மத்தில்

எனக்கு அனுதல் என்பது இடையாது. அடுத்த பிறவியில் உன்டா என்பதும் சத்தேகம்நான். உன்னுடைய மன திம்மதிக்காகச் சொல்லுகிறேன். உன் விடம் சொன்னாமல் நான் எதையோ ஒளித்து வைத்திருப்பதாக எண்ணிக் கொண்டு நீ இலங்கை போக வேண்டிய திம்மதி!”

இவ்விதம் கூறி ஆதித்த கரிகாலன் தெரிது திதாவித்தான். பிறகு ஒரு நெடிய பெருமூச்சு விட்டு விட்டுச் சொல்வதே தொடங்கினான்.

ஐம்பத்தைந்தாம் அத்தியாயம் நந்தினியின் காதலன்

“முதல் முதலாக என்னுடைய பன்னிரண்டாம் பிராயத்தில் நத்தி வியை நான் சந்தித்தேன். ஒரு நாள் பழையாறையில் எங்கள் அரண்மனை யின் பின்புறத்தில் உள்ள நீர் ஓடையில் நானும் என் தங்கையும் தம்பியும் ஓடம் விட்டு விளையாடிக் கொண்டிருத் தோம். விளையாட்டு முடித்து ஓடத்தி னிருந்து நிறுப்பிப் பூஞ்சோலை வழியாக அரண்மனைக்குச் சென்றோம். வழியில் எங்கள் பெரிய பாட்டி செம்பியன் மாதேவியின் குரல் கேட்டது. நாங்கள் மூன்று பேரும் பாட்டியிடம் செல்ல மாக வளர்த்தவர்கள். பாட்டியிடம் நாங்கள் ஓடம் விட்டதைப் பற்றிச் சொல்லுவதற்காக அவருடைய குரல் கேட்ட கொடி விட்டுக்குள் புதுத் தோம். அங்கே பாட்டியைத் தவிர இன்னும் மூன்று பேர் இருந்தார்கள். மூன்று பேரில் ஒருத்தி எங்களை யொத்த பிராயத்துச் சிறு பெண். உற இருவரும் அவளுடைய பெற் றோர்கள் என்று தெரிந்தது. அந்தப் பெண்ணைப் பற்றி அவர்கள் ஏதோ மாதேவியுடைய சொய்விக்க கொண் டிருந்தார்கள். நாங்கள் கொடி விட் டுக்குள் புதுத்ததும் அங்கிருந்த எவ்ளா ரும் எங்களைப் பார்த்தார்கள். ஆனால் அந்தச் சிறு பெண்ணின் விப்பப்பினால் விரிந்த நெடிய கண்கள் எங்களைப் பார்த்தது மட்டும் என் கண்ணுக்குத் தெரிந்தது. அந்தக் காட்சி இன்றைக்கு நினைத்துப் பார்த்தாலும் என் மனக் கண் முன்னால் நிற்கிறது...”

இவ்விதம் கூறிக் கரிகாலன் தானத்தை அண்ணாத்து பார்த்துக் கொண்டு மெளனமா யிருந்தான். தானத்தில் அச்சமயம் உலாவிவ மெய் சில மொத்த திரைக்குள்ளே அந்தச் சிறு பெண்ணின் முகத்தை அவன் பார்த்தாரோ என்னமோ தெரியாது.

“ஐயா! அப்பறம் சொல்லுங்கள்!” என்று பார்த்திப்பேற்றின் கேட்டதும் கரிகாலன் இந்த உலகத்துக்கு வந்து கதையைத் தொடர்ந்தான்:

“பாட்டியிடம் நாங்கள் ஓடம் விட்டு விளையாடியதைப் பற்றி என் தங்கை குத்தவைதான் சொன்னாள். அதைக் கேட்ட பிறகு, மாதேவியுடன், ‘என் கண்ணே! இந்தப் பெண்ணைப் பார்த் தாயா? எவ்வளவு சூழ்ச்சியாக இருக் கிறது? இவர்கள் பண்டிய தேசத்தி னிருந்து நம்முடைய சசான வியபட்டர் விட்டுக்கு வந்திருக்கிறார்கள். கொஞ்ச நாளைக்கு இங்கே இருப்பார்கள். இந்தப் பெண்ணின் பெயர் நத்தினி. இவளையும் சில சமயம் உங்கள் விளையாட்டுக்களில் சேர்த்துக் கொள்ளுங்கள். இவன் உனக்கு தயை தோழியா யிருப்பாள்!’ என்றார். ஆனால் என் தங்கைக்கு இது பிடிக்க வில்லை. பெண்பதை நான் அறிந்து கொண்டேன். நாங்கள் மூவரும் அங் கிருத்து அரண்மனைக்குச் சென்றபோது குத்தவை, ‘அண்ணா! அங்கே ஒரு பெண் தின்றுளே, எவ்வளவு அவலத் தணமாயிருந்தான் பார்த்தாயா? அவ ளுடைய முகம் ஏன் அப்படித் தோட் டான் முகம் மாநிரி இருக்கிறது? அவ ளுடன் நான் விளையாட வேண்டும் என் கிறோ, பாட்டி? அவன் முகத்தைப் பார்த்தால் என்னால் சிரிக்காமலிருக் கவே முடியுமாதே? என்ன செய்வது?’ என்றான். இதைக் கேட்டதும் எனக்கு ஒரு முகவியமான உண்மை தெரிய வந்தது. அதாவது பெண்கள் பிறக்கும் போதே பொழுதுமையுடன் பிறக்கிறார்கள் என்பதுதான். ஒரு பெண் எவ்வளவு அழகுடையவளாக இருந்தாலும் இன் னொரு பெண் அழகாயிருப்பதைக் காணச் சரிப்பதில்லை. எங்கள் குலத்தில் பிறந்த பெண்களுக்குள்ளே என் ச கொ த ரி சேனத்தியை மிக்கவள் என்பது பிர

சித்தமாவது, அவதாரம் இன்னொரு பெண் அழகம் விரும்புகதை என்று பொழுகவில்லை. இவ்வாறியடங்க அத தப் பெண்ணைப் பற்றித்து ஏன் அப்படிச் சொல்லு கொண்டுமி? ஏன் என் சொ தரினா இவ்வாறியை விட்டி, அவதாரம் கோயம் உண் பானவதற்காகவே அந்த இன்னொரு பெண் அழகம் தந்தால் இருக்கிறாள் என்று கருதுவதற்குச் சொன்னான். இருவரும் அப்படி இவதம் பற்றி விவாதம் செய்து கொண்டிருந்த பொழுது, எங்கள் சித்தமாவது அதுன் பொழிவோ இதை என்னவான் என்ற தைத்த அந்தமாய் திசுத்தான். பிறகு சில நாட்கள்கொண்டாய் பண்டைய நாட்டு வழக்கத்தின்படி சென்று என் தலைவனொரு நாடும் பட்டினம் சென்றோம். பட்டினம் அகல வந்ததை யுர் பண்டையர் அங்கு உதவினாக இவர்களை அரசன் அனுப்பினான் என் வந்ததையுர். பின் இவர்களைப் பற்றி லாபத்தொய். அவர் சிலர் வீர பண்டையன் ஓடி வந்தது இவ்வாறான். அவன் தனித்து கொண்டு பாடி அங்கத்து பொருள் களத்தின் பரந்தபாடி என்வது அகல மகமம் தெரிவித்தி. விடுவான் புகலன்

சென்றதற்கு உதவிவராக வந்த இவர்களை வீரர்கள் பின்பாக்கி ஓடினார்கள். அவர்களைத் துரத்திக் கொண்டு ஓடுங்கள் செதுக்கரை வரை விக் சென்றோம். இறுதவர்களை போக வழக்கர்கள் அப் பற்றித் தப்பித்துக் கொள்ளுங்கள். அடிச்சடி பண்டையர் அங்கம் உதவினார்கள். பாடி என் அனுப்பித் சென்றவர்களுக்கு இவர்களை என்னவாக்கினான் தந்தை பற்றி கற் பிக்க விதம்வந்தான். கொண்டுபாடிவந்த சென்று கொணர்வின் தலைவனின் ஒரு பெரிய பாடி என் இவர்களைக்கு அனுப்பல கொண்டு திரும்பித்தான். இவர்களைப்படி என்னவாக்கினான் தள மன் உதவிவந்த கொணர்வின் சென்று காடி பாடிவந்து. அப்போது தாக்கன் அங் கொண்டு பாடிவந்து. என்னவான் பாடி வந்த ஏற்றி அனுப்பினான். பாடிவந்த பத்தின் அவ வீரர்கள் பத்திரமாகக் கொண்டு கொணர்வர்கள் என்று தெரிந்த பத்தின் அகலிவந்து கொழ நாட்டுக்குத் தெய்வம் கொணர்.

“மீண்டும் நான் பண்டையனதற்கு வந்து கொணவர்களை இரண்டு வருஷத்

துக்கு மெலாவி விட்டது. மதுரைப் பக்கத்திலிருந்து வந்திருந்த அர்ச்சகர் பெண்டின் நான் அடியோடு மறந்துவிட்டேன். பழையாழைக்கு வந்து பார்த்தபோது என் சகோதரியும் அப் பெண்டியும் அளையாளன் அறிய முடியாதபடி வளர்த்திருக்கக் கண்டேன். அவர்களிருவரும் மிக்க மெதுவாகியுடன் பழகுவதையும் கண்டேன். நந்தினி வளர்த்திருந்தது மட்டுமல்ல, அடை அப்பாணங்களினால் ஜோலித்துக்கொண்டிருந்தான். இது என் சகோதரியின் காரியம் என்று அறிந்தேன். மூன்போ வில்லாம்பல் நந்தினி இப்போது எவ்வளவு பார்த்தாலும் பேசவும் கூச்சப்பட்டாள். அதை நான் போக்குவதற்குப் பாடுபட்டேன். வேறு எதிலும் காணாத இன்பம் அவனுடன் பேசிப்பழகுவதில் அடைந்தேன். இது எனக்கு அந்தச் சிறிய பிராஸத்தில் எல்லாவற்றையுமே அளித்தது என்பதைச் சொல்ல முடியாது. காவேரியில் பெருகி வரும் புது வெள்ளத்தைப் போல் என் உள்ளத்தில்

எதோ ஒரு புதுமை கணாச்சி பொங்கி வெள்ளமாயிப் பெருகிக் கொண்டிருந்தது. அந்நாள் இது என்னைச் சேர்ந்தவர்கள் வரக்கும் பிடிக்கவில்லை என்பதை விளையவேண்டி கண்டு கொண்டேன். நான் வந்ததிலிருந்து குத்தலை அப் பெண்ணிடம் வெறுப்பைக் காட்டத் தொடங்கினேன். ஒரு நாள் எங்கள் பாட்டியார் மாதேவடிகள் என்னை அழைத்து. 'நந்தினி அர்ச்ச

கர் வீட்டுப் பெண்; நீயோ சக்காவர்த்தி குமாரன்; உங்கள் இரண்டு பேருக்கும் இப்போது பிராஸமும் அகிவிட்டது. அனுகூலம் நந்தினியுடன் நீ பழகுவது உசிதமல்ல' என்று புத்திமதி கூறினார். அதுவரை பாட்டியைத் தெய்வமென மதித்து வந்த நான் அப்போது அவரிடம் கொபறும் அவருடைய வார்த்தையில் அலமழிப்பும் கொண்டேன்.

அவருடைய புகழ்மதிவை மீறி எத்திலி
 னைப் தேடிப் பிடித்துப் பேசிப் பழி
 யென். இது நெடுங்காலம் நீங்கித்
 திருக்கவில்லை. திடீரென்று ஒரு நாள்
 எத்திலியும் அவருடைய பெற்றோர்
 களும் பாண்டிய நாட்டில் அவர்க
 ளுடைய ஊருக்குப் புறப்பட்டுச் சென்று
 விட்டார்கள் என்று தெரிந்தது. அப்
 பொது எனக்குத் துக்கம் பொங்கி வந்
 தது. கோபம் என்னை மீறி வந்தது;
 துக்கத்தை என் மனத்துக்குள் வைத்
 துக்கொண்டு கோபத்தை என் சகோ
 தரீரின் பேரில் காட்டினேன். நல்ல
 வேளையாகச் சில நாளைக்கெல்லாம் நாள்
 வடக்கே பிரயாணப்பட நேர்ந்தது.
 திருமுனைப்பாடியையும், தொண்டை
 மண்டலத்தையும் ஆக்கிரமித்திருந்த
 இராஷ்டிரகூடப் படைகளை விரட்டு
 வதற்காகப் புறப்பட்ட சோழரைச்
 சத்துடன் நானும் புறப்பட்டு வந்தேன்.
 அப்பொதுதான் நீயும் நானும் சந்தித்
 தோம்; இதை பிரியாகச் சிறைதிர்க
 ளாரோடும்.

“மீடையமான் அரசருடைய உதவி
 யுடன் நீயும் நானும் இராஷ்டிரகூடப்
 படைகளுடன் போரிட்டோம். பாலாற்
 துக்கு வடக்கே அவர்களைத் தூக்கி
 அடித்துக் காஞ்சி நகரையும் கைப்
 பற்றினோம். அச்சமயத்தில் இலங்
 கையிலிருந்து கெட்ட செய்தி வந்தது.
 நமது படை அங்கே முறியடிக்கப்
 பட்ட தென்றும், கொடும்பாளூர் சிறிய
 வேளாள் இறந்து விட்டார் என்றும்
 தெரிந்தன. இதைக் கேட்டுவிட்டு, அது
 வரையில் பாண்டியனத்தின் மத்தியில்
 பாணை குளையில் ஒளிந்திருந்த வீர
 பாண்டியன் புற்றிலிருந்து வாய்பு புறப்
 படுவதுபோல் வெளிப்பட்டு வந்தான்.
 மறுபடியும் சைன்யத்தைத் திரட்டிக்
 கொண்டு மதுரையைக் கைப்பற்றி மீனக்
 கொடியை ஏற்றினான். இதையெல்
 லாம் கேட்டபோது உனக்கும் எனக்கும்
 எப்படியப்பட்ட வீராவேசம் உண்டா
 யிற்று என்பது ஞாபகம் இருக்கிற
 தல்லவா? நாம் இருவரும் உடனே
 புறப்பட்டுப் பழையாறைக்குச் சென்
 றோம். என் தந்தை சக்கரவர்த்திக்கு
 அப்பொதே உடல் நலம் கெடத்
 தொடங்கி யிருந்தது. கால்களின்
 கலாசேமம் குறைந்திருந்தது. ஆயினும்
 சக்கரவர்த்தி பாண்டிய நாட்டுப் போர்க்
 களம் புறப்பட்டுத் திரை யிருந்தார்.
 வேண்டாம் என்று நாள் அவரைத்
 தடுத்தேன். பாண்டிய சைன்யத்தை
 முறியடித்து மதுரையை மீண்டும்
 கைப்பற்றி வீர பாண்டியனுடைய தலை
 யையும் கொணராமல் சோழ நாட்

டுக்குத் திரும்புவதில்லை என்று
 என் தந்தை மூன்றாம் பிரதிக்ஷை
 செய்தேன். அப்பொது நீயும் என்
 னுடன் இருந்தாய். என் பிரதிக்ஷையை
 ஒப்புக் கொண்டு என் தந்தை நம்மைப்
 பாண்டிய நாட்டுப் போர்க்களத்துக்கு
 அனுப்பினார். ஏற்கெனவே படைத்
 தலைமை வகித்துச் சென்றிருந்த
 கொடும்பாளூர் பூதி விக்கிரம கேசரி
 யின் தலைமையில் நாம் போர் செய்கா
 வேண்டும் என்று பணித்தார். அதற்
 குச் சம்மதித்து நாம் சென்றோம்.
 வழியில் பெரிய பழுவேட்டசரையரைச்
 சந்தித்தோம். அவரைப் படைத்
 தலைவராக் காமல் கொடும்பாளூர் வேத்
 தரை சியமித்ததில் பழுவேட்டசரைய
 ருக்கு அகிருப்பி உண்டாவி வீருத்தது
 என்பதை அறிந்தோம்.

“நம்முடைய போர் ஆவெசத்தைக்
 கண்டு சோநாதிபதி பூதி விக்கிரம
 கேசரி யுத்தம் நடத்தும் பொழுத்பை
 நம்மிடமே ஒப்புவித்து விட்டார்.
 நன்பா! அந்த யுத்தத்தில் நீயும் நானும்
 நம்ப முடியாத வீரச் செயல்களைப் புரித்
 தோம் என்று பெருமை கொள்வதில்
 யாதொரு தவறும் இல்லை. பாண்
 டிய சைன்யத்தை முறியடித்து மதுரை
 யைக் கைப்பற்றினோம். அத்துடன்
 நாம் இருப்பி அடைந்து விடவில்லை, மது
 ரையும் பாண்டிய சைன்யம் தலை
 யெடுக்க முடியாதபடி அதை நிர்மூலம்
 செய்துவிட விரும்பினோம். சிதறி ஒடிய
 வீரர்களை நாலா பக்கத்திலும் துரத்திச்
 சென்று ஒருவர் மிச்சமில்லாமல் துவம்
 எம் செய்துகொம்படி நம் படை வீரர்
 களுக்குக் கட்டளைவிட்டோம். நாம்
 மட்டும் ஒரு வகிமையான படை
 யுடன் பாண்டியனைத் துரத்திக்கொண்டு
 போனோம், உயரமாகப் பறந்த மீனக்
 கொடி பாண்டியன் எந்தக் திசையை
 நோக்கி ஓடுகிறான் என்பதை நமக்குக்
 காட்டியது. அத்தத் திசையை நோக்கி
 நானும் சென்று அவனைப் பிடித்தோம்.
 வீரபாண்டியனைச் சுற்றியும் ஆபத்
 துதலிகள் மலிந் கவரைப் போல் பாது
 காத்து நின்றார்கள். சோழ நாட்டு
 வேளக்காரப் படையைக் காட்டிலும்
 பாண்டிய நாட்டு ஆபத்துதலிகள் ஒரு
 படி மேலான வீரர்கள். சிவ்வாங்கி
 ஓடுவதில்லை என்றும் தங்கள் உயிரை
 அளித்தாவது பாண்டிய மன்னரைக் காப்
 பாற்றுவோம் என்றும் சபதம் செய்த
 வர்கள். அது சாத்தியப்படாமற் போய்ப்
 பாண்டிய மன்னனுக்கு ஆபத்து வந்து
 விட்டால், தங்கள் தலைமைத் தாங்
 களை வெட்டிக் கொண்டு பனி கொடும்
 போம் என்று சபதம் பூண்டவர்கள்.
 அப்படியப்பட்ட வீரர்களை ஒரு நாம்

சிங்கார்

குங்கும்

உங்கள் பெரி வணங்கத்திற்கும்,
மேலும் வளர்க்கும் துணையாக
வாழ்நிலையிலும் கிடைக்கும்
சிங்கார் குங்கும், உங்கள்
எழிலுக்கு அழகுபடுத்தும் மூலத்திற்கும்
மொன்கைத் தருகிறது.
அது எடுப்பான மொன்கைத் குங்கு
மில் அம்மது பூப்புகளில்
கிடைக்கிறது.

Trade design Registered
Patent No: 129336
JIPIS PRODUCTS

1/10/1955

விநாயகசுரேஷ்ட தயார்: பெருமையுடன் தயாரிக்கப்பட்ட

A-11-19 1955 இலிருந்து வந்தது, G. D. அகஸ்தாவிடம், மலையாள-11 DD.

புதுடயரா அல்லது டிவிஎஸ் ரிமொட் செய்ததா?

சொந்தக்காரருக்கு
மட்டுமே தெரியும்!

மதிப்புபெற்ற ஓர் சொந்தக்காரர்கள் என்ற முறையில் உங்கள் உயர்கள் சீகரெட் செய்யப்படுவதன்மூலம் அதிக தாவிக்கு பயன்படுவதையே தங்கள் கிரும்புகிறீர்கள். எனினும் வெளிப்படை யாக சீகரெட் செய்யப்பட்டதாக நோன்றும் ஒரு உயரை உபயோகிக்க தங்கள் கிரும்பமாட்டார்கள். டி வி எஸ்

சீகரெட் செய்தவை புதியனபோலவே தோற்றமளிக்கின்றன. புதியன போலவே உதாழ்கின்றன. அளவு சீகரெட் செய்யப்பட்டவை என்று உங்க ளுக்குமட்டுமே தெரியும். மேலும் எவ் வளவே செயலு மிச்சம்! புதிய டயர் ஒன்றின் விஸ்து தங்கள் மூன்று டயர் களை சீகரெட் செய்துகொள்ளமுடியும்!

உங்கள் கம்பீரத்தைக்கு உரிவது டிவிஎஸ்
இந்தியாவிலேயே மிகப்பெரிய சீகரெட்கள் கந்தரபன்

கந்தரம் இண்டஸ்ட்ரீஸ் பிரைவேட் லிமிடெட் (இது ஒரு டிவிஎஸ் கந்தரபன்)
பம்மலூ-போளமுத்து-சென்னை-புதுச்சேரி-கட - சொந்திரபத்-திருநெல்வேலி-விஜயவாடா

போர் புரித்தோம். அவர்களும் தங்கள் கட்சி நிறையேற்றினார்கள். ஒருவர் மிச்சமின்றி அவர்களைக் கொன்று தீர்த்தோம். இறந்தவர்களின் சவங்கள் மலை மலைவாய்க் குவிந்தன. ஆனால் அவர்களுக்கு நடுவில் வீர பாண்டியன் நாம் காணவில்லை. மீனக் கொடியைப் பார்த்து நாம் ஏமாந்து போனோம். மீனக் கொடியைத் தாங்கிக் கொண்டு வான் ஒன்று நின்றுது. ஆனால் அதன் பேரினோ, பக்கத்திலோ பாண்டிய மன்னனைக் காணவில்லை! வீரபாண்டியன் போர்த் களத்திலிருந்து தப்பி ஓடி ஒளிந்து கொள்ளுவதில் சமர்த்தனல்லவா? இப்போதும் அவன் ஓடி விடுக்கலாம் என்று சத்தெடுத்துப் படைகளைப் பிரித்து நாலாபுறமும் அழைப்பினோம்.

விவரம் தலியன் இரு கரைகளோடு நீங்கள் எல்லோரும் விடைத்து சென்றீர்கள். நானும் கம்மா இருக்கவில்லை. வைகை நதியில் இறங்கி மணலில் நடந்து தெற்கே சென்றேன். ஒரு தனிக் குதிரையின் குளம்படி மணலில் சிறு இடங்களில் பதிந்திருந்தது. குதிரை போன வழியில் மணலில் இரத்தக் கறைவும் காணப்பட்டது. அதைப் பிடித்துக் கொண்டு நான் போனேன். வைகையாற்றின் மத்தியில் தலுபோல அமைந்திருந்த ஒரு சோலைவை அடைந்தேன். அந்தச் சோலைக்குள்ளே நிறுமரையின் நோயில் ஒன்றிருந்தது. அதையொட்டி இரண்டொரு அர்ச்சகர் வீடுகள் இருந்தன. பெருமான் பூதஜக்குரிய பூதங்கள் அச்சோலையில் ஏராளமாக இருந்தன. ஒரு நிரிய தாமரைக் குளம் பூத்துக் குதுங்கிச் கொண்டிருந்தது. நண்பர்! உனக்கு ஒரு வேளை ஸ்பாடம் இருக்கலாம். அந்தச் சோலைவைச் சுட்டிக்காட்டி அதில் நம் வீரர்கள் வாரும் தப்பித் தவறிக்கூடப் பிரவேசிக்கக் கூடாது என்று நான் எச்சுப்பாண சுட்டின இட்டிருந்தேன். இதற்குக் காரணம், அந்தப் பெருமான் சோலையின் பூதங்குழப் பங்கம் எதுவும் வரக் கூடாது என்று நான் எண்ணியது மாதிரி அங்கம். அங்கே இருந்த பட்டினி வீட்டில் என் உன்னத்தைக் கவர்த்து என் தொழில் கோயில் கொண்ட பெண்ணரசி இருந்ததுதான். ஒரு நாள் அந்தச் சோலைக்குள் நான் புத்ததயோத தத்திலிணைப் பார்த்து விட்டேன். அவ னுடைய தோலும் இப்போது நிரிது மாறிப் போயிருக்கது. தனிக் கூத்தன் ஆண்டான் விக்ரகத்தைப்போல் முகமும் மகுடமாகக் கட்டி அதில் பூமாலை சுற்றியிருந்தான். கழுத்திலும்

குழந்தை பிச்சுவிட்டு நின்றான். இவனைக் கெளரவித்து, உயரில் விசைப்பட்டு எங்கள்முகம் குவிக்கக் குழந்தை பிச்சுவிட்டு கங்குலப் புத்த தன்! உயரில் பெரியாள் இவ் குளம் கழுத்துடன் என்மையிருந்து இத்தனை வந்தது. உயரில் அழைப்பி இருந்த இதை பிச்சு கழுத் வழியில் பழுதடைந்துவிட்டது. உதற்குத் தேவை இவை 'சுழிப் பாய்' இத்தனைக் கிடைக்காதாக சோலை முடிவாகிவின. சோலைப் பாய்வையிணைந்த இந்த பிச்சுத் துப்பெழுது குழந்தை மின் விசைப்பட்டு பெருமையையும் குவிக்கவிட்டது வைத்தவனாக.

- எழுது

பூமாலை தரித்திருந்தான். 'இது என்ன கோலம்?' என்று நான் கேட்டேன். அவன் என்னைப் பிரிந்து வந்த பிறகு மாஸ்டர் பாடையும மணப்பதில்லை என்றும், ஆண்டாரிணப் போல் கண்ணையே மணப்பது என்றும் சங்கப்பம் செய்து கொண்டதாகக் கூறினான். இது வேறும் கைத்திலக்காரத்தன்மாக எனக்குத் தோன்றியது. மாஸ்டப் பெண்ணை வது கட்டளை மணப்பதாலா?—ஆயினும் அதைப் பற்றி அச்சமயம் எனக்கு ஏதும் செய்ய நான் விரும்பவில்லை. 'யுத்தம் லுடிபட்டும்; பிறகு பார்த்துக் கொள்ளலாம்' என்று என்னினேன் அவனுக்கு ஏடுகனும் உதவி வேண்டுமா என்று கேட்டேன். 'உங்கள் போர் வீரர்கள் வாரும் இங்கே வராதபடி செய் யுங்கள். இங்கே என் வயதான நாய் தந்தையர் மட்டும்தான் இருக்கிறார்கள்.

அவர்கள் என் தெரிபாதவர்கள். திட
காத்திரனா என் தன்மையன் ஒருவன்
உண்டு. அவன் இப்போது திருப்பதி
பாத்திரனர போயிருக்கிறான்' என்னுள்.
அவன் கேட்டபடி அங்கே நம் வீரர்
வாரும் வராமல் பார்த்துக் கொண்டுவ
தாக நான் வாக்ருதி கொடுத்துவிட்
டுத் திரும்பினேன். அப்பறம் இரண்டு
மூன்று தடவை அவனைப் போய்ப் பார்த்
தேன். அவனிடத்தில் நான் கொண்ட
பழைய மோகம் ஒன்றுக்குப் பத்து
மடங்கு பெருகிக் கொழுந்து விட்டு எரித்
தது. எனினும் பொறுமையைக் கடைப்
பிடித்தேன். வந்த காரியத்தை முதலில்
முடிக்க வேண்டும்; வீர பாண்டிய
னுடைய தலையுடன் பழையாறைக்குப்
போக வேண்டும்; அதற்குப் பிரதியாக
நத்தினியை மணந்து கொள்ளத் தற்
கையிடம் அனுமதி கேட்பது என்று
முடிவு செய்திருந்தேன்.

“இப்படி நான் தீர்மானித்திருந்த
நிலையில், ஒற்றைக் குதிரையின் குளம்
படி அந்தச் சோலைக்குள்ளே போயிருப்
பதைக் கண்டதும் அளவிலாத வியப்
பும் ஆத்திரமும் கொண்டேன். மேலும்
சென்று பார்த்தபோது, அடர்ந்த மரங்
களின் மனறலின் குதிரை கட்டி யிருப்
பதைக் கண்டேன். எனவே, தப்பி வந்
தவன் அந்தக் குடிசை வீடுகளில் ஒன்
றில் நான் இருக்க வேண்டும். நத்தினி
யின் வீட்டுக்குச் சென்று பலகணி கழி
யாகப் பார்த்தேன். நண்பர்! அங்கே
நான் கண்ட காட்சி பழக்கக் காய்ச்சிய
இருப்பினால் என் செஞ்சில் தீட்டியது
போல் பதித்திருந்தது. ஒரு பழைய
கயிறாக் கட்டியில் வீர பாண்டியன்
படுத்திக் கிடந்தான். நத்தினி அவ
னுக்குத் தாசுத்துக்குத் தண்ணீர்
கொடுத்துக் குடிக்கச் செய்தான். அவன்
முகம் முன் எப்போதுமில்லாத காத்தி
யுடன் ஜோலித்தது. அவன் கண்களில்
இரண்டு துளிக் கண்ணீர் ததும்பி நின்
தது. என்னை யிறி வந்த ஆத்திரத்
துடன் கதையைப் படார் என்று உதைத்
துத் திறந்து கொண்டு உள்ளே சென்
றேன். காய்க்களைக் கட்டிக் கொண்
டிருந்த நத்தினி என்னைக் கண்டதும்
அதை கிறுத்திவிட்டு முன்னால் வந்
தான். சாஷ்டாங்கமாக என்னை நமன்
கரித்து எழுந்தான். கைகட்பிய வண்
ணம். ‘ஹயா! நீங்கள் என்மேயில் ஒரு
நாள் சுவைத்திருந்த அன்பின் பேரில்
ஆணையிட்டு வேண்டுகிறேன். இவரை
ஒன்றும் செய்யாதீர்கள்! படுகாயப்
பட்டுக் கிடக்கும் இவரை உங்கள்
கையால் கொல்ல வேண்டாம்!’
என்னுள்.

“நான் தட்டுத் தடுமாறி. ‘உனக்
கும் இந்த மனிதனுக்கும் என்ன
சம்பந்தம்? எதற்காக அவன் உநி
ரைக் காப்பாற்றும்படி கேட்கிறாய்?’
என்றேன்.

‘இவர் என் காதலன்; இவர் என்
தெய்வம்; இவர் என்னை மணந்து
கொள்ளச் சம்மதித்திருக்கும் தயா
னன்!’ என்னுள் நத்தினி.

“காயம் பட்டிருந்த வீர பாண்டிய
னைப் பார்த்துக் கொஞ்சம் உண்டாவி
யிருந்த இரக்கமும் என்னிடமிருந்து
அகன்று விட்டது. இந்தப் பாதகன்,
சண்டாளன், - எப்படி என்னைப் பழி
வாங்கிவிட்டான்! என் இராஜ்யக்
கையே கைப்பற்றியிருந்தாலும் பாத
கம் இவ்வீ; என் உள்ளத்தில் குடி
கொண்டிருந்த பெண்ணரசியை யல்
வவா அபகரித்து விட்டான்? இவனிடம்
எப்படி இரக்கம் காட்ட முடியும்?
முடியலே முடியாது!

“நத்தினியை உதைத்துத் தள்ளி
விட்டு அவனைத் தாண்டிக் கொண்டு
சென்று வானின் ஒரே வீச்சில் வீர
பாண்டியனுடைய தலையை வெட்டி
விடுத்தினேன். அந்த முரக்க பயல்
கரர் செய்யலை இப்போது நினைத்துப்
பார்த்தால் எனக்கு வெட்கமாயிருக்
கிறது. ஆனால் அச்சமயம் வந்த வெறி
யோடு கூடக் குரோத வெறியும்
என்னைப் பிடித்திருந்தது. அந்த ஆவே
சத்தில் வீர பாண்டியனைக் கொன்று
விட்டு அந்த வீட்டின் வாசற்படியைத்
தாண்டும்போது நத்தினியை ஒரு முறை
திரும்பிப் பார்த்தேன். அவனும் என்
னைக் கண் மொட்டாமல் பார்த்தான்.
அதைப் போன்ற பார்வை இந்தப்
பூவுலகில் நான் கண்டதில்லை. அடிக்
காமக் குரோத வோப மோக மத மாற்
சரியம் எவ்வுமும் ஆற விட உணர்ச்சி
களும் அத்தனை நெருப்பு துவாலை
களாகக் கொழுந்து விட்டு எரிந்தன.
அதன் பொருள் என்னவென்று எத்
தனையோ தடவை என்னி எண்ணிப்
பார்த்தும் எனக்கு இன்றுவரை தெரிய
வில்லை!

“அதற்குள் என்னைத் தேடிச்
கொண்டு நீயும் இன்னும் பலரும் வந்து
விட்டீர்கள். வீர பாண்டியனுடைய
தலையிற உடலையும் இரத்தம் சிந்தி
தலையையும் பார்த்து விட்டு எல்லோரும்
ஐயகொடும் சென்றீர்கள். ஆனால்
என்னுடைய நெஞ்சில் வித்திய பர்வ
தத்தை வைத்தது போல் ஒரு பூவும்
பாரம் அழகிக் கொண்டிருந்தது!...”

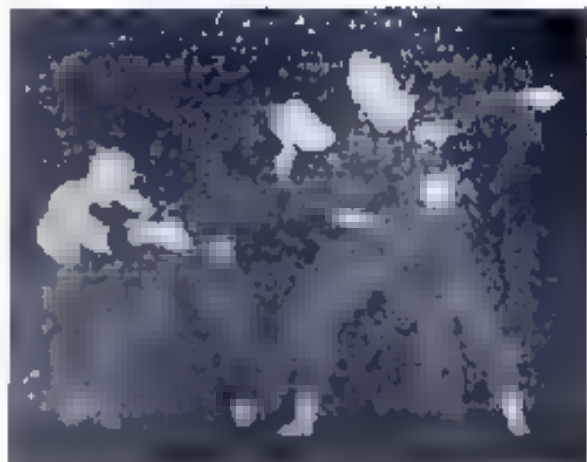
(தொடரும்)

மகத்தான மெளன் நாடகங்கள்

மிகக் குறைந்த பைசாவுமே
மேலும் வசூலாகின்ற மூலம்
எந்தக் காலத்தையும் நாடகமாக
தயாரிக்கும் வாய்ப்பாகும். நாடகம்
கூடுதல் வசூல் தோன்றவில்லை;
ஆயினாலும் வசூலும் மிகக் கூடுதல்
மிகப் புகை நுகர்வதன் தோற்றம்
யின்ன; பின்வந்திருக்கின்ற
தோற்றமில்லை; ஆகவே மிகப்
மேலும் வசூல் தோன்றவில்லை —
இதற்குமேலும் மிகப்பெரிய
அதிகப்படியான தான் இருக்கின்ற
கூலியும் வசூலும். தயாரித்த
தற்கு வந்திருந்த நேரம் தான்
மெளன் நாடகம் குடிவந்திருந்த
காலத்தில்தான் மெளன் நாடகம்
மிகவும் வசூல் தோன்றியிருந்தது.
மிகவும் வசூல் தோன்றியிருந்தது.
மிகவும் வசூல் தோன்றியிருந்தது.
மிகவும் வசூல் தோன்றியிருந்தது.

கிபிசாண்ட மெளன் நாடகம்
கூடுதல் வசூல் தோன்றியிருந்தது.
மிகவும் வசூல் தோன்றியிருந்தது.
மிகவும் வசூல் தோன்றியிருந்தது.
மிகவும் வசூல் தோன்றியிருந்தது.
மிகவும் வசூல் தோன்றியிருந்தது.
மிகவும் வசூல் தோன்றியிருந்தது.
மிகவும் வசூல் தோன்றியிருந்தது.
மிகவும் வசூல் தோன்றியிருந்தது.

“பிரதான” என்றும் நாடகம்
தான் இருக்கின்றது. மெளன் நாடகம்
தான் இருக்கின்றது. மெளன் நாடகம்
தான் இருக்கின்றது. மெளன் நாடகம்
தான் இருக்கின்றது. மெளன் நாடகம்
தான் இருக்கின்றது. மெளன் நாடகம்
தான் இருக்கின்றது. மெளன் நாடகம்
தான் இருக்கின்றது.

கூடுதல் வசூல் தோன்றியிருந்தது.
மிகவும் வசூல் தோன்றியிருந்தது.

மகத்தான மெளன் நாடகம்
கூடுதல் வசூல் தோன்றியிருந்தது.
மிகவும் வசூல் தோன்றியிருந்தது.
மிகவும் வசூல் தோன்றியிருந்தது.
மிகவும் வசூல் தோன்றியிருந்தது.

நாடகம் தயாரிக்கும் மெளன்
நாடகம் தயாரிக்கும் மெளன்
நாடகம் தயாரிக்கும் மெளன்
நாடகம் தயாரிக்கும் மெளன்
நாடகம் தயாரிக்கும் மெளன்

மகாபாரதம்

ராஜாஜி

அருச்சுனன் போது கையெழுத்தில் நுழைந்து கிருதவர்மனையும் சுதட்சிணனையும் ஒரே சமயத்தில் தாக்கி அவர் களைத் தோல்வி அடைபச் செய்து அதன் பேரில் தடுக்க வந்த கருதாபுதனை எதிர்த்தான். பவமான போர் நடந்தது. கருதாபுதன் குதிரைகளை இழந்தான். அதன் மேல் அவன் தன் சுதாபுதத்தை எடுத்து வீசித் தண்ணீர் அடித்தான். போர் செய்வாதவன்பேரில் அவன் விரிய சுதாபுதம் அவனையே வந்து நிரூபித்த தாக்கி அவனைக் கொன்றது. அதற்குக் காரணம் அவன் தாய் பெற்ற வரம்.

கிகி

கிருதாபுதனுடைய தாயாவிய பார்வையை எப்பவன், வருணனைப் பார்த்து, "என் குமாரன் உலகத்தில் சத்துருக்களால் கொல்லப்படாதவனாக இருக்க வேண்டும்" என்று வேண்டிக் கொண்டான். அவன்பால் அன்பு கொண்ட வருணன், "உன் புத்திரனுக்கு தான் தில்லியமான ஆபதத்தைத் தருவேன். அந்த ஆபதத்தைக் கொண்டு அவன் போர் செய்தால் அவனை வாதம் ஜெயிக்க முடியாது. ஆனால் புத்தம் செய்யாதவன்மேல் அந்த ஆபதத்தைப் பிரயோகிக்கக் கூடாது. அப்படிச் செய்தால் அது பிரயோகித்தவனையே நிரூபித் கொள்ளும்" என்று சொல்லித் தில்லிய சுதாபுதத்தைத் தந்தான். புத்த வேகத்தில் இந்த வாக்விதத்தை மறந்த கருதாபுதன் சுதாபுதத்தைக் கண்ணன் மேல் எறித்தான். ஜனார்த்தனன் அனைத் தன் மார்பில் ஏற்றிக்

கொண்டான். மத்திரத் தவறு ஏற்பட்டால் மத்திரவாநிலின் வசத்திலிருந்த பிசாசு அவனையே கொல்வது போல் அந்தக் சுதாபுதம் திரும்பிச் சென்று விரான கருதாபுதனைக் கொன்றது. காதலும் தள்ளப்பட்ட பெரிய மரத்தைப் போல் பூமியில் விழுந்தான்.

அதன் பிறகு கம்போஜ ராஜானைக் கதவினை அருச்சுனனைக் கடுமையாக எதிர்த்தான். அவனும் தேரிறந்து கலசமுடைந்து மார்பில் அடிபட்டு உற்சவம் முடிந்த பின் கீழே தள்ளப்பட்ட இத்திர தவறுத்தைப் போல் கைகளை விசித்துக் கொண்டு கீழே விழுந்தான்.

மிகக் வன்மை பொருந்திய வீரர்களான கருதாபுதனும் கம்போஜனும் கொல்லப்பட்டதைக் கண்டு கௌரவ சேனை குழப்பம் அடைந்தது. இதைக் கண்ட கருதாபு, அச்சுருதாபு என்ற இரு சகோதரர்களும் பார்த்தனை இரு புறமும் தாக்கினார்கள்.

இந்தக் கரும் போரில் அருச்சுனன் அதிகமாக அடிபட்டுக் கொடி மரத்தில் சாய்ந்தான். கண்ணனால் தேற்றப்பட்டு மறுபடியும் புத்தம் தொடங்கி அந்த இரண்டு சகோதரர்களையும் வீழ்த்தினான். அவர்களுடைய இரண்டு குமாரர்களும் புத்தத்தை விடாமல் தொடர்ந்தார்கள். அவர்களும் அருச்சுனனால் யமாலயம் அனுப்பப்பட்டார்கள்.

இவ்வாறு இன்னும் அநேக வீரர்களை மாவத்து விட்டுக் காண்மயம் ஏற்றிய அருச்சுனன் சத்துரு ரோணியில் வழியைச் செய்து கொண்டு ஜயத்தான் இருந்த இடத்துக்கு வேகமாகச் சென்றான்.

84. தான் பயிலாத கவச தாரணம்

அருச்சுனனுடைய வெற்றியைப் பற்றிச் சஞ்சயன் சொன்னதைக் கேட்ட கிருதராஷ்டிரன் புலம்பினான். "குதனை! சமாதானத்தை விரும்பி ஜனார்த்தனன்

ஹஸ்தினபுரம் வந்தபோது, "இதுவே நல்ல சந்தர்ப்பம். இதைக் கைவிடாதே. சகோதரர்களுடன் சமாதானம் செய்து கொள். தம்முடைய நன்மையில்

பொருட்டே கொலன் வந்திருக்கிறான். அவன் பேச்சை உயல்களும் செயல்பாடு' என்றேன். துரியோதனன் என் யோசனையை பிராகாரித்துவிட்டான். கர்ணன், துச்சாதனன் இவர்கள் சொன்னதை அடித்துக் கொடுத்தோன். கர்ணனுக்கு இதுமாகத் தொன்றிற்று. கர்ணனுக்குத் தூண்டப் பட்டு நாகத்தைத் தேடிக்கொண்டான். துரோணரும் புத்தம் வேண்டாம் என்றார். பீஷ்மரும் பூரிசிரவகம். இருவரும் இன்னும் மறிவலர்களும் புத்தம் வேண்டாம் என்றார்கள். மூர்க்களுள் என் மகன் கேட்கவில்லை. பேராசையால் தூண்டப்பட்டுக் கெட்ட எண்ணமும் கோபமும் திறைந்த மனநிலையிலே சித்திக் கொண்டு புத்தத்தை வரவழைத்துக் கொண்டான்!"

சஞ்சயன், "தூண் பொருளின் அனை கடலுலகு போல் இப்போது நீர் புலம்புவதில் என்ன பயன்? குதாட்டத்திலிருந்து குந்தி புத்திரனை நீர் மூதலியேயே மூன் விலக்கவில்லை? அவ்வாறு செய்கிறதால் இந்தப் பெரும் துக்கம் வந்திராது. பிறரும் புத்தப் பேச்சு நேர்ந்த பொதாவது உம் மூண்டய குமாரனைத் தடுத்திருந்தீராகில் இந்தத் துக்கம் வந்திராது. பிதாவானவன் செய்ய வேண்டிய கடமைகளைச் செய்து மகனை அடக்கி விடுத்தீராகில் இந்தப் பெரும் துயரம் உம்மையப் பீடித்திருக்காது. புத்தி மான்களில் சிறந்தவரான நீர், உம் மூண்டய அறிவைத் தன்னிடீட்டுக் கர்ணன், சஞ்வி இவர்களுடைய மூர்க்கத்தனமான யோசனைகளை அஞ்சுகிறீர். கொலனுள் புதிஷ்டிரும் துரோணரும் இப்போது உம்மார் மூன் போல் மதிக்க வில்கை. பேராசை கொண்டவர் என்றும், வாயிலால் மட்டும் தரும் பெகவரர் என்றும் வாகதேவன் உம்மை அறிந்து கொண்டான். கூத்திரிய நஞ்சுதென்பது குரர்களால் வயுவளவு செய்ய முடியுமோ அவ்வளவும் இப்போது கௌரவர்களின் செய்து வருகிறார்கள். நீர் அவர்களை நிந்திப்பது தகாது. உயிரை அடைவியம் பண்ணிப் போர் செய்கிறார்கள். அருக்கனனுள், கிருஷ்ணனும், சாத்தவியும், யேனும் நடத்தும் புத்தத்தில் அவர்களை எதிர்த்து நிதக இவர்களுக்குப் பலம் போதாது. ஆயினும் எவ்வளவு செய்வதற்குச் சாத்தியமோ அவ்வளவும் உம்மூண்டய மகன் துரியோதனன் செய்து வருகிறான். இப்போது அவனை நீர் நிந்திக்க வேண்டாம்" என்றான்.

"அப்பனை சஞ்சயா! நீ சொல்லது சரியென்றே ஒப்புக் கொண்டேன்.

விதியை யாகும் விவக்க முடியாது. நடந்ததை செய்வாம் சொல்லு. நல்லதாயினும் சரி. துக்க மொசார மாயினும் சரி. எவ்வாவற்றையும் நடந்தவாறு சொல்" என்று துயரத்திற் றுழிந்த துடித்துக் கொண்டிருந்த கிற அரண். சஞ்சயன் சொல்லுவதைக் கேட்கலானான்.

கி.கி.

அருக்கனனுடைய தேர் சித்த ராஜனை நோக்கிச் செய்வதைப் பார்த்துத் துரியோதனன் தாக்க முடியாத துயரமடைந்து துரோணரிடம் வீரை வாகப் போனான்.

"பெரிய சேனையைப் பிளந்து கொண்டு அருக்கன் பிரவேசித்து விட்டான். நம்மூண்டய தொல்வியைப் பார்த்து ஐயந்தரனுடைய காப்பு

காக திறும் வீரர்களும் கைரியம் இழப்பார்கள். துரோணரைக் கடந்து அருக்கன் செய்வ முடியாது என்று அரண்கள் எவ்வாரும் எண்ணியது பொய்யாகி விட்டது. நீர் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் போதே தேரை ஒட்டிக் கொண்டு உம்மைத் தாண்டிப் போய் விட்டாள். நீர் பாண்டவர் களுக்கு நன்மை செய்வதிலேயே விருப்பம் கொண்டிருக்கிறீர். என்னுடைய மனம் மிகவும் குழப்பமடைந்திருக்கிறது. உமக்கு நான் என்ன பிழை ஆகவது குறை செய்தேன்? என்னை ஏன் கை விடுகிறீர்? இது எவர்க்குத் தெரிந்திருந்தால் நான் துயந்தனை புத்த பூயியில் நிறுத்திவிடுக்கவேமாட்டேன். தன் தாய்தாட்டுக்குத் திரும்பிப் போய் விடுவதாகச் சொன்ன அவனை நான் நிறுத்தியது பெரும் பிழையாகி

விட்டது. அருச்சுனன் துயத்தோடு தாக்கினால் அவன் மீன மாட்டான். துயரத்தினால் பிதற்றுகிறேன். என்னை மன்னிக்க வேண்டும். நீரே போய் சைந்தவனைக் காப்பாற்றும்" என்று துரியோதனன் கதறினான்.

துரோணன், "அரசனே! தகாத வார்த்தைகளை நீ சொல்லிய போதிலும் நான் உன் பேரில் கோபம் கொள்ளவில்லை. நீ எனக்குக் குமாரனாகப் போல் அகலத்தாமன் எப்படியோ அப்படியே எனக்கு நீயும். நான் சொல்லுவதைச் செய். இதோ இந்தக் கவசத்தைப் பெற்றுக் கொள். இதைப் போர்த்துக் கொண்டு நீயே அருச்சுனனைத் தடுப்பாயாக! இவ்விடத்தை விட்டு நான் போகக் கூடாது. அதோ பார். பாண சமூகங்கள்! பாண்டவ சேனை நம்மைப் பலமாகத் தாக்கி வருகிறது. அருச்சுனன் இல்லாமல் புதிஷ்டிரன் தனியாக இருக்கிறான். இதற்காகவல்லவா இந்த ஏற்பாட்டை நாமே செய் தோம்? அவனை நான் பிடித்து உனக்குத் தர வேண்டியவனாக இருக்கிறேன். அதை விட்டுப் பங்குனைத் தூதர்திக் கொண்டு நான் இப்போது போக முடியாது. விஜயத்தின் மூகத்தை விட்டு விட்டு நான் அருச்சுனனைக் குறித்துச் சொல்வதெனான் அனர்த்தம் நேரிடும். நான் போர்த்த கவசத்தைத் தரித்துக் கொண்டு செய். பயப்படாதே! நீ ஞன், சமர்த்தன். இந்தக் கவசத்தில் மேல் படும் ஆயுதம் உன்னைப் பாடிக் காது. மந்திர சக்தி போருத்திய இந்தக் கவசம் உன் தேகத்தைக் காப்பாற்றும். பிரம்மதேவனிடம் இந்திரன் கவசம் பெற்றுப் போருக்குச் சென்றுது போல் இவ்விய மந்திரக் கவசம் என்னால் பூட்டப்பட்டு நீ செய்வாயாக. உலககு மங்களம்" என்றான்.

இவ்விய கவசமணித்த துரியோதனனும் ஆசார்யர் சேனையுடைய பெருஞ் சேனையுடன் தைவியமாக அருச்சுனனை நோக்கிச் சென்றான்.

சுருதி

அருச்சுனன் கௌரவ சேனையைத் தாண்டி வெகு தூரம் சென்றான். குதிரைகள் களைப்பு அடைந்திருப்பது கண்டு தேரை நிறுத்திக் குதிரைகளை அவிழ்த்து இளைப்பாறச் செய்யக் குவினான். அச்சமயம் வித்தானு வித்தர்கள் ஆகிய இரு சகோதரர்களையும் அருச்சுனன் வதம் செய்தான். பிறகு கண்ணன் குதிரைகளை அவிழ்த்து மண்ணில் புரையச் செய்து இளைப்பாற்றினான். மறுபடியும் தேரைப் பூட்டி.

துயத்தோடு நோக்கி விரைவாகச் சென்றான்.

"தனஞ்சய! அதோ பார்! பின்னால் துரியோதனன் வருகிறான். இதை விட உனக்கு வேறு நல்ல சமயம் கிடைக்காது. வெகு காலமாக அடக்கிய கோபத்தை இப்போது தீர்த்துக் கொள். அனர்த்தங்களுக்கெல்லாம் மூல காரணமான இவன் இப்போது உன் பாணங்களுக்கு இலக்காக வந்திருக்கிறான். இவன் நல்ல தேர் வீரன். தூரத்திலிருந்து தாக்கும் சாமர்த்தியம் கொண்டவன். பெரிய கில்லி வளைப்பு வன். அஸ்திரத் தேர்ச்சி பெற்றவன். புத்தத்தில் மதம் கொண்டவன். உறுதியான தேகம் படைத்தவன். மிகக் பலசாலி நமது பகைவன்" என்று கிருஷ்ணன் அருச்சுனனுக்குத் தூரத்தில் வந்து கொண்டிருக்கும் துரியோதனனைக் காட்டினான். அதன்மேல் தேரைத் திருப்பித் துரியோதனை நோக்கிச் சென்று அவனை எதிர்த்தார்கள்.

துரியோதனன் பயப்படவில்லை.

"ஐயங்கள் நீ பெருங் காரியங்களைச் செய்திருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். நான் நேரில் பார்த்ததில்லை. உன்னுடைய புகழுக்குக் காரணமான பராக்ரமத்தை இப்போழுது பார்த்தோம். காண்பிப்பாயாக" என்று துரியோதனன் அருச்சுனனைப் பார்த்துச் சொன்னான். கடுமையான போரிடத்தது.

"பார்த்தா! இதுவென்ன ஆச்சரியம்! உன்னால் விடப்பட்ட அம்புகள் ஏன் துரியோதனைத் துன்புறுத்தவில்லை! காண்டபத்திலிருந்து விடுபட்ட அம்புகள் விளையப் போவதை இன்றுதான் பார்த்திறேன். இது என்னும் பாராத சம்பவமாக இருக்கிறது. உன்னுடைய கைப் பிடியும் தோள்வன்மையும் குறைந்துபோயிற்று? காண்டபம் தன் தன்மையை இழத்ததா? நீ துரியோதனைக் குறித்து விடும் பாணங்கள் அவன்மேல் பட்டுப் பயனற்றவையாகக் கீழே விழுவதைக் கண்டு ஆச்சரியமாக இருக்கிறது" என்றான் கிருஷ்ணன்.

"கிருஷ்ண! இவன் துரோணரிடமிருந்து கவசம் பெற்று அதைப் போட்டுக் கொண்டு நிற்கிறான் என்று எண்ணுகிறேன். இந்தக் கவசதாரணரகியம் துரோணர் எனக்குச் சொல்லி விடுகிறார். இவன் மேல் அந்தக் கவசத்தை ஆசார்யர் போர்த்தியிருக்கிறார் என்பது எண்ணுகிறேன். மற்ற குருவரால் பூட்டப்பட்ட இந்தக் கவசத்தை மாடு பாரத்தைச் சுமப்

பது போல் இவன் கம்மா கமத்து நீதி
 இரான். இப்போது என் சாமர்த்தியத்
 தைப் பார்'' என்று அருச்சுனன்
 பாணங்களை விட்டுத் துரியோதனன்
 குதிரைகளையும் சாரதியையும் தேரை
 யும் இழக்கும்படி செய்தான். பிறகு
 வில்லையும் கையுறையையும் அறுத்
 தான். கவசம் எந்தப் பாகத்தில் உட்கி
 ளுடவில்லையோ அதைப் பார்த்து
 அருச்சுனன் துரியோதனனைத் தன்
 புறத்தினான். கவசம் ஸுடாத உள்சங்
 கைகளிலும் தக்கவர்களிலும் துண்டிய
 அம்புகளை விட்டுச் செலுத்தித் தன்

புறத்தினான். துரியோதனன் தோல்வி
 அடைந்தான்.

கீழ்க்

துரியோதனன் புறங்காட்டியதும்
 கண்ணன் பாஞ்ச ஐயத்தை உண்டி
 னான். ஐயத்தினுக்குக் காப்பாக இருந்த
 வீரர்கள் இதைக் கண்டதும் மிக்க
 கலக்கமுற்றார்கள். பூரிசிரவச, சவன்,
 கரிணன், விருஷசேனன், கிருபர்,
 சகவியன், அகவந்தாமன், ஐயத்தரன்
 ஆகிய என்மரும் தேர்களின் பீது
 ஏறிய பார்த்தனை எதிர்த்தார்கள்.

85. தருமன் கவலை

அருச்சுனன் பின் தொடர்ந்து
 துரியோதனன் சென்றதைப் பார்த்து
 ஐயத்தரனுக்கு உதவியாகத் துரோண
 னும் சென்றது காரியம் கெட்டுப்
 போகும் என்று திருஷ்டத்யும்னன்
 அடுத்தடுத்து அவர் மேல் படைவயச்
 செலுத்தித் தாக்கி வந்தான். தருபத்
 யத்திரன் அங்காறு செவ்வகன் பயகு
 ளக் கௌரவப் படை மூன்றையும்
 வீனந்து போயிப் பலம் குன்றி நின்றது.
 திருஷ்டத்யும்னன் தன் தேரைத்
 துரோணர் தேரின் மேல் இடித்துத்
 தாக்கினான். அவனுடைய புரு வண்ணக்
 குதிரைகளும் துரோணருடைய சிவப்புக்
 குதிரைகளும் ஒன்றோடொன்று கலந்து
 ஸூரியாஸ்தமன மேகங்களைப் போல்
 சித்திரக் காட்சி தந்தன. திருஷ்டத்
 த்யும்னன் தன் வில்லை எறிந்து விட்டுக்
 சுத்தியும் கேடயமும் எடுத்துக்கொண்டு
 துரோணருடைய தேரின்மேல் குதித்
 தெறினான். ரதத்தின் ஏர்க்களவின்
 மேலும் நுகத்தடியின் மேலும் குதிரை
 களின் முதுவின் பேரிலும் நின்று
 துரோணரை அவன் தாக்கினான்.
 செத்த மிருகத்தின் பேரில் பருத்து
 பாய்வதைப் போல் திருஷ்டத்யும்னன்
 குரரமான திருஷ்டியுடன் இங்குமங்
 குப் பாய்ந்து தன் பிறவிப் புகை
 வளைத் தாக்கினான். வெகு தேரம் இங்
 காறு கழிந்தது. கோபம் மேலிட்ட
 துரோணர் எய்த ஒரு பாணம் பாஞ்ச
 சாலனுடைய உயிரைக் கவர்த்திருத்
 தும். ஆனால் சாதயி அச்சமயம் எதிர்
 பாராதபடி அதைத் தன் பாணத்தாகி
 தடுத்து விட்டான். இதைக் கண்டு
 துரோணர் சாதயியைத் தாக்க ஆரம்
 பித்ததும் பாஞ்சால ரதிகள் திருஷ்ட
 தத்யும்னன் விவகி அழைத்துக்
 கொண்டு சென்றனர்.

திருஷ்ட சர்ப்பம் போல் சிறித்க்
 கொண்டும், கோபத்தினால் கண்கள்

சிவத்தும் துரோணர் சாதயியை
 எதிர்த்துச் சென்றார். சாதயி பாண்
 டவர் படைவீல் முதல் ஸ்தானம்
 பெற்றவர்களில் ஒருவன். துரோணர்
 தன்னை எதிர்த்த வருவதைப் பார்த்து
 அவனும் அவரை தோக்கி முன்
 சென்றான்.

சாதயி தன் சாரதியைப் பார்த்து,
 "இவர்தான் தம்முடைய குலத்துக்கு
 உரிய தொழிலை விட்டுவிட்டு ஷத்திரிய
 காரியத்தில் பிரவேசித்துப் பாண்டவர்
 களுக்குத் துன்பம் உண்டாக்குபவர்.
 மகாலூர் என்று எப்போதும் கர்வம்
 கொண்டவர். இவரை எதிர்த்து
 அடக்க வேண்டும். குதிரைகளை வே
 மாகக் செலுத்து" என்று சொன்னான்.

சாரதியும் அவண்ணமே காற்று
 வேகம் கொண்ட வெள்ளி நிறக்
 குதிரைகளைச் செலுத்தினான். ஒருவர்
 மேல் ஒருவர் பாணங்களை விட்
 டார்கள். அங்கிலிவர்களுடைய விற
 களிலிருந்து வெளிப்பட்ட பாணங்கள்
 சூரியன் மறைத்து புத்த பூமியை
 இருள்படச் செய்தன. சட்டை உரித்த
 பாய்புகள் போல் பிரகாசிக்கின்ற
 நாராசங்கள் இரு பக்கத்திலிருந்தும்
 பயங்கரமாகப் பாய்ந்தன. இருவ
 ருடைய தேரிக் குடைகளும் ஒடிந்து
 சீழே விழுந்தன. இருவருடைய உடல்
 களிலிருந்தும் இரத்தம் பெருகிற்று.
 அந்த புத்தத்தைப் பார்த்து மற்ற
 வீரர்கள் தம் புத்தத்தை நிறுத்தி
 விட்டுப் பேசாமல் நின்றார்கள். கர்ஜனை
 களும் சிம்மதாதங்களும் சங்க துந்துபி
 கோஷங்களும் அடங்கிவிட்டன. சாத்
 யியும் துரோணரும் பற்பல ஆயுதங்
 களைப் பிரயோகித்துச் செய்த துவர்த
 புத்தத்தைப் பார்த்துத் தேவர்களும்
 வித்தியாதரர்களும் சுத்தர்வர்களும்
 வடிவங்களும் ஆகாயத்தில் மின்றார்கள்.

(தொடரும்)

ஆலோசனைக்கு மதிப்பு அதிகம். வக்கீலுக்கும் இப்படித் தான். ஆனால் ஒன்று. கிரமப்பட்டு வேலை செய்வதன்மூலம், மலர் திருத்திக்காவே உண்டாகினேன்.

இரவில் நோயாளிகள் அறைததால் கணங்காயம் போவதுண்டு. சில வருஷங்களாக இதை நீர்த்தி விட்டுக் கிறேன். என் பிச்சுகளில் ஒருவர் டாக்டர். அவரை மாணு இரவில் அவன் எலக்காகப் பார்க்கப்படுகிறது. சிறுவருடைய டாக்டராக வேண்டும் என்று நினைவாக இருந்த அவன் எங்கேயிடக் கேட்டிருக்காரன் என்பேன்.

டாக்டர் ஏம். ஜகதீசன்

இப்போது வருடத்துக்குக் கமார் அதுதான் பேர் டாக்டர் பட்டம் பெறுகிறார்கள். அத்தனை பேருக்கும் நேரம் இருக்கிறது. மூலக்காலத்தில் இருந்த விவாதிகள் வேறு இப்போது இருக்கும் விவாதிகள் வேறு என்பது இங்கே, இப்போது பல விவாதிகளையும் துவக்கியதாக

அரங்கித்து பெயர் வைத்திருக்கிறார்கள். மூப்பு குணம் படுத்தி முடிவாகு என்று நினைத்த சில விவாதிகளிடம் குணமாகும் புதிய மருந்துகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பேடண்ட் மருந்துகள் அதிகம் இருக்கின்றன. விதவிதமாகக் கமார் ஆயிரம் நினைவிலையத்துக்கொண்டு நோயாளிகளுக்குத் தகுந்ததைப் 'பிரிண்டிங்' செய்கிறோம். சத்தி வாய்ந்த மருந்துகளைத் தரும்போது நோயின் தன்மை, நோயாளியின் தன்மை இன்னமையும் கவனித்து அளவு நிர்ணயிக்கிறோம். குறிப்பிட்ட காலத்தில் நோயாளி குறிப்பிட்ட அளவைத் தவறாது சாப்பிட வேண்டும். இந்த ஒழுக்கம் பரஸ்பம் இங்கே.

பெரும்பாலும் வாரும் வாரி குத்திக் கொள்ளத் தயங்குவதில்லை. பல ஆயிரக்கணக்கான 'மைனர்' என்று நோயாளிகளை அருதி விடுகின்றனர். நகரத்தில் தினம் பெரிதும் சிறிதுமாகக் கமார் திடுத்து ஆயிரக்கணக்கான தடக்கின்றன.

மூலக்கால இப்போது இரவில் டாக்டர்கள் கூப்பிடுவது அதிகமாக இருக்கிறது. டெஸ்போஸ், கார் வசதிகள் இருப்பது காரணமாக இருக்கலாம். அதோடு இரவில் டாக்டர் நிச்சயம் ஸ்டீட்டில் இரவுபாசி என்பதும் ஒரு காரணமோ, என்னவோ? கடியாவரை 'இன்வேஸ்டிகேஷன்' கிஷங்களில் கிஞ்ஞான பூர்வமாகச் செய்யப் பார்க்கிறோம். எக்ஸ்-ரே, ரத்தப்பரிசோ. மன சோதனை என்று எல்லா விவரங்களையும் சேகரித்து ஒரு முடிவு

எடுப்பதில். முதலில் கொஞ்சம் சேஷத்தான். ஆனால் பிச்சை நோய் குணமாகும்போதும் சரி, வேறு வகைக்கோ வேறு வைத்திய மீடமோ கொள்ளுதும் சரி, இந்தக் குறிப்புக்களிலிருந்து நிச்சயங்களைப் கண்டறியவும் சீராகவும் தொடர முடிகிறது. என்னிடம் வரும் ஒரு தண்டன் தம் குடும்பத்தில் உள்ள ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு தனி மெய்கல் ஸைப் வைத்திருக்கிறார். இதுவரை வந்த நோய் விவரங்கள், எடுத்த எக்ஸ்ரே, டெஸ்ட் ரிசல்ட், சிகிச்சை விவரம் எல்லாம் இருக்கும். இந்த அக்கறைமையி் பார்ப்பது எத்தனைவராக இருக்கிறது.

அதோடு 'குடும்ப டாக்டர்' என்று யாரைவாவது மதிக்கிறார்களோ, அப்படி மதிக்கப்படும் தரங்களும் அவர்களது குடும்பத்தில் அன்லியோஸ்ஸிப் தண்டனாக, குடும்பத்தில் ஒருவர் போலவே தட்டித் கொள்ளுகிறோம். கடைசியில் எங்கள் சோதனைக் குடும்பத்தில் ஒருவராக இருப்பதுதான் கஷ்டமாக இருக்கிறது. என் குழந்தை எழுமததிற்குள் காஸியில் தான் நேரையில் இறக்கிவிடுவேன். பசுவில் தான் ஸ்டீட்டிக்குக்கும் போது அவன் பள்ளிக்கூடம் போய் விடுவான். பின்னும் மாவையில் அவன் வருவதற்குள் தான் வெளியே போய்க் திரும்பினால், குழந்தை தாக்கியிருப்பான்! இப்படி அடிக்கடி நேரவதுண்டு.

பெரியோர் போக்குக்காகப் போகும் இடங்களிலும் தொழில் செய்து தாக்குதலுண்டு. சிட்டி பாபுவின் கச்சேரி கேட்ட ஆணை வாரம் போடுங்கள். அங்கே வசிப்பது வந்த ஒரு ரகசைக் களவிக் குடும்பம் மருத்துக்கு ஏற்பாடு செய்து விட்டுத் திரும்புவதற்கும் கச்சேரி முடிவதற்கும் சரியாக இருந்தது.

எத்தனை புதிய டாக்டர்கள் வந்தாலும் பட்டணங்களில் படித்து, அங்கேயே ஆஸ்பத்திரிகளில் வேலை பார்த்து, பெரிய டாக்டர்களுடன் அனுபவம்பெற்று, பட்டண வாரிக்குக் கைக்குப் பறக்கப்பட்டு கிஞ்ஞானக் புது பிராக்டிஸ் பட்டணத்திலேயே ஆரம்பிக்கிறோம். கிராமத்துக்குப் போ என்று கலையமாகச் சொல்லுவான். அங்கே எவ்வளவு பிராக்டிஸ் வரும் என்று சொல்ல முடியுமா? அதோடு ஒரு டாக்டர் தம் குழந்தைகள் தவறு படிப்புப் பெற வேண்டும் என்று ஆணைப்பட்டால் அங்கே வரதி உண்டா?

என் பதன் பெரியவனுவி எல்லாம் கூடி வந்தால், அவன் ஒரு டாக்டர் ஆவதையே தான் வர வேற்பேன்.

பேட்டி : அப்பி ஆசிரியாதம்

**ராஜ்
தாசர்கள்!**

கொர்ப்பதற்குக் கொஞ்சம்...

டாக்டர்களுக்கும் வக்கீல்களுக்கும் அத்தியாவசியமாகத் தேவையுடையது கைராசிகள். "டாக்டர் ரங்கநாதன்?... கைராசிக்காரர் சார்.... எப்போதப்பட்ட மோசமான கைராசத்தான் இருக்கட்டுமே, அவர் பார்த்திரார் என்றும், எமன்கடக் பெட்டே வருவதற்குப் பயன்படுவான்!" என்று சொல்லிவிட்டு, அந்த டாக்டரின் கைராசிப் புராணத்தை விரிவாக எடுத்துச் சொல்வார்கள் சிலர். அந்தப் புராணத்தின் ஒவ்வொரு 'கதை'யும் நம்மை மூக்கின் மேல் விரல் வைக்கச் சொல்லும்; "அட, அப்படியா!" என்று வாய் பிளந்து அதிசயிக்கத்தான் செய்யும்; "த்சோ" கொட்டச் சொல்லும்; கல்லுக் குண்டு மாதிரி இருப்பவர்களைக்கூட, "ஆகா! இப்படிப்பட்டவர் கையால் ஒருவேளை மருத்து வாங்கிச் சாப்பிட்டால் தேவையே!" என்று சபலப்பட வைக்கும்.

இப்படிப்பட்ட கைராசிக்கார டாக்டர் ஒருவரின் பார்வைக்கு வந்து, ஆனால் அவரால் காப்பாற்றப்படாமல் போகிற கேஸ்களும் இருக்கும். அப்போதெல்லாம், "ஹம்!" என்ன பிரயோசனம்?... அவன் தலைவெழுத்து அப்படி!... இவ்வா விட்டால் ரங்கநாதன் பார்த்தும் மண்ணடையைப் போடும் படி நேர்த்திருக்குமா?... "என் பாரகடி ரங்கநாத தாசர்கள் - 'தோயாளி பிழைத்தால் டாக்டரின் கைராசி; பிழைக்காவிட்டால் அவன் தலைவெழுத்து' என்ஹி வாதம்!"

வக்கீல்களுக்கும் இந்தக் கைராசி உண்டு. சிலர் தொட்ட வழக்குகளைக்கூடப் பப்பட் என்று இவருடைய டப்சிக்காரருக்கே சாதகமாக முடித்து போடும். இன்னும் சிலரது ராசி என்னவென்றும் சின்னஞ் சிற வழக்குக்கூட இவர்க ளிடம் வந்தால் வருடக் கணக்கில் இழுத்துப் பறிக்கும். கடைசியில் டப்சிக்காரன் தன் சொத்து பத்துக் கண வுல்லளாம் விற்று விட்டு அரைத் துண்டோடு வந்து நிற்கிற

நீலையில் ஒரு வழியாக முடியும் - எதிர்க்கட்சிக்குச் சாதகமாக!

ராசிக்கார டாக்டர்கள், லக்ஷிகள் - இவர்கள் விட்டில் கும்பல் நெரிபடும். அவர்கள் பேசுவது வேத வாக்ஸாக மதிக்கப்படும். அவர்கள் துரும்பைக் கிள்ளிப் போட்டுவிட்டு வாய் சுசாமம் நூற்றுக்கணக்கில் 'பீஸ்' கேட்டாலும் முணுமுணுக்காமல் கொடுப்பார்கள். அவர்களுக்கு மூல்கோபமும், சிடுமூஞ்சித்தனமும் "சுபாவம்" என்று மதித்து ஒதுக்கப்படும். அவர்களுக்கு கைராசி பற்றிய கதைகள் தினந்தோறும் புதிது புதிதாக உருவாக்கப்படும்; மேலு கேற்றப்படும்!

ராசிக்காரர்களிடம் சிலர் தம் வாழ்நாளில் ஒரு முறையே போய் விட்டு வந்தாலும், கடைசி வரை யில் அதைப் பற்றியே அதுக்காமல் சலிக்காமல் சொல்லிக் கொண்டிருப்பார்கள். தங்களுக்குத் தெரிந்தவர் களை பெயர்லாம் ராசிக்காரகிடம் போகும்படியே சிபாரிசு செய்வார்கள்; தம் சொந்த அதுபலத் தையும், செலி வழிச் செய்திகளையும் கவலப்படக் கூறிக் கதரிய மூட்டுவார்கள்.

ராசிக்காரர் இருக்கும் தெருவி லேயே இன்னொரு டாக்டரோ வக்கிலோ இருப்பார். ராசிக்காரரை விட இவர் அதிகம் படித்தவ ராகவோ, குணவானவரோ, வயிற் றில் அடித்துப் 'பீஸ்' வாக்ஸாதவ ராகவோ இருக்கலாம். ஆனால் அவ ரிடம் கும்பல் சேராது. காரணம் என்னவென்றால் அவருடைய ராசி அப்படி!

அதுவலகங்களில் வேலை செய் கிறவர்களுக்குக்கூட ஒரு வகை ராசி உண்டு. உயிரைக் கொடுத்து உழைப் பாள் இருத்தன். ஆபீசில் செய்வது போதாதென்று விட்டுக்கும் 'வேலை' யைக் கட்டி எடுத்துக் கொண்டு போவான். ஞானிற்றுக்கிறமை என் னென்ப தெய்த்துத் தலை முழுவி விட்டு, ஈரம் காவாத தலைபுடன் ஆபீசில் வந்து பழியாய்க் கிடப் பாள். ஆனால் அவனுக்குப் பைசா பெயராது. ஒரு பதவி உயர்வோ அல்லது அகமபட்சம் மேலித்தி விருந்து ஒரு ஷோப்போகடக் கிடைக்காது. அதே ஆபீசில் மாப் பிள்ளை மாநிலி டிரான் பன்னிக் கொண்டும், கழுத்தை அடிக்கடி உயர்த்தி அநாவசிய "என்டஸ்" பன்னிக் கொண்டும். "அவனுக்கு என்ன தெரியும், மூட்டான்!....

இவன் என்ன மிழிந்தான் குப்பை!" என்று எவ்வோரையும் தூக்கிஎறிந்து பேசிக் கொண்டும், வெறும் கையெழுத்து மட்டுமே போட்டு விட்டுப் போகிற ஞான குண்டத் துக்கு லட்டு லட்டாகப் "பிர மோஷன்" கிடைக்கும். "என்னைப் போல் எவனும் உண்டா?...." என்று அந்த வெற்றுத் துப்பாக்கி மார் தட்டிக் கொள்ளும் போது உழைத்துச் சலித்த செக்கு மாடு. "உம்! என் ராசி இப்படி!.... என் ஞாதத்தில் நீசபங்க ராஜி லோகம் உண்டு என்று தாளழைர் ரங்காச்சாரி (ஜோசியர்) சொல்லி விருக்கிரே!...." என்று சமா தானம் சொல்கிற திருப்பிப்பட்டுக் கொள்ளும், வேறு வழி?

கைராசி, மூகராசி தவிர வேறு விதமான ராசிகளும் உண்டு. சிறு மைகள், எண்கள் என்று ஒவ்வொன் றையும் சிலர் விடாப்பிடியாகப் பற்றிக் கொண் டிருப்பார்கள். இவற்றை வேறு யார் நம்பு கிருக்கனோ இயல்போ, சினிமாக் காரர்கள் கண்டாடித்தனமாக நம்பு கிருக்கள். சில வகுப்பினருக்கு மூன் றாக் பட்டின் பெயரில் வரும் எழுத்துக்களை எண்ணினால் ஒற்றைப் படைபாக வரவேண்டும் என்பிற தம்பிக்கை காரணமாக, சில பட்டி பதிகள் 'க', 'ச', 'ப்' போன்ற ஒத்தெழுத்துக்களை விரும்பி வைத் தார்கள். சிலரைப் பொறுத்தமட்டில் எழுத்தை விரும்பியதுதான் மிச்ச மாயிற்று! பட்டம் 'கோலிந்தா' ஆகி விட்டது. அவர்களுக்கு இரட்டைப் படை எண்கள்தான் ராசியோ என்னவோ!

அதிகம் அடைந்து சிரமப்பட்டாமல் பெண்ணுக்கு மாப்பிள்ளையைத் தேடிப் பிடிப்பது, முனைவைச் செல் வழிக்காமலே எழுதிப் பெயர் வாய் குவது. சொந்தப் பணத்தைப் போடாமல் பிறத்தியார் பணத்தி லேயே 'பிணினல்' செய்து பணம் பண்ணுவது, மற்றவர்களைக் குற்றம் சொல்வியே முன்னேறுவது, போட்டோ எடுக்கிறபோது சட் சட்டென்று தலைவை நீட்டிப் பட்டி லில் இடம் பெறுவது, கடைசி நிமிடத்தில் புறப்பட்டுப் போய் ரயினில் இடம் பிடிப்பது முதலிய வற்றுக்கும் ஒசியில் சினிமா, நாட கம் பார்க்கவும் நாசமாய்ப் போன அந்த "ராசி" தேவை வலாமி!

- எம். சி. சி.

கதாநாயகர்களின் சபாநாயகர்கள்!

**தமிழக சட்டசபை
சபாநாயகர் தேர்தல் சீக்கிரமே
தடைபெறவிருக்கிறது.
இச்சத்தப்பத்தில் ஜனநாயகத்தில்
உயிர்தாடியாகத் திகழ்த்து
உலக சரித்திரத்தில் முக்கிய இடம்
பெற்றுள்ள சில சபாநாயகர்
களைப் பற்றித் தெரிந்து
கொள்ளலாமே!**

இரு துணையாக நாட்டின் முதுமேலும்பு
பாராளுமன்றம் எல்லாம் அதன் உயிர்தாடி
அம்மன்றத்தின் கூட்டங்களுக்குத் தலைமை
தாங்கும் சபாநாயகர்கள்தான்.

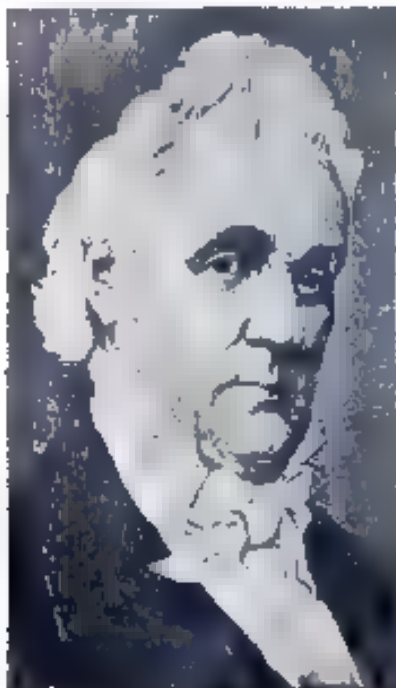
சமீபச் செய்தி சீர்துக்கும் துலாக்கோல்
போன விழங்கும் சபாநாயகர் பதவி தேர்தல்
திய விதமே ஒரு வித்திரமான வரலாறு
ஆகும். 1377ம் ஆண்டில் இங்கிலாந்து நாட்
டில் மக்கள் சபை உறுப்பினர்கள் அனைவரும்
தங்கள் கருத்துக்களைத் தொகுத்துப் பிரச்சனை
சம்பாதிட்டும் பின்னர் மன்னரிட்டும் கூற
ஒரு பேச்சாளர் தேவை எனக் கருதி ஸர்
தாமஸ் துங்கர்போர்ட் என்பவரைப் பேச்
சாளராக அதாவது, ஸ்பீக்கரைக் (Speaker)
நியமித்தனர். அவ்வாண்டு முதல் இங்
லாந்து நாட்டின் அரசியல் வரலாற்றில் சபா
நாயகருக்குத் தனி இடம் கிடைத்தது.
அனுமட்டுமின்றி தானுக்கு தான் சபாநாய
கரின் தனித் தன்மையும் பெருமையும் அதி
காரமும் வளரத் தொடங்கின.

இருபத்திரகு ஆண்டுகள் அமெரிக்கன் எட்
கையிலே சபாநாயகராகப் பணிபுர்தி ஓர்
அகில சாதனைகள் திகழ்த்திக் காட்டின
ஹம் ரோய்ஸ்

இங்கிலாந்து நாட்டில் மக்கள் சபைக்கும் மன்னனுக்கும் இடையில் ஒரு தொடர்பாக இயங்கிய சபாநாயகரைப் பற்றி அக்காலத்தி லேயே சர்ச்சைகள் அயல்போது எழுந்தன. மன்னரின் செயலாக்கு, பலம், பெருமை முதலிய காரணங்களால் பெரும்பாலும் சபா நாயகர்கள் மன்னர் பக்கமே சார்த்திருத் தனர். இந்த நிலை பல ஆண்டுகள் நீடித்தது.

சபாநாயகர்களின் வரலாற்றில் ஒரு புரட் சீரமை ஏற்படுத்தியவர் 1832ம் ஆண்டில் சபாநாயகராக இருந்த பிரிங் என்பவர். "நான் மன்னனுக்கு மட்டுமல்ல; இந்த மன் னத்துக்கும் செலவாக" என மக்கள் சபையிலே அவர் முழங்கினார்.

இராஜபிரிவான சபாநாயகர் ஜெம்ஸ் நாகல் போய்க்

1845ம் ஆண்டில் சபாநாயகராக இருந்த வெஸ்தாக் என்பவர் தமது உரிமைகளை நிலைநாட்டுவதில் பிரச்சனையும் விஞ் சி விட்டார்.

அயலாண்டில் இங் கிலாந்து நாட்டு மன்னன் முதலாம் சார்லஸ் இது சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களைத் தாமே நேரடியாகக் கைது செய்ய முனைந்தபோது சபையில் வீர திருத்த வெஸ்தாக் மன்னரைப் பார்த்துக் கம்பீரமாக, "இம்மன்றத்தின் செலவுகளைய எவ்வாறு பேசும்படி இம்மன்றம் எனக்கு ஆணையிடுகிறது! அதனால் பேசுகிறேன்" என்றார், அந்நேர நெஞ்சுத்துடன்.

சபாநாயகரை நியமிப்பதில் அந்தக் காலத் தில் மன்னனுக்குப் பெரும் பங்கு இருந்தது. 1879ம் ஆண்டில் இராண்டாம் சார்லஸ்

மன்னன் தனக்கு வேண்டிய நவர் ஒருவரைச் சபாநாயகராக நியமிக்க முற்பட்டபோது இங்கிலாந்து மக்கள் சபை கொதித்தெழுந் தது. அதன் விளைவாகச் சபாநாயகரை நியமிப்பதில் மன்னரின் செயலாக்கு அன்றோடு செயலாகக் காணப்பட்டது.

அரசாங்கத்தில் சபாநாயகரின் முக்கிய பங்கு என்ன? அவர் அந்தப் பதவியிலிருந்து கொண்டுமே வேறு பதவிக்கிடங்கும் ஏதாவதாமா? எந்தெவ்வாறு அந்த நாட்டினியேயே நேன் லிகள் எழப்பெயர்ந்தன.

அய்லி பிரான்ஸியார் காலத்தில் சபா நாயகராக இருந்த ஹார்ஸெமர்டிக் காரிய தரிசியாளரும் பணியாற்றியுள்ளார். 1813ம் ஆண்டில் சபாநாயகராக இருந்த மேன்ஸ் டைட்டன் சட்டசபை நடவடிக்கைகளையும் பங்கெடுத்துக் கொண்டார்.

சபாநாயகர் பதவி வகிப்பவர் வேறு எந்த அதுவர்த்தியும் ஈடுபடக் கூடாது என்ற சம்பீர தாயத்தை முதன் முதலாக ஏற்படுத்தியவர் 1839ம் ஆண்டில் சபாநாயகராக இருந்த ஜா வேய்லர் என்பவர். அவர் தம்மைத் தேடி வந்த பதவிக்கீழ் உதறித் தள்ளியது மல்லாமல் சபையின் அதுவர்த்தனில் எத்தக் கட்டுவதையும் சேராமல் நடுநிலைமை வகித்து வழிகாட்டினார். அவர் காண்பித்த பாணையில் தான் இன்று எவ்வாறு ஜனநாயக நாடுகளிலும் சட்டசபைகளில் சபாநாயகர்கள் இயங்கு கின்றனர்.

இங்கிலாந்து நாட்டில் சபாநாயகர் பல தடவைகளில் போட்டியின்றியே தேர்த் தெடுக்கப்படுகிறார். அது மட்டுமீன்றி ஒரு முறை தேர்த்தெடுக்கப்பட்ட அவர் ஒப்பு பெறாமல்வரை சபாநாயகராகத் தொடர்ந்து பதவி வகிக்க முடியும். இந்த ஏற்பாட்டால் நன்மைகளும் உண்டு. சில தவிர்க்க முடியாத நிலைகளும் உண்டு.

மீறத் வேட்பாளர்களிடப் போய் தமது தொகுதியில் சபாநாயகர் பொறுத் தேர் தலையேறாது சொந்தொழியுடன் நீகழ்த்த வேண்டியதில்லை; தேர்தலுக்காகப் பணம் செலவழிக்க வேண்டியதில்லை. அத்தொகுதி மக்களுக்கு அவராக — அவர் அத்தொகுதி மக்களின் சட்ட பூர்வமான பிரதிநிதியாக இருந்த போதிலும் — எந்த விதமான பிர வேரஜனமும் இல்லை. அதனால் அவருக்கு அவரது தொகுதியைப் பொறுத்த கவரவில் அரவியல் ரீதியில் செல்வாக்குக் குறைந்து கொண்டே வருவதில் ஆச்சரியம் ஏதமில்லை.

அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளின் சபாநாயக ருக்கும் உலகில் உள்ள பிர ஜனநாயக நாடு களின் சபாநாயகர்களுக்கும் ஒரு முக்கியமான வேற்றுமை உண்டு.

அமெரிக்க ஐக்கியநிலையும் கூட ஐக்கியநிலையும் பதவியை யாது காரணத்தினாலோ ஏதவா லிடில் அல்லது இருவருமே இறந்தபோக நேரிடில் சபாநாயகரே ஐக்கியநிலையாகவாம் எனச் சட்டம் உள்ளது. இந்த விசித்திரமான சட்டத்தின்படி 1845ம் ஆண்டில் ஜெம்ஸ் நாகல் போய்க் என்பவர் தேர்தலுக்கு நிற் காமலேயே அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளின் ஐக்கியநிலையானார்.

— அ. இராமகிரு

1. 1990年12月，中共中央、国务院作出《关于实行党风廉政建设责任制的规定》，明确各级领导干部对职责范围内的党风廉政建设负全面领导责任。

[illegible]

சென்னை, இந்தியா. 1998. 10. 15. (சென்னை, இந்தியா. 1998. 10. 15.)
 அப்போது இது போன்ற ஒரு விஷயம் நடந்தது.
 அந்த நேரத்தில் அது நடந்தது.

一、大跃进以来
 二、大跃进以来
 三、大跃进以来
 四、大跃进以来
 五、大跃进以来
 六、大跃进以来
 七、大跃进以来
 八、大跃进以来
 九、大跃进以来
 十、大跃进以来

உள்ளே இருக்கிற சில சமயங்களில்
உள்ளே இருக்கிற சில சமயங்களில்
உள்ளே இருக்கிற சில சமயங்களில்
உள்ளே இருக்கிற சில சமயங்களில்
உள்ளே இருக்கிற சில சமயங்களில்

செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதைப் பற்றி நான் மிகவும் வருத்தமாக இருக்கிறேன். இதைப் பற்றி நான் மிகவும் வருத்தமாக இருக்கிறேன். இதைப் பற்றி நான் மிகவும் வருத்தமாக இருக்கிறேன்.

-உலகம் அமைந்த காலம் முதல் வரையிலும்
மனிதன் ஒரு வகையில் அமைந்தான்
அந்த வகை இவ் வகையாக மாறியது. மனிதன்

[illegible]

சென்னை, 19.12.2018

சென்னை, 17 செப்டம்பர் - தமிழக அரசு சமீபத்தில் பின்பற்றிய திட்டம் காரணமாக மாநிலத்தின் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் பெரும்பகுதி ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலேயே இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துள்ளது.

...the ...
...the ...
...the ...

இதோ ஆல்மிமில்க்

வைட்டமின்கள் நிறைந்த உணவு பானம்

ஆரோக்கியம் அதிகரிக்கச் செய்யும் வைட்டமின்கள், ஆடைச்சத்து நிறைந்த பால், பார்லிமால்ட், கோதுமை மாவு மற்றும் மால்ட்கள் செறிந்த உணவு பானம் இது. குசி மிகுந்தது. எளிதில் ஜீரணமாவது. எல்லா வயதினருக்கும் டாக்டர்கள் ஆல்மிமில்க்கை சிபாரிசு செய்கின்றனர். நோயுற்றிருக்கும் பொழுதும், நோய் குணமாகி உடல் தேறுவதற்கும் சிறந்த முறையில் உதவுவது. கர்ப்ப ஸ்திரீகளுக்கும், குழந்தைகளுக்குப் பாலூட்டும் தாய்மார்களுக்கும் ஏற்ற பானம். இன்றே ஆல்மிமில்க் கேட்டு வாங்குங்கள். வேறு எந்த உணவு பானத்தையும் விட இதை மிகவும் விரும்புபவர்கள்.

தயாரிப்பவர்கள்:

ஆல்மிடோன்

லாபரடர்ஸ்

மதராஸ்-43.

கிளிக்குத் தகுந்த பாடம்!

000

ஒரு தோட்டத்து மரத்தில் கொய்யாய்ப் பழத்தைக் கொடுத்தித் தின்ற கொண்டிருந்தது ஒரு சிவ்னஞ்சிறுவன்.

அந்த மரத்தில் வந்து அமர்ந்தது அந்தச் சமயம் பார்த்து ஒரு காகம். அதுவும் வயதில் இளைசு காகம் தாய். காகத்தைப் பார்த்ததும், சிவ்னக் கிளிக்கு ஆத்திரம் ஆத்திரமாக வந்தது.

"ஏ, காகமே! நீ இங்கே ஏன் வந்து சேர்த்தாய்? இது என் போன்ற அழகான கிளிகள வந்து அமரும் மரம். அழகில்லாத பறவையாகிய நீ எங்களுக்குள் வந்து அமரக் கூடாது. வேறு எங்கேயாவது போய்த் தொலை!" என்று சிவ்னக் கிளி, காகத்தை நோக்கி எரிந்து விழுந்தது! இதைக் கேட்ட காகத்துக்கு மிகவும் அளமான மனம் போய் விட்டது. "நான் அழகில்லையா? இந்த மரத்தில் உட்காரக் கூடாதா? கிளிகளுடைய உட்கார வேண்டியுமா? இது என்ன நியாயம்?" என்று மனத்திறைப் புலம்பிக் கொண்டு அங்கிருந்து நாளையின் வீட்டுக்குச் சென்றது. ஏனெனில் அந்தச் சுற்று வட்டாரத்தில் நியாயம் கூறுவதில் நாளரைக்கு ஒரு நல்ல பெயர் ஏற்பட்டிருந்தது. நாளரையர் அப்போதுதான் வீட்டை விட்டுப் புறப்பட்டுக் கொண்டிருந்தார். கண்களில் நீர் டுத்துக்கள் உருண்ட கொலத்தில் காகத்தைப் பார்த்ததும் அவருக்குப் புரிந்து விட்டது. "எங்கேயோ யாரு ட்டேரு என்னை. அதுதான் இதை முகலாட்டம்?" என்று காகத்தை நோக்கிச் சிறிதே சிரித்து விட்டுக் கேட்டார் நாளரையர்.

"என்னை ஒன்றுமில்லை. ஆனால்..." என்று காகம் கூறி முடிப்பதற்குள், நாளர இடைமறித்து, "காகமே! அதெல்லாம் எப்படி. வேண்டுமானாலும் இருக்கட்டும். இப்போது நான் கொழியார் வீட்டுக் கல்யாணத்துக்குப் போகிறேன். அங்கு விருந்து. உனக்குத் தடை எதுவும் இல்லைவாலும், என்னுடைய நீயும் வாய் நேரமாகி விட்டது. சேகிரம் போக வேண்டும். அங்கு விருந்தெய் வாய் முடித்த பிறகு உன்னுடைய துபரத்துக்கு என்ன காரணம் என்பதைச் சொல்லு. கேட்கிறேன். இப்போது சேகிரம் புறப்பட வேண்டும். என்ன சொல்வியும்? விடுகிறாயா?" என்று கேட்டது நாளர.

26

000

.. தயாரிப்பு
வாங்குமா

அப்போது அகர் கிளிகளின் அழகைப் பற்றியும் கூறினார்.

"அவ்வாறே! இந்த வீடுக்கு வைபவத்தில் காகங்களிடமிருந்து நான் முக்கியமான ஒரு வழக்கத்தைக் கண்டு மயிர்ந்தேன். சாப்பாடு முடிந்ததும் காகங்கள் ஒவ்வொன்றும் தங்களுடைய முக்கைத் துடைத்துக்கொண்டே நெர்ளமையைத் தாள் குழியிடுகிறேன். எந்தவாறு சாப்பிடுவோமானால் பஸ்திகரிப்போல் வரையத் துடைத்துக் கொள்வதுதான் நல்ல பழக்கம். கத்திராள் காயியாலும் ஆறும், காகங்கள் எதைப் புசித்தாலும் முக்கைத் தீட்டிச் சுத்தம் செய்து கொள்வீர்கள். இந்த கூக்கும் இந்தக் காகங்கள் 'அழகில்லாத அகத்திராள் பறவைகள்' என்று பெயர் பெற்றிருக்கின்றன. கிளிகள் மிக அழகானவை என்று பெயர் எடுத்திருக்கின்றன. ஆனால் கிளிகள் போதிலும் கொள்ளக் கூடாது. பயன் என்ன? கிளிகளைப் போல் அழகாக இருந்து அகத்திராள் விளங்குவதைவிட, அழகில்லாத காகங்களாக இருந்து சுத்தமாக விளங்குவதே நல்லதென்று கூறலாம். ஆகவே, உண்மையான அழகு காகங்களிடம் இருக்கிற தென்றலும் யாரும் மறுக்க மாட்டார்கள். கிளிகளும் இனி இம் மூன்றாவில் உண்மையான அழகு பெற முடிய வேண்டுமென்றால்..." என்று சொல்லி முடித்து விட்டுக் காகத்தைத் திரும்பிப் பார்த்தார் நாளரையர். காகம் தன்னுடைய நீயும் பெருமிதத்திற் தின்றும் சிறிது அதிக அழகுடன் விளங்குவதை நாளர அறிந்தது! - கொக்கி

"ஓ! விருகிறேன். விருந்து என்னும். நான் வேண்டாம் என்று சொல்லவேண்டி!" என்று சொல்லிக் கொண்டே, நாளரையன் சேர்ந்து கிளம்பிற்று காகமும். கல்யாணத்துக்குப் பவந்தெமான பறவைகளும் வந்திருந்தன. காகத்தைப் பரிசுரித்துப் பெரிய அந்தக் கிளி கூட, இன்னும் சில கிளிகளுடன் அந்த வந்திருந்தது. விருந்துச் சாப்பாடு எல்லாம் முடிந்தபின் பவ மக்களுக்கு வாழ்த்துரை கூறும் வைபவம் ஒரு மேடையில் நடந்தது. அங்கு பெரிய நாளரையர் விருந்துச் சாப்பாட்டின் மிகவும் புகழ்ந்துரைத்தார். ஒவ்வொரு பறவையும் எப்படி விருந்து சாப்பிட்டதென்பதைக் குறித்தும் அவர் நடைக்கலையுடன் சுட்டிக் காட்டாமல் விடவில்லை.

கிரேஸஸ்

கோபுரம்

**அத்தியாயம் பதினாறு
கட்டறுந்த காவிய!**

ஜெகத்குமாரன்

முத்துலிவன் மெய்
வச் சிரித்தான். வந்தனது
வைப்பென் என்று தான்
அறுமானித்தது சரியாகி
விட்டதே என்பதால் ஏற்
பட்ட மகிழ்ச்சிச் சிரிப்பு
அது!

"பொய்க அண்ணாச்சி!
நீங்க எப்படியே இப்படித்
தான். 'பிச்சு உதறிப்
பிடும், பிச்சு உதறிப்
பிடும்'னு சொய்திக்
களே, எனக்கு அது
கொஞ்சமும் பிடிக்கலை.
ஏன்ரு, அப்படி நீங்க

சொய்வது மற்றவங்க காதிலே 'ஷேக்கக்
குதறிப்பிடும்'னுதான் விளும்." என்று
முத்துலிவன் கடைக்கண்ணால் பார்த்த
படி ரட்சகனிடம் கடித்து கொண்டு,
சீனுங்கிச் சிரித்தான் வந்தனது என்ற
அறதப் பெண். அட்டர், அட்டர்
அவள் சீனுங்கிச் சிரித்ததில்தான் ரன்
அழகு என்ன ஒய்யாரம்!

"கோபிக்கலாதே, தங்கச்சி! உங்க
குப் பிடிக்கவேண்டு அந்த உயலாக்கை
மாத்திரப்பிடோ!" என்று ரட்சகன்
சிரித்துச் சொன்னான்.

முத்துலிவனும் சிரிப்பை அடக்க
முடியவில்லை. அன்னாடி தங்கச்சி
சட்டுப்படுத்திக் கொண்டு இதைக்
பூத்தான். அடுத்தபடி அவனுடைய
பார்வை அந்த முதியவனின் பக்கம்
திரும்பியது. அவள் இன்னமும் வெந்
றியை போடுவதிலேயே கவனமாக இருந்
தான். ஒருகால் அது வெறும் நடிப்
பாகவும் இருக்கலாம். இந்த நாட
கத்தில் அவள் கதாநாயகனின், அல்
லது கதாநாயகியின் தாயாராக ஓடிப்
பாள் போலும் என்று அவள் எண்ணிக்
கொண்டாள். அவளுக்குச் சேய்
கிருந்த ஒப்பாண் மிகவும் இயற்கையாக,
தக்ருபமாக இருக்கிறதென்னதும் முன்
அதுபலத்தினால் ஒரு சந்தேகமும்
தோன்றி அவனுது மனத்தை மிரை
வைத்தது. அதாவது, அந்த அம்மை
யார் நிறப் பெண்மணிவா? அங்குது
பெண் வேடம் போட்டிருக்கும் அது!

ரட்சகன் இந்தச் சந்தேகத்தைத்
தீர்த்து வைக்கும் விதத்தில் சொன்
னான். "இவங்க பெயர் கோலாம்
பாள்! இவங்களுடைய அருமை மகள்
தான் வந்தது!"

கோலாம்பாள் எழுந்து போய்ச்
சென்னை வழியாக வெற்றிலைக் குழம்பைப்
உமிழ்ந்து விட்டுக் கை விரலில் இருந்த
கண்ணுழைப் சென்னை கம்பியில்
துடைத்துவிட்டு வந்து முத்துலிவன்
தன்ருகே பேசும் கீழும் பார்த்தது.
"ஐயாவை நான் எங்கோ, எப்போ
பார்த்திருக்கிறதாக ரூபகம்!" என்னுள்
புள்கொப்புடன்.

அவள் அப்படிச் சொன்னது முத்து
லிவனுக்குப் பிடிக்கவில்லை. அதனால்
ரட்சகன் ஒரு துணுகைப் பார்த்துச்
சிரித்தான்.

அதை உடனே புரிந்து கொண்ட
ரட்சகன், "ஐயையோ! சான்ற நீங்க
பார்த்திருக்க மாட்டாங்கம்மா! நிரச்
மாநிசி ஜாடையில் வேறே யாஸ்யாச்
கம் உங்க கீழ்க்குணை பார்த்திருப்பீங்க!
இவர் இருக்கிற கீழ்ப்பட்ட தனி, அதுக்
கும் இதுக்கும் ரொம்பத் தூரம்!"
என்னுள் விஷமச் சிரிப்புடன்.

"இருக்கும். இருக்கும்!" என்று
நிஜமாகவே தயையாட்டிக் கொண்ட
கோலாம்பாள், "அது சரி, தம்பி!
டாக்டிக்கு ஏற்பாடு பண்ணிட்டங்க
கமா?" என்று கேட்டாள்.

"இப்ப எதுக்கம்மா டாக்ளி?" என்று சற்றே வியப்புடன் வினவினான் ரட்சகன்.

"நாடகம் முடிஞ்சதும் நாங்க வீட்டுக்குப் போகவேண்டாமா?" ரட்சகன் இவரைக் கேட்டுக் கவகலவேண்டி சிரித்தான். "இன்னும் நாடகமே ஆரம்பமாகவே, இதுக்குள்ளாற நாடகம் முடிஞ்ச வீட்டுக்குப் போறதுக்கு டாக்ளி ஏற்பாடு பண்ணச் சொல்றீங்கனோ!"

"கம்மா ஒரு ரூபகத்துக்குச் சொல்வி வவச்சேன் தம்பி! ஏன்னா, நாடகம் முடிஞ்சதும், கூங்களைத் தேடிச் சங்குமிடிக்கிறது ரொம்பக் கஷ்டம்தான் எனக்குத் தெரியும்."

ரட்சகனின் முகத்தில் அசடு வழிந்தது. அதை ஒரு புன்னகையால் பூசி மெழுகி மறைத்துக் கொண்டான்.

"அது போகட்டும். இப்ப எனக்கு ஒரு வரகளைப் புகையிலைப் பொட்டலமும், ஜிந்தான் பொட்டலம் ஒன்றும் வேணாமோ? அதோடுகூட ஐஸ் பொட்டலோரும் வாங்கி வரச் சொல்லுங்க!"

"ஐஸ் மோரு யாருக்கு? வந்தனாவுக்கா?"

"இல்லை; எனக்குத்தான்."

"இந்த நேரத்திலே ஐஸ் மோருக்கு எங்கேயொர போறது? அதுவும் இப்ப அதைக் குடிச்சா தொண்டை கட்டிக்கும்..."

"நான் என்ன மேடையிலே நடிக்கலா போறேன்? எங்களுக்குக் கூடா விட்டு வாரங்கிவரச் சொல்லுங்க, தம்பி!"

"இங்கே மேக்-அப் மேன் இருந்தாரே அவர் எங்கேயொ?"

"சென்றே வரணும்! பழம் சாப்பிட்டுட்டுச் சோடாக் குடிச்சட்டு வரப்போயிருக்கிறார்!"

"ஒகோ!...சரிதான்..." என்று உள்ளார்ந்த சங்கடத்துடன் தலையைச் சொறித்து கொண்ட ரட்சகன், "போகலாமா?" என்பதுபோல் முத்துவிவளைப் பரிதாபமாகப் பார்த்தான்.

"சரி; போகலாமோ!" என்றவாறு வந்தனாவைத் திரும்பிப் பார்த்துவிட்டு ரட்சகனின் தொன்மீது கையைப் போட்டுக் கொண்டு, அவ்வளவைய விட்டு வெளியே நடந்தான் முத்துவிவன்.

நாடக ஆரம்பத்துக்கான வாதொடு இரை பிரமாதமாக முழங்கலாயிற்று.

பெரியதொரு மரத்தின் உச்சிக்கிளையில் தொங்கும் கனியொன்றைக் குறி வைத்து எறியப்படும் கல்லாளது அந்தக் கனியைத் தாக்கி வீழ்ந்தும் தொலைவு வரையில்லாத் நேரே செல்லும்! கனியைத் தாக்கியபின் கல்லின் போக்கு எத்திணையிலும் மாறிவிடலாம். அக்றிளையில் அக்கல்லின் போக்கைக் கட்டுப்படுத்த அதை எறிந்தவனாலும் இயலுவதில்லை.

முத்துவிவனின் போக்கும் இப்போது அப்படித்தான் ஆகியது.

"எத்தனை பெரிய இலட்சியத்தாற எவ்வளவு நீர்த்தோடு ஏற்று நிறைவேற்றி முடித்து விட்டேன்! நான் வேறும் இலட்சியவாதி மட்டுமல்ல, காரியசித்தனும் கூட என்பதை நிறுபித்துக் காட்டி விட்டேன்!"

பெருமீத உணர்வு பொங்கப் பொங்க இவ்வாறு எண்ணி மனம் பூரித்துத் தன்மீதேதான் விடப்பட்டும், பிரமிப்பும் அடைந்து கொண்டிருந்தான் அவன். பற்றுக்குறைக்கு அவனுடைய அன்புக்கும், மதிப்புக்கும், நம்பிக்கைக்கும் உரிய வர்களா யிருந்த சிலர் அவனைச் சந்திக்கும் போதெல்லாம் இவ்விதமாகவே புகழ்ந்து பேசி அவனுள் அகண்ட காரியாசகக் கிளர்ச்சி திருந்த அப்பெருமீத உணர்வை மேலும் உறுதிக்கித் குறுக்கி வழியாகச் செய்தனர்.

"என்ன பிஸ்டர் முத்துவிவன்! உங்கக் கடைசித் தங்கைக்கும் சிறப்பாகக் கல்யாணம் பண்ணி முடித்து விட்டிருனாமோ? கேள்விப்பட்டேன். நான் கையில் இல்லை, அதனால் கல்யாணத்துக்கு வர முடியவில்லை. ஆனாலும் என் அம்மானை அனுப்பி வைத்திருந்தேன். உங்களை அவள் ஒரேயடியாகப் புகழ்நினை. என் அண்ணாவும உங்களை தேரில் பார்க்க வேண்டும் என்று ஆவசப்படுகிறார். நீங்க

மும் பொதுமா? கற்றவற்றைக் காரி வத்தில் காட்ட வேண்டுமோ உங்களைப் பார்க்கும் போதெல்லாம் ஓர் உயரமான மனையைப் பார்ப்பது போன்ற பிரமைவே எனக்கு ஏற்படுகிறது மில்லா!”

இது அவள் எனக்கு வைத்துக் கொண்டுள்ள பாக்கின் ஏதன் ஓடுவ குடைய பிரமிப்பு கலந்த அன்புப் பாராட்டு.

“சார்! உங்களை மூகல்துதி பண்ணற தாக நினைக்காதீங்க. என் மனலிலே பொங்கி யழியற எத்தோஷத்தை உங்களோடு பகிர்ந்து கொள்கிறதுக் காகவே இதைச் சொல்றேன். யாரும் எதைதும் நினைச்சிடலாம்; நினைக்கிறதைச் சாதிப்பென்னு சபதமும் ஏற்ற விடலாம். ஆனால் அப்படி ஏற்றி சபதத்தைச் சாதித்து முடிக்கிறதுங் கிறத அத்தனை இவையிலேன்னு எனக்கு நம்மா தெரியும் சார்! ஏன்னா, நானே அது மாநிரி எத்தனைபோ சபதங்கள் போட்டு ஒண்ணைக்கூட இதுவரை சாதிச்சதில்லை. உங்க கடைசித் தங்கையோட கல்யாணத்துக்கு நானும் வந்திருந்தேன். சிவ் விருந்துச் சாப் பாடு சாப்பிட்டேன். ஆனால் அழுது கிட்டே சாப்பிட்டு முடிச்சேன். தப்பா நினைக்காதீங்க சார்! உங்க சபதத் தின் கடைசிச் சாதினவான் அத்தச்

னெய்யாம் ஆயிரத்தில் ஒருவர். இலட் தெயில் ஒருவர் என்று பிறக்கிறவர் என் றோர் என் அப்பா. ஒய்ய விடைக்கும் பொது ஒரு தானைக்கு எங்கள் வீட்டுக்கு வாரங்களைன்! அவசியம் யாருங்கள். வருவதற்குமுன் சீபோன் செய்தி களானால் கார் அனுப்பி வைக்கிறேன்.”

அவனுடைய கம்பெனி டைரக்டர் களில் ஒருவரின் புகழ்மொழி இது.

“கம்மா உடட்டளவு உபசாரத்துக் காக இதைச் சொல்லவில்லை. முத்து சியன்! உன்மையிலேயே நீங்கள் ஒரு பெரிய வீரோதான்! கடமை வீரர் என்ற சொல்லுக்கு முற்றிலும் தகுதி யானவர். உங்களிடமிருந்து நான் எவ்வளவோ கற்றுக் கொள்ள வேண்டி யிருக்கிறது. கற்றுக் கொண்டால் மட்

கப சாஸ்யத்தையும். அதை அத்தலிற்
மாயர் சாதிக்கு அழைக்கெதற்கு.
நீங்கள் இது காளையில் பட்டாருக்கிற
பாடுகளையும், செய்திருக்கிற தியாகங்
களையும் நினைச்சே அப்படி அழுதுப்
பேன் சார் !"

இது அவனுடைய கம்பெனியின்
"டெலிவரி வேல்" டிரைவர் உணர்ச்சி
ததும்பச் சொன்னது.

இப்படி இன்னும் பலரும் ஒருநாள்
மாகப் பாராட்டிப் புகழ்ந்ததைக்
கேட்டுக் கேட்டு - ஏற்கனவே தன்
இலட்சிய சாதனைகளை எண்ணித் தன்
கைத் தாளே வியப்பும் பிரதிபு
மாகப் பார்த்து மகிழ்ச்சிப் பெருக்கில்
நினைத்துக் கொண்டிருந்த அவனுக்கு
ஒருநாளை நிறுத்திப்போ எதிர்ப்பட்டிப்
போயிற்று. அந்தப் பொருளை மலர்ச்சி
தில், இதுகாறும் அவனிடம் படி
கொண்டிருந்த அடக்கம், பெருந்
தன்மை ஆகிய நற்பண்புகளெல்லாம்
கட்டுவிட்டுத் தளர, அதனால் அவன்
கொஞ்சம் 'றுஸ்' போலவும் நடந்து
கொள்ள ஆரம்பித்தான். அதாவது,
தன் இலட்சிய சாதனைகளைப் பற்றிக்
தானே விஸிடம் வலியப் போய்ச்
சொல்லிப் பெருமையாடித்துக் கொள்
எத் தொடங்கினான்.

"உங்களுக்கு விஷயம் தெரியுமா
சார் ? என் கடைக்குட்டித் துண்டாக்
கும் கல்யாணம் பண்ணி முடிச்சுட்
பேனோ பத்தாயிரம் ரூபாய்க்கு மேல்
செலவு. ஆனால் கல்யாணத்துக்கு வந்த
வர்கள் பதிலையாடிர்த்துக்குச் செலவு
மதிப்புப் போட்டார்கள். அவ்வளவு
நிற்பாடி நடத்தினேன். ஏதோ,
கடவுள் கிருபையாலும், உங்களைப்
போன்ற பெரியவர்களின் ஆதரவால்
நான் ஏற்றுக்கிட்ட இலட்சியத்தை
தெற்றிகரமாகவே நிறைவேற்றி, என்
அப்பாவிச் ஆத்மாவைச் சாந்தி
யடைவ வகைப்பட்டேன். இதோடு என்
கடமை செயல்வாட முடிந்திப் போச்சு."

தன் கந்தைமீன் நெருங்கிய
நண்பராயிருந்த போலிட்மான்ஸ்டர்
ஒருவரை அவனே வீடு தேடிப்
போய்ச் பார்த்துப் பெருமையுடன்
கொல்லிக் கொண்டது இது.

"என் மிஸ்டர் கல்யாணத்துக்கு
வரலோ அளவாப்பு பத்திரிகை அனுப்பி
வைச்சேனோ அதிர்ச்சி சமேதராக
வருவின்கண்ணு எதிர்பார்த்தேன்; நீங்கள்
வராமல் போவது எனக்கு ரொம்ப
வருத்தம் போங்க! எதற்கு இவ்வளவு
குறிப்பா உங்களைக் கேட்டுக்கொண்டு,
ஆதீயினிருந்தே எனது குடும்ப நிர்
வரங்களையும், என் தம்பி தங்கைகளுக்
காக நான் ஏற்றுக்கிட்ட வீரத

"பாடி உங்க நாதனத்தின் எதிர்ப்பட்ட பெயர்
கதை தொடர் விட்டிருக்கிறீர்கள் எது? யார்
எனா கொடுத்தது?"

"நீங்கள் கொடுத்திருக்கிற, கருணாநிதி
காசு மாதிரி எதிர்ப்பட்ட கடிதங்களை."

சபதங்களைவும் நீங்கள் தவறா அறிஞ்ச
வார்; அப்படி அறிஞ்ச ஒருவர் என்
தோட சபத சாதனைகளில் கடைசி
கப நிதழ்ச்சியான அந்தக் கல்யா
ணத்தை நேரில் வந்து கண் குளிரப்
பார்க்கிறது ஒரு விசேஷம் இல்லையா?
பார்த்திருந்தால் என்னைப் புகழ்ந்
துக்கு வார்த்தைகளே உங்களுக்குக்
நினைச்சிருக்காது, அந்த அளவுக்குப்
நேமிச்சப் போயிருப்பீர்கள்."

தன் வீட்டின் பேரில் கடன்
கொடுத்திருந்த ஓர் அச்சக் கொத்தக்
காரருடைய மகனை வழியில் பார்த்து
நிறுத்தி வைத்துப் பெருமை பொங்க
அவன் பொரித்து சன்னியது இது.

இப்படி இன்னும் தன் அக்களம்,
கௌரவம் ஆகியவற்றுக்குச் சமனை
மீள்வாதவர்களிடமிருந்து தனது இலட்
சிய வெற்றி குறித்துச் சமயோபாயங்க
மாகச் சொல்லி அவர்களின் நேரமிட
பாடி புகழ்மொழிகளையும், விசைப்
பார்த்த பாராட்டுரைகளையும் கேட்டு
மனக் கிருவினப்பு அடைந்தான்.

சில சமயம் சில போய்ந்து அவ
னுக்குக் கோபம் கோபமாக வரும்,
அதாவது, அவனைச் சந்திக்கும் சிலர்
இவ்விஷயமாய் அவனிடம் ஏதும்
கேட்கா விட்டால்தான் அப்படி உள்
நூறம் நின்றது பொங்குவான். பிறகு
அவனே அவர்களிடம் சமயந்திரி
மாகப் பேச்சுக் கொடுத்துக் கனது
இலட்சிய வெற்றி பற்றி வெகு
தாருக்காகத் தெரிவித்துவிட்டு, அவர்
களாகவே அன்னியபாசம் அவனிடம்
கேள்வி கேட்கும்படி வைத்துவிடு
வான். அப்படியும் அவர்கள் அதைப்
புரிந்து கொள்ளாமலோ, அல்லது

புரிந்து கொண்டும் கேட்க விரும்பாமலோ இருந்து விட்டால், 'சே, என்ன மனிதர்கள் இவர்கள்! இங்கிறம் தெரியாத ஜடங்கள்! பொருமைப் பிண்டங்கள்!' என்று மனத்துள் கறுவிய படி அவர்களிடம் மேற்கொண்டு முகம் கொடுத்துப் பேசாமல் அலட்சியப்படுத்தி விட்டுப் போய் விடுவான்.

இத்தகையதொரு விசித்திர மனோபாவம் அல்லது வளர வளர, அய்வளர்ச்சியானது பட்டுப் பூச்சியின் மெய்விட சிறகுகளிலுள்ள அழகு வண்ணப் பொட்டுக்கள் சரத் காவக் இவ் ஒளி மங்கிக் கலைந்து போவது போல் அவ்விடத்தே இதுகாறும் அமைந்திருந்த நல்ல பல குணங்களையும் தட்டிவைக்காமல் வெகு வேகமாக மாற்றத் தொடங்கியது.

முன்னெல்லாம் ஆபீஸிலிருந்து வீட்டுக்கு வந்தானானால் தன் குமிழி தங்கைகளின் படிப்பு, உத்திரோகம் சம்பந்தமாக யாரேனும் பெரிய மனிதர்களைப் பார்க்கவோ, அல்லது வீட்டுக்குத் தேவையாகும் ஸ்க்கியமான பொருள்களைத் தானே தேரில் பார்த்து வரக் வேண்டியிருந்தாலோ தான் பெயரில் செல்வான். மற்றபடி அவன் எங்கும் போவதில்லை. போவதற்கு அவனுக்கென்று தனி விஷயம், தனித்தேவை, தனி விருப்பம் இருந்தால்தானே?

தினமும் காலைச் ஆபீசுக்குப் புறப்படும் போது அன்று மாலை வீடு திரும்பியதும் என்னென்ன காரியங்கள் செய்ய வேண்டும் என்பதற்குத் தன் மனத்துக்குள்ளாகவே ஓர் 'அட்டவணை' தயாரித்துக் கொள்வான். அத்தப்படி ஆபீஸிலிருந்து வந்ததும் அந்தக் காரியங்களையெல்லாம் அவன் செய்து முடிப்பதற்கும், இரவுச் சாப்பாட்டுக் கால நேரம் வருவதற்கும் சரியாக இருக்கும். சாப்பிட்டு விட்டுப் படுக்கப் போய் விடுவான்.

ஆனால் மெதியிலிருந்து திருமணமாகி அவன் கணவன் வீட்டுக்குப் போன மூன்றாம் தாளிலிருந்து, காலைச் ஆபீசுக்குப் புறப்படும்போது அன்றைய மாலைப் பொழுதுக்கான வேலைத் திட்டம் எதையும் அவனால் தீர்மானிக்க முடியவில்லை. வேலைகள் இருந்தால்தானே தீர்மானிப்பதற்கு? அதனால் மாலைப் பொழுதை எப்படிக்கழிப்பதென்பது அவனுக்கு ஒரு பெரிய பிரச்சனையாகியது.

மைதில் கைருக்குப் போன மறு நாள் மாலை கருணைப் பார்ச்ச அவனுடைய வீட்டுக்குப் போய் வந்தான்;

அடுத்த நாள் மாலை ரட்சகனின் 'பகல் கொக்கி'யைப் பார்த்தப் போனான். மூன்றாம் நாள் மாலை விருத்துதான் இந்தப் 'பொழுது' போகாய் பிரச்சனை தலைதூக்கியது.

ஆபீஸிலிருந்து வந்ததும் முகம் கைகால்களைக் கழுவிச் கொண்டு சுரப்பி - டிபன் சாப்பிட்டு உட்காரும் போதே, 'இனி இரவு படுக்கப் போகும் வரையில் என்ன செய்வது? நேரத்தை எப்படிக்க கடத்துவது?' என்று கவலைப்படலானான்.

ஒரே தினங்கள் வீட்டிலுள்ளும், வீட்டைச் சுற்றியும் உலாவி உலாவிப் நேரத்தைப் போக்கினான். அப்புறம் இரண்டு தினங்கள் தொடர்ந்ததிலுள்ள புழக்கங்களைச் சொல்லிச் சுத்தப் படுத்துவதில் இறங்கினான். அந்தக் கடினமான வேலை அவனுடைய உடம்புக்கு ஒத்து வரவில்லை. அதிகக் களைப்புச் சோர்வும் ஏற்பட்டதோடு, அடுத்த நாள் ஆபீஸில் கறுகறுப்பாக வேலைகளைக் கவனிக்க முடியாமல் விரம்பப் பட வேண்டியதாயிற்று. அதனால் தொடர் வேலை செய்வதை விட்டு விட்டு வீட்டில் ஒட்டை அடிப்பதினார், மரச் சாமான்களைத் தூக்கித் துடைத்து ஒழுங்குபடுத்தி வைப்பதிலும் ஒரு மாலை நேரத்தைக் கழித்தான். இன்னொரு நாள் அன்றைய செய்திப் பத்திரிகையின் பன்னிரண்டு பக்கங்களையும் ஒரு வரி விடாமல் படித்துப் பொழுதை ஒட்டினான். மற்றொரு நாள் வெறுமே கட்டிவிட்டுப் படுத்துப் புரண்டு கொண்டிருந்து ஒரு சின்னத் தூக்கமும் போட்டு எழுந்தான். அப்படி அகாலத்தில் தூக்கிப்பதால் அன்றிரவு சரியாகத் தூக்கம் பிடிக்கவில்லை. நடு ஜாமம் வரையில் கண் மிழிதிருந்து அவன்னைப்பட வேண்டியதாகியது.

இந்நிலைக்குப் பிறகே மாலைப் பொது அவனுக்கு ஒரு பிரச்சனைக்குரியதாகியது. இன்னும் சனி, ஞாயிறு வந்து விட்டால் அந்த ஒன்றரை நாள் பொழுதை ஒரு கோடியு தண்டனைக் காலமாகவே வெறுக்கத் தலைப்பட்டான்.

அவனுக்கு தண்பர்கள் நிறையப் பேர் இருந்தனர். ஆனால் தொழர்கள் மிகக் குறைவு. அந்தத் தொழர்களிலும் வயது அத்தவது கௌரவம் பாராமல் மனம் விட்டு நெருங்கிப் பழக்கடிப சகாக்கள் மிக மிகக் குறைவு. அவர்களில் சிலர் தொலைதூரங்களில் - புறநகர்ப் பகுதிகளில் - குடியிருந்தார்கள். அவர்களைப் பார்க்கப் போவதென்றால் ஒரு பிரயாணத்தையே மேற்கொண்டாக வேண்டும். அப்படிப் போனாலும் போகிற

நேரத்தில் அவர்கள் வீட்டில் இவ்வாறு ஒரு வகுத்தமாகச் சலிப்புடன் திரும்பி வர நேரிடும். இதில் இன்னொரு சங்கடம் என்னவென்றால், பொழுதைப் போக்குவதற்காக இவ்வந்தான் அவர்களைத் திரும்பித் தேடிப் போக வேண்டுமோ தவிர அவர்கள் இவளை நாய் வஞ்சலர்கள் என்று சொல்லி மூடியாது, காரணம், அவர்களைல்லாம் மகிஷி, மக்களோடு குழிப்படி வீக்கம், பிடுங்கிவிட்டு மழைநீர் கொண்டுபோய்விடுவார்கள். இவ்வாறு தான் கட்டிடப் பிரம்மச்சாரி, அதனால் இப்போது தன் வாழ்க்கையில், எந்தவித நோக்கமோ, இவ்விதமோ, கடனையோ, பொறுப்போ இல்லாமல் கட்டிவிட்டு நிற்பான். எனவே இவ்வந்தான் அவர்களைத் திரும்பப் பார்க்கப் போக வேண்டும், அப்படியே போவது இவனுக்குச் சுயமாக எதிர்க்காலம்; ஆனால் அவர்களுக்கு இவன் அடிக்கடி வருவது நல்லாமை. இதில் ஒரு தீர்மானம் உண்டாகியது. அவர் அல்லவோ?

கிட்டிவிருந்து மறந்து மறமாக வேலைப்பாடு சிட்டுக் கொடுக்க தன் மூலிய சிறுக்கி எவ்விதம் அமைந்து எத்தனைசமீப் பறந்து செல்வது என்று தெரியாமல் துறுதுறுப்பு கலந்த நீர் மிப்பிடல் கயிறுமற்றும் பார்த்துப் பரிதாபமாக உட்கார்ந்திருப்பது போல் மூத்துவிவனும் அன்று மகிஷி அபிவிசிருந்து விட்டுக் கொடுத்து காட்டி சாய் பிட்டு விட்டு வராததால் உட்கார்ந்து கொண்டு தெருவில் போய்விட்டு வருவோரை கொல்லும் வேலையைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். நேரமாக ஆக அப்படியே பார்த்துக் கொண்டிருப்பதில் அவனுக்குச் சலிப்பு ஏற்பட்டது.

'மே! ஏன் இப்படி இங்கே அமர்ந்து விடக்க வேண்டும்? எங்காவது போய்க் கவாற உலாவிவிட்டு வரலாமே?' என்று முணுமுணுத்துக் கொண்டே, விருட்டென்று எழுந்த அவன் தன் அம்மாவிடமும் கொள்ளிக் கொள்ளாமல் வேலையே புறப்பட்டு விட்டான்.

கால் கொண்டு போகவில்லை - தான் இதற்குமுன் போய்விட்ட பஸ் விடுவதில் தான் கால்களினால் - உல்லாசமாக நடந்து சென்ற முத்துமுகம், இரவு எட்டுமணிவாக்கில் ஏதோ ஒரு தெருவிலே திரும்பி நடக்க, அங்கத் தெரு அவனை அவனுடைய வீட்டு எதிரில் கொண்டு வந்து விட்டு விட்டது.

அவனுக்கு ஒரே கண்ணீர். கோரிவிட்டான் மனத்தில் இவன் பரிவாதமோர் உற்சாகம் ஊற்றெடுப்பதை உணர்ந்து

அவனை விடப்படைத்து கொண்டு, அன்றிரவு தன்வ தூக்கம்.

அடுத்த நாடும் மறுநாளும்கூட அவன் இதே 'யுக்தி'யைக் கடைபிடித்துப் 'போகாத மொழை'ப் போகிறான். மூன்றாம் நாள் அதில் அதுமட்டு ஏற்பட்டு விட்டது. ஒரு காரியமும் இல்லாமல் கம்பா தெருக்களைக் கடந்திருந்த அவனுக்கு அசிங்கமாகவும் பட்டது. அதனால் அன்று ஒரு 'பார்க்'

இம் போர்ப் பேராமம் உட்கார்த்து விட்டான். பொழுதைப் போக்க இது முன்வந்த காட்டிலும் சற்றுக் கசமாகவும் இவ்ருவாகவும் தோன்றியது. ஆனால் நாலைந்து தினங்களுக்குள் அதுவும் சளிப்பாடியது.

அப்போம் ஒரு நொயிற்றுக்கிழவன் பிச்சுக்குச் செல்லும். அன்னையப் பொழுது வெகு புதுமையாகவும் ரஸமாகவும் கழிந்தது. அன்றிலிருந்து தினமும் பிச்சுக்குச் செல்வதொடங்கினான். ஆனால் அதுவும் பத்துப் பன்னிரண்டு தினங்களுக்குள் புனிதர்த் தட்டி விட்டது. அதன்பின் ஒரு நாள் 'துணிந்து' ஓர் அப்பெயர் சிவியாப் படம் பார்க்கப் போனான். அன்று அவனுக்கு ஒரே ருதுகனம்! பொழுது எப்படிப் போயிற்று என்றே தெரியாத மயக்கம்! அடுத்து ஓர் இத்திப் படம்; அப்போம் ஒரு தமிழ்ப் படம். இப்படித் தினமும் கலுமால் ஏதாவது ஒரு சிவியாவுக்குப் போகத் தொடங்கினான். நாளைவட்டத்தில் தமிழ்ப் படங்களை அவனுக்கு நிகவும் பிடித்த மாதிரி. அதன் காரணத்தைத் தனக்குத் தானே ஆதரங்கமாய் எண்ணிப் பார்த்துக் கொள்ளவும் அவன் வெட்கப்பட்டான்!

'அட்டா! பொழுது போகவில்லை என்று இதற்குள் நாட்களும் விட்டிடுவான். இதைத் தவிர்த்து என் அறியாமையை என்வென்பது! இனி, பொழுது போதவில்லை என்றுதான் தான் கவலைப்பட வேண்டும்!'

இப்போதெல்லாம் அவன் மாலை நேரக் காப்பி பிடிக்க விட்டான் பன்னிரண்டு நிமிஷம். ஹோட்டல்களில் முடித்துக் கொண்டான். தினமும் ஒரு ஹோட்டல் பலகாரங்களை ருசி பார்ப்பது அவனுக்குப் பழமாதந்தான் இருந்தது. சிவியாவோடு நிம்மமாய் நாடகங்களுக்கும் போகத் தொடங்கினான். ஆனால் ரட்சகளில் 'பகல் கொய்கை' பார்த்த போது ஏற்பட்ட மயிற்சிக் கிணுண்டுமை இந்த நாடகங்களைப் பார்த்ததில் அவனால் பெற முடியவில்லை. அதன் காரணம், இந்த நாடகங்களைவிட அந்த நாடகம் நிரம்பப் புகழ்ப்பது என்பதனால். அன்னைய தினம் அவனுக்கு அங்கே கொடுத்த மோதலானது வரவேற்புடன் தங்கியது. மீண்டும் அவன் அங்கே செல்ல முன்வந்தான். அங்கே அவன் அங்கே செல்ல வந்தது விட்டிருந்தது. அது பன்னிரண்டு நாட்கள் என்பதால், அதில் என்ன செய்து இருந்தான் என்பதோ, அதோடு நடித்தவர்கள் எப்படி நடித்தார்கள் என்பதோ அவனுக்கு இப்போது ஒன்றும் நினைவில்லை.

நினைவிலே வைத்துக் கொள்ளும்படியாக அந்தாடகத்தில் எதுவும் இருந்ததாகவும் தோன்றவில்லை. ஒருகால் அவ்வெல்லாம் தன் புத்திக்கு எட்டாத பெரிய விஷயங்களாயிருக்கும் என்று எண்ணி விட்டு விட்டான். ஆனால் அந்த நாடகத்தின் பார்த்துக் கொண்டிருந்த போது நடந்த சில கனவான சம்பவங்களை மட்டும் அவனால் இன்னமும் மறக்க முடியவில்லை. அவற்றை அடிக்கடி நினைத்துத் தனக்குள் நினைத்துக் கொள்வான்.

ஆமாம்! அன்று ரட்சகள் தன் நடிக்க சகாக்களை முத்துசிவனுக்கு அறிமுகம் செய்து வைத்ததோடு முத்துசிவனை அழைத்து வந்து மேடைக்கு முன் வரிசையில் உட்கார வைத்து விட்டும் போனான்.

நாடகத்தில் ஒவ்வொரு காட்சி முடிந்த திறர் விழும்போதெல்லாம் ரட்சகள் ஓடி வந்து, 'என்ன சார், நாப்பிடீராக? ஹாட் டிரிங்ஸ், ஆர் கூம் டிரிங்ஸ்?' என்று பன்மமாகக் குறித்து கேட்பதும், அதற்கு இவன், 'ஒன்றும் வேண்டாம்!' என்று சொல்லுவதும், அதன் அவன் காதிக்கு யாங்கித் கொள்ளாமல் ஓடிப் போய் ஒரு நடனம் காப்பி, இன்னொரு நடனம் ம. அடுத்த காட்சி முடிவில் க்புருட்னிக், இன்னொரு காட்சி முடிவில் ஜஸ் கிரீம் என்று கொண்டு வந்து கொடுப்பதுமாக நடத்திய உபகாரத்தால் திக்தித் துணிப் போனான். இதோடு விட்டானு ரட்சகள்?

நாடகத்தின் கடைசிக் காட்சிக்கு முந்தைய காட்சி முடிந்ததும் கொட்டைகளில் விளக்குப் போடப்பட்டன. நாடகத்தில் பங்கு பெற்ற அத்தனை நடிக்கலும் (பெட்டையில் தோன்றி வரிசையாக நின்றுகள். ரட்சகள் ஒரு போஜாப்பி மாதிரியாக கையில் வைத்துக் கொண்டு அமக்கின் முன் வந்து நின்று பேசினான்:

"மதிப்புக்குரிய சரிகப் பெருமக்களே! கலாபிரமுகர்களே! இப்போது உங்களுடைய நாடகப்பெற்று உங்களை அமோக பாராட்டுகளைப் பெற்றுக் கொண்டு வருகிற இந்தப் 'பகல் கொய்கை' நாடகத்திற்குத் தலைவனாக நான்கு அம்மட்டம் இவற்றை வந்து இங்கே வந்திருக்கும் கலாபிரமுகர் உயர்ந்த முத்துசிவன் அவர்களுக்கு, சரிகப் பெருமக்களாகிய நான் சரிகப் பெருமக்கள் நாயகத்தின் நாடக மன்றத்தின் சார்பிலும் இந்த மகன் மாதிரியைப் போல் மாதிரியாகக் குட்டுகிறேன்!"

இந்த நினைவில் வரும் வந்தது என்னும் மனத்தோடு இவ்விதம் அப்பெயர்க்கித் தருகிற நான் மனம் கவனம்.

மேடைமீல் தின்ற நடிசர்களின் பஸ்தை கைதட்டலுடல், தபேயாக் காரகும் சேர்ந்து 'டம் டமா' என்று ஒலியெழுப்ப, ரட்சகன் மேடைமீய லிட்டூக் கம்பீரமாக இறங்கி வந்து முத்துவிவனுக்கு மாலை போட்டான்.

அதிர்ச்சியடைந்த நிலையில் வேர்த்து விறுவிற்றுத்துப் போன முத்துவிவனுக்கு நடுகண்மம் ஒன்றுமே புரியவில்லை. வெட்கம் அவனைப் பிடுங்கித் தின்றது. 'என்ன, இந்தப் பயல் இப்படிப் பண்ணி விட்டானே!' என்று 'நிலை லுடல் எம்சனையவாறு எழுந்து நின்று கும் முடியாமல் தல்குனிந்து உட்கார்ந்திருந்தான். நாடகத்துக்குத் தலைமை தாங்குகிறவன் என்ற முறையில் தன்னை எங்கே மேடைக்கு வந்து இரண்டு வார்த்தை பேசும்படி கேட்டுத் தன் மானத்தை வாய்விட்டு வானோரே என்ற பயம் வேறு அவனைப் பிடித்து கிதுக்கியது. நல்ல வேளையாக அப்படி ஒன்றும் சொல்லாமல் மேடைக்கு மூடி மறைந்து விட்டான் ரட்சகன்.

இயேட்டரில் விளக்குகள் அணைந்து நாடகத்தின் கடைமிக் காட்சி ஆரம்பமாகியது. முத்துவிவன் தன் கழுத்திலிருந்த மாலைமீயக் கழற்றிக் கையில் வைத்துக் கொண்டு நெல்லப் பிள்ளைத் திரும்பிப் பார்த்தான். அவனுக்கு ஓரே விஷயமும் திகைப்புமாகி விட்டன.

காரணம், அப்போது நாடகம் கொட்டகையில் ஒரு பத்துப் பன்னிரண்டு பேர்களை உட்கார்ந்திருந்தார்கள்!... இளைய தவிர இன்னொரு சம்பவமும்

முத்துவிவனின் மனத்தில் பசுவையாப் பதிந்து போயிருந்தது. அது ரட்சகனின் நாடக ஹிரோயினியான வந்தனுவை அறிமுகப்படுத்திக் கொண்ட சம்பவம்!

அவளை அவனுல் மறக்கவே முடிய வில்லை. அவளுடைய நினைவு வரும்போதெல்லாம் அவள் தன்னை மறந்தி ஓர் இன்பச் சுவைப்பளப அடைவலானாளுள்.

ஒரு விஷயத்தில் அவனுக்கு ரட்சகனின் மீது கொஞ்சம் கோபம் உண்டு. மற்ற நடிசர்களை யெல்லாம் பெயர், தொழில், குடும்ப அந்தஸ்து ஆகிய விவரங்களை அறிந்து அறிமுகப்படுத்திய ரட்சகன், அந்த வந்தனுவைப் பற்றி மட்டும் அவளது பெயரையும் நடிப்புத் திறமையையும் சொன்னதோடு நிறுத்திக் கொண்டானே என்ற கோபம்தான்!

'அவள் சொல்லாமல் விட்ட மந்தி விவரங்களை நாளுவது அவனிடம் தனிமையில் கேட்டுத் தெரிந்துகொண்டிருக்கலாமே!' என்று எண்ணி வகுத்தப்பட்டான்.

'அவள் தன்ரு படித்தவளாகவும், வசதியான குடும்பத்தில் பிறந்தவளாகவும், ஏதேனும் ஒரு பெரிய காரியாவயத்தில் கௌரவமான உத்தியோகம் பார்த்திறவளாகவும்தான் இருப்பாளா! நாடகத்தில் நடிப்பது அவளுக்கு ஒரு 'ஹாபி'யாக இருக்கலாம்!' இப்படி அவனே நன்கித்துக் கொண்டதாலோ என்னவோ, அவனைப் பற்றிய நினைவு அடிக்கடி எழுந்து புதுமையானதொரு சேள காதலதை அவளது நெஞ்சில் பூசியது. (தொடருக)

தேவன் கண்ணுதலிவீரகுப்து உருத்தாரியெட்டை கேள்வியில் யல்வெல் ஏதேனோ, யுசுவரீ சீரோனிகள் கைபாட்டுத் துத ன தயே 'ஸ்டாரியில்' காகக் கொண்டு ஒவ்வோர் துதலிலும் நுறுத்தி பல்லில் உகலாவின் ஸ்கோம் மேற்குக் கொண் யுருந்தார். அதிலுள்ள சேர் உருத்தாரியெட்டைக்குமென்று

தேவன் கண்ணுதலிவீரகுப்து உருத்தாரியெட்டை கேள்வியில் யல்வெல் ஏதேனோ, யுசுவரீ சீரோனிகள் கைபாட்டுத் துத ன தயே 'ஸ்டாரியில்' காகக் கொண்டு ஒவ்வோர் துதலிலும் நுறுத்தி பல்லில் உகலாவின் ஸ்கோம் மேற்குக் கொண் யுருந்தார். அதிலுள்ள சேர் உருத்தாரியெட்டைக்குமென்று அங்கிருந்து திரும்பி, மதுரை, தஞ்சாவூர் மேல்வெல் லுத்த வன்யுகிளப் பிடித்தாக வேண்டும்.

'யுகாவர சாதி வேதனம் ஒத்தும் போனும் நெய்யல்... நான் திருச்சி கங்கப்பிரமணம் பிடித்தாக வேண்டும்.'

'யுகாவர, எங்குக்கு நஞ்சுசூரி வரிப்புடல் இடம் கெடத்தயா?'

ஆளுக்கொருவராக அங்கப்போது யுகாவரவர குவடத்து கொண்டு வந்தார்கள்.

யுகாவர அவைவராக காரியம்.

'அதோ, நெய்தி யுகிடெட் வகுதல்யா...'

என்று சீரோனாக அருத்தி எயிலர் இடக்கவியெல் வக்கவ லுப்புக் கொண்புருந்தார்.

கமர் பத்து வல்ல ருதம் பல் சேர்நுக்குக் குல், நியென்னு ஒரு குதுகலுடன் தின்றது. உடனே யுகாவர, 'அதோ, ஒரு யுகிடெட்

வகுதல்யா! ஏதற்கி கொள்!' என்று கன்கிட் குக்கு லாட கட்டினார் மேற்குமையாக.

ஆய்வி ஒருவர் ஓர் வகுதல்யா வர்க்குத் தெரிந் தது. சீதாரம், யுகாவரவும் பல் சேர்யுள் வந்து நுமிசுவாது ஆதல் என்று அறம்புடன் கீழே இருக்க நினைந்தேன். நெய்யுளாக - யுகாவர பன்வா தெருக்கிடெட்டான். யுகாவர ஏதற்கும் அரவகக் கட்டியல் பூக்கித் அவன் சாங்கியக் கட்டுது ஏதில், நெய்யில் ஓத் தொடவிறன். அவன் யுகாவர அதிபார்த்து மேல் ஒரு 'யுகிடெட்' இடல் என்யது தெளிவாவிட்டது. பன்வா யுகாவரவராக 'ஒரு யுகிடெட் வகுது' என்று உ-தி ந்த உவையு யுகாவர வர்க்கோம் கித்தயபுரே நோக் திருக்கன்.

அதேனும் மேயானேன்? காவதாமதின்னது என் சூத்திர தொத்தி உருத்தாரியெட்டைகைக் கொண்கெடுத்து.

- ஆ. ராஜகோமல்லன்

துணைக்கு வந்தவன்

புரணி

“ஆஹ்” என்று கத்திப்
தனக்கு அப்படியே மயங்கிக்
கிழை விழுந்து விட்டான்.
தடித்து விட்டார் தாதன்.
பேசினே இருக்காதா? ஒரே
மொண்ட, அதுவும் அழகுப்
போட்டியில் முத்தப்பிக் பெற்று
‘மின்சுவக’மாகத் தேர்ந்தெடுக்
கப்பட்டவன் முடிவைக் கேட்ட
தும் மயங்கிவிழுந்தான் பொறுப்
பாரா?

“தண்ணீர்! தண்ணீர்!”
என்று பதறினார்.

“தண்ணீர் இல்லை. கொஞ்ச
கொலாவைத் தவிர வேறு எது
வும் கிடைப்பாது” என்று
ஒருவர்.

“கொண்டா ஸா!” என்று
வெடுகென்று பிடுங்கிய தாதன்
‘டக்’ கென்று மூடியை எடுத்து
தனக்குள்ளே நமத்தெனக் கொண்டப்
போனார்.

“வேண்டாம் ஸார், தானே
குடித்து விடுகிறேன்” என்று
கதிரியடி எடுத்துத் தன்னையின்
கையில் இருந்த கொஞ்ச
கொலாவைக் குடிக்க ஆரம்பித்
தான் நின்றான்.

‘முத்தத்தில் நீர் பட்டதும்
மெக்கப் கவியும், உண்மையான
நிறத்தைக் காணலாம்’ என்று
தின்னாவினின் முத்தத்தில் அசை
பழிந்தது. நாலுக்காசு முத்த
தைத் துடைத்தபடி, “அப்பா,
நியாயமா? நாலு மில் உய
லம்?” என்று கேட்டான் நன்கு.

“நாக்கை அடர்மானம் ஆர்
செய்யப்படுதேன். உன் கைப்
பொய்த் தேர்ந்தெடுத்தார்
வீன? நம்ம கண் பாக்டரி
செஷன் கண்ணுடன் பண்ணை
சொல்லப் போகிறேன். அதை
காத்தான் ஐட்டிங்ஸோட
அடக்கவண்ணக்கட, வாக் கிக்
கொண்டிருக்கிறேன்” என்று
தாதன் கதிரியடி “ஆஹ்”
என்று எழுங்க ஆரம்பித்தான்
நன்கு. “இன்னமமா! இங்
லெம்மா, கிரியாட்டுக்குச்
சொன்னேம்பா” என்று கெஞ்ச
ஆரம்பித்தார் தாதன்.

யிமான நிலைபத்துக்குள்
தொழினார். பெற்றோரும்
புறங்கும் நுழைந்த தனக்குக்கு
அப்போதுதான் உயர்வின்
தீர்மானம் வந்தது. அவனிடம்
சொல்லிக் கொள்ளவேண்டும்
கூடுதல் தான் அமெரிக்காவும்,
பாசிகம் கத்தும் போலனது.

போது டெனிபோன் பூத்தை
தொக்கி ஒடினான் நன்கு. அவன்
அதனருகில் வரவும் அதன்
கைவிடிறந்து. ஒரு வாகியைப்
வெளியே வரவும் சீவியாக இருத்

தது. அவருக்கு வழி
விடாமல் நின்றுகொண்டு
அவரையே மகத்த கண்
வாங்காமல் பார்த்துக்
கொண்டிருத்தான்
அவன். கோபத்துடன்
நன்கு முறைக்கவும்
“சாரி” என்று சொல்லி
விட்டு திரிந்தான்.

மீண்டும் தன்னை வழி
வழிப்ப உத்தவரணை
கொடுத்து கொண்ட
நன்கு அவை மிமானடிக்க

கைப் பரிசோதித்துக் கொண்டும்படி அவரப்படுத்தினார்
தாதன். உடனே நன்கு தலைப் நினைத்ததை அடைந்தான்.
அப்போதுதான் ஏதோ விசாரித்து விட்டுத் திரும்பிய
ஒரு வாகியை நன்குணைக் கண்டதும், “ரிப்பி, நீங்கள்
மிகவும் அழகுதான்!” என்று ஆர்வமெனத் தன்னை, சொல்ப
புடன் நிமிர்ந்தான் நன்கு. அவனோடான் டெனிபோன்
பூத்தை மறைத்துக் கொண்டிருந்த ஆய்தான்!

அதன்பின் அவன் திரும்பும் இடமெல்லாம் அவன் நின்று
கொண்டிருத்தான். கோபமான போய் நன்குவுக்கு.

ததீயமாகக் கொப்பி விட்டானே தவிர கிளம்பும் நேரம்
தெருக்க தெருக்க மிகவும் ‘பயமாகத்தான் இருந்தது.
அப்போதுக்கு விடி கிடைத்திருந்தால் நிச்சயம் வந்திருப்பார்.

ததீயத்தைச் சொத்துக் கொண்டு சைனையென்று
பெச ஆரம்பித்தான் நன்கு. பன் தாட்டு உடைகளில் தொழி
மார் காட்சிவந்ததான்.

“ஏம்படி நன்கு! போகிப் போகும் போதுகூட இந்த
“சாரி”தான்! தன் கண்கள் கம்பிப் போடக் கூடாது”
என்று முத்ததைக் கவித்தான் அருது.

தன்னையே ஒரு முறை பார்த்துக் கொண்டான் நன்கு.
வாகிப் பட்டுப் புடவை காதலில் சைனையென்று.

“இப்போது! இந்த அம்மாதான் இங்கிருந்த போகும்
போதுவது புடவைபே உட்குக் கொள் என்று கருத்ததைத்
தான். அவன் ஆவனக்காததான் இது. இரண்டு டஜன்
கண்கள் கம்பிப் கைத்து விட்டேன்” என்று நன்கு.

“தட் இங்கு!” என்று சாரியிடக் கொடுத்த விஜய்,
“ஏம்! பாசிக்கூப் போகிறும், தனியாகப் போகிறுயே
என்றுதான் கருத்தமாக இருக்கிறது” என்று அவன்
கைக் காட்டினான்.

தாடசிலைக் கண்டதும் எல்லா செட்டி
பித்திரை பிள்ளைகளை நீர்ந்து.

"அப்பாவி இவ்வாறு செய்கின்றதுக் கூட
செய்தல் பட்டதற்குத் தக்கதான். எங்கள் தாட்
புல் எப்போதும் புடவைபுடன் காணவே
விரும்புகிறோம். இதோ பாலுங்கள்" என்று
ஒரு பத்திரிகையை நீட்டினார் ஒரு நிமிஷம்.

முதல் நாள் பத்திரிகை அது. நன்றியின்
மூலம் பாலும் படம் ஒன்று காட்டியவித்தது.
பட்டுப் புடவைபுடன், தன் திறமையி
டது வைத்துத் துடிக்கத்துடன் காணப்பட்டான்
அவன்! தாக்கம் காட்டிப் போட்டது. பி. ஏ. சி.
போரும்போது எடுத்த படம். சி. எத்தனை சர்
நாடகமான உடை! முகத்தைச் சலித்தபடி
தலைமையம் படித்தான் நனிய. "ஆம் அம்
புடவை அண்டிப் இத்தியல் பெண்மணி
கூட அப்போதுதே தெரிந்தெடுக்கப்பட்டதுத்
கொள்" என்ற தலைமையம் கண்டதான்.

"நாங்கள் உங்களை இந்த உடைமீது
எனவே விரும்புகிறோம்" என்று ஒரு வருஷம்.

"அப்பாடா!" என்று விரும்பு" ஓட அப்போது
எப்போது தெரிக் வந்து விட்டது. என்
தொழுகிக் போல்விட்டான். "பொரு"களை
பார்த்ததும் குடப்புக் கொண்டு வந்தது.
கொண்டிவினை மட்டும் ஆர்ப்பு சென்று
விட்டு ஏதோ போகவேபுடன் மென்று
கொண்டிருந்தான். பக்கத்தில் யாரோ வரும்
கணர்வு ஏற்படத் திரும்பிப் பார்த்தான்.
உள்ளு! "தற்போ!" என்று அழைக்கப் போன
வன் பக்கம் வந்ததுக் கொண்டு திரும்பி
விட்டான். கொண்டுமென்று உடைமையம் பதி
றிய சென்றவன் எழுப்பித் தன்னை அம்
மாண்புத்திறமையம் நிறை புயல் காட்
யணரப் "பிரித்துக் கத்திவிடலாம். கறி. காதி
வினைவர் சாம்பார், ரகம் என்று எடுத்து வைத்
தவன் "நீங்கள்மேல் வேண்டுகோளும் எரப்பிட
லாம். என் இந்நிய நல்லம் விட்டிருந்து
வந்த காப்பாடு!" என்றான். "தேவையுமின்"
என்று முகத்தில் அடித்ததால் மேல் பதில்
சொன்னான் நனிய. தோடிக் குறுக்கியபடி
காப்பிட ஆரம்பித்தான் அவன். மேல்கு
மென்று ரகத்தை கறித்தி கறித்திக் கூடக்
தான். அக்கிரமமாக எழுந்தான் நனிய. "எம்
கத்து உணர்வதான். உதவி தேவையுமேனும் கர
லாம்" என்றான் அவன்.

அதற்குள் நுழைந்ததும் செவித் காத்
திருந்தது நனியுக்கு. தோது மெய்வினை
பிழைச்சிக்கு ஏற்பாடு செல்லப்பட்டதுக்
கிறதான். அவர் மணி நேரம் தாக்க
எழுத்தவழக்குக் கிடமேன நினைவு வந்தது.
புடவை? உடை? கம்பிட்டுள் போனதுக்
சென்றியாசெயே! துடித்து விடுவார்களே!
அப்போதுதான் அம்மா சொன்னதைக் கேட்
காத தவறு புரிந்தது. கொண்டு வந்த ஒரு
புடவைபும் அழக்கு மூட்டையில் இருந்தது.

ராஜிள் தினைவு வந்தது. "தெய்வீகத்திய
உணவு! யாரோ இத்தியங்கள் இருக்கிறார்கள்!
அப்பாத்துக்குப் பாயிவிட்ட" என்று அவன்
அவனையும் தாடி நடந்தான். அந்நக் கதவைத்
திறத்தபடியேயே "எனக்கு தாது புடவைகள்
கெண்டிம்!" என்று கேட்டுவிட்டான். கத்தி
மெல் அங்கே நினைவு இன்னும். அவர் மணி
யில் கம்பிக் சென்றேனது. எப்படித் கிடைத்
ததோ. ஒரு புடவைகளுடன் வந்துவிட்

டான் ராஜி தன்நி கத்திக் இவ்வாறும்
சென்றது எப்போது. அவர் உரைத்
தில் அந்தான் உருவம் இன்னும் அப்போது
மேல் தொன்றிவது.

மான்ப் பத்திரிகையைப் பார்த்த தனக்கு
திருக்கிட்டான். கையாண்டிருந்த இறக்கிக்
கொண்டிருக்கிறான் நனிய. அவனரும்க்
இருப்பது போல் கித்திக் கொண்டு நிற்
கினான் ராஜி. தோபத்தின் பத்திரிகையைக்
கிறித்துவிட்டான்.

தேரு அக்காரம் சென்று கொள்ள ஆரம்
பித்தான். உடன்க் பிணிக் கரும்பு தூக்
கெட் தங்க நிறப் புடவை. தங்கையக்கடக்
கொண்டது போடாமல் கையி வைத்து நீன
மாயம் பிண்ணிக்குத்தான். நிறமாவே அந்த
கத்தான் இருக்கிற!

கெய்யே வந்ததும். "நிறமாவே நீ இப்
போது அப்பாது இருக்கிறாய்" என்று தூதரிக்
கேட்டும், காதிச் செருத்துமேல் நடத்தார்.
நாற்கூடக் கறிதான் என்னுளும் திரும்புகிற
கெத்துவந்தமேனியோ என்ற மயிதூர்
கிட்டான்.

கெய்யிதான் அழைத்தும் நுழைந்தான்
நனிய. "என் தெருக்கிய தன்னை. உங்க
தாட்டைப் சொந்ததான். மேல் 'ராஜி'!"
என்று அழைப்படுத்தினாக்க ராஜி.
பெட்டியின்போதும் ராஜி கட்டி இருந்தான்.
அதுமே பித்தினுள்ளான் என்று கறி அவனை
கெய்யிவந்த மறுத்து விட்டார்கள்.

என்னென்றமேன கொய் கேட்டார்கள்.
அப்போதுதான் தன் தாட்டைப் பறித்த
தன் அறிந்தக் கருவையதான் என்ற
உணவை புலப்பட்டது நனியுக்கு.

"இதன் புடவைமயக் கட்டுவது எப்படி
இதை அந்தக் காட்டுகிறீர்கள்!" என்ற
கெய் எழுத்தும் கனிக் கருவிவிட்டான்.
"ஓ! போ..." என்று அவர் விட்டான்.
நாற்கூடக் கருக்கிட்டு "தவறு சென்று
கேள் சென் கெய்க்கன்" என்பதும் "ஓ
என்" என்று மயிதூர் கேட்டதும், ஒரு
நிமிஷம் போகக் சென்று விட்ட. "என்
கைய அந்தக் கத்தம் உங்களுக்கு!"
என்று பாராட்டினார். தோடித்துறிய,
"எத்தனை தாட்டைக் ஒரு வருஷம் தங்கள்
கினைவதற்குச் சென்றீர்கள்!" என்று கேட்
ட்டான். ராஜி சென்று கிறித்துவிட்டான் நனிய.

"பாங்கோதும்!" என்று மயைத்துக்
கொண்டு கறிவதும். "கண்ணமாவோ!
அப்போதுதான் நுழைந்தது துத்து மணி நேரம்
இந்மேனே போல்கிறமே!" என்று விவப்
புடன் கேட்டான்.

"இக்கம். பத்த நிமிஷம்தான் தேவை"
என்று நனிய கறிபும். "எங்கள் தாட்டும்
பெண்களுக் 'பாய்' கத்தனாக இருப்பதை
அப்போதே துத்து மணி நேரமாயிற்று. அப்
பாயிக்குக் இவ்வளவு நேரமான கத்தத்துக்குப்
பத்த நிமிஷமாகு அரும!" என்று மூடிக்
கொண்ட மறுத்தான்.

"ஓர் மின் அறிவு. அறிந்ததும் பிண்ணியோ
காட்டி கிடுக்கினை!" என்று குறுக்கே
மாய்த்தான் ராஜி. அவன் கைகளில் குறும்பு
பலிக்கிட்டது. என்ன என்று புரியாமல் தன்
தலைப் பிண்ணி எடுத்துக் கையில் வைத்துக்
கொண்டான் நனிய. அப்போதுதான் புரித்

தது. சவுதி! அழித்ததால் குட்டு வெளிப்பாதி விடுமே! ஒரு திட்டம் அமுலாவே வந்து விட்டது. அதைக் கண்டுதாடுது என்னவோ, "முடிவதும்கூட அழித்தல் வேண்டாம். பாதிப் பின்வாழ்விருந்து பின்னிச் சுரட்டி;தும் போதும்" என்று அகலினை பெருஞ்சு.

அம்மாயின் தீவிய வத்தது தவினாவுக்கு. "மாய்" செய்து கொள்ள வேண்டும் என்று துடித்தான் தனிஞ். ஏடுகு நாநர் அதற்கு மட்டும் சம்மதிக்கவில்லை. இப்போதுகூட வெளி நாடு விளம்பும்போது அம்மா "நனிஞ், எவர்க்கு ஒரே ஒரு காய் தருகிறாய்?" என்று கேளுகிச் செஞ்சிச் செட்டான். "என்னம்மா?" என்று கொளுதினார் தனிஞ். "தலை முடிவை வெட்டிக் கொள்ளுகிறேன் என்று சத்தியம் செய்" என்பார் அம்மா.

அப்பா கடவுடென்று நினைத்தார். "நனிஞ்! இப்படித்தான் நான் வேலை பார்க்க என்று

தும் படுவான் தத்துக்குக் கிளம்பியபோது என் அப்பா, "பெய், குடு மீவை வெட்டிக் கிராப்பி வைத்துக் கொள்வதில்லை என்று சத்தியம் செய்து கொட்டார்" என்று சத்தியம் செட்டார். இப் போது காவம் மாறி விட்டது. அம்மா பெண் கிளப் பின்வாழ் செட்டி விட்டு "பாய்" வைத்துக் கொள்ளாடு" என்று சத்தியம் செட்டினார்" என்று கவித்தனப் பிடித்துக் கொண்டு நினைத்தார். கடவுள் கோத்து தனிஞ் கும் எப்படிச் சித்தித்தார்!

இங்கு என்னடா என் றால் பின்வாழ் அப்படிப் புகழுகிறார்கள். கண்ணில் பெருமைமாய் நீர்வடித்து விட்டது தனிஞ்வுக்கு.

அதன் பிறகு எங்கு போகுதும் அவன் கண் படும் துரத்தின் ராஜ் இருந்தான். அவனும் அவனைப் பொருட்படுத்த வில்லை.

நயாகரணைக் காணக் கிளம்பிவிட்டான் தனிஞ். அங்கு மணி வேதனைப்பட்டது. "சாதஞ் விட்டுப் பிரியும் வருத்தம்" என்ற பதைப்புக்கொள்ள அவன் நயாகரண இல்லை. மொகித்துக் கொண்டு கிளம்பி விட்டான்.

அம்மாயி் எத்தனை பெரிய நீர் விழ்ச்சி! இடையத்தின் காலடியில் திற்பது போன்றிருத் தது அவனுக்கு. அந்த வேளையை ஒரு நிம் மதியை மனத்தின் உண்டாக்கியது. இவ் சென்று ஒரு பாலும் வத்தது அவனுக்கு. அதிச யான அந்த வேளையை ஏதோ ஒரு பத்தியை, பயத்தை அவன் உள்வத்தின் ஏற்படுத்தி விட்டது! "சாது"வட இப்படித்தான். எத் தனை தூய உண்மை அவனுக்கு! பார்த்துக் கொண்டு இருக்கும்போதே திணைச் சதப் பது அவனுக்கு. "அம்மா!" என்று அவதிக் கிடு சாத்தான்

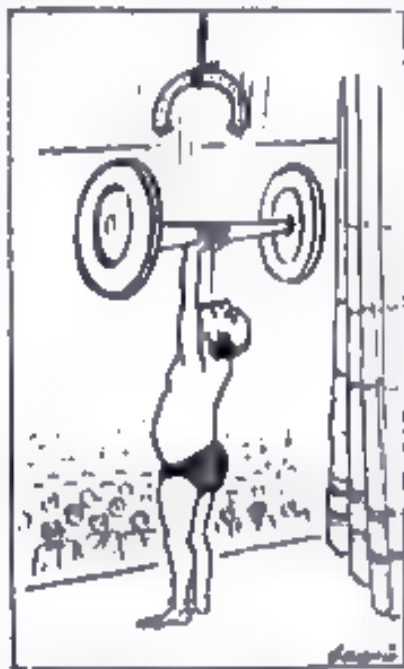
அதன் மணி நேரம் வந்தது விழிப்பு வந்த போது அவன் கண்ணில் முதலில் பட்டது சாஜின் முகம்தான். ஒருவேளை நினைத்துக் கொண்டே மயக்கம் அடைந்ததால் இப் போதும் அப்படிப் பிரமை ஏற்படுகிறதோ என்ற எண்ணத்தின் பார்த்தபடியே இருத் தான். இவ்வீ. எண்ணம்தான். அகலேதான். அப்பா! அத்திக் கண்களில்தான் எத்தனை ஆண்டி அப்பா கவின!

மெய்ய்மெய்ய் இதற்குள் பிரித்தான்: முகம் மலர்ச் சித்தித்தான் தனிஞ். அவன் மடிவிக் படுத்திக் கொண்டு, அவனைப் பார்த்துச் சித் திக்கொண்டிருப்பது வேட்கமாக இருந்தது தனிஞ்வுக்கு. முகத்தைத் திருப்பிக்கொண் டான். "கரீர்" என்று தெற்றென வந்தித்தது. "மெள்ள, மெள்ள" என்று தலைமையப் பிரித் துக்கொண்டான் ராஜ். "பிரி" விழுந்த போது உங்கள் காயிராக் கண்ணுக்கு உண்டிது

தெற்றியில் காவம் பட்டி விட்டது. நான்தான் விழித்துத் துணிவாய் கட்டுப் போட்டேன் - உங்கள் மனமாயம்!" என்றான் ராஜ். காயிரா உடைந்து காவம் கருமா? வத்திருக்கிறதே!

அவன் தோனை ஆதர வாகப்பிடித்துக்கொண்டு தன் அழையை அடைத் தான் தனிஞ். அன்று மகம் முழுதும் அவன் செய்த உபசாரங்கள் அனைத்தையும் ஏதற்குக் கொண்டான். அவனுக் குத்தான் கவி போனதுக் குடிபவிக்கவே! அவன் அருகில் இடக்கொண்டும் என்பதற்காகவே கவி உண்மையாகப் பாலனை செவ்விரேமோ என்றபய! மும் அவன் உள்வத்தின் இருக்கத்தான் இருக்கது.

ஆளும்காலைப் பத்திரி கையைப் பார்த்ததும் திணை அப்படியே மாறி விட்டது. காவம் மும்

செவ்வீ

போதும், பிரிக்கும்போதும் ஆசைவுடன் தான் இருந்தான். அத்தப் படத்தைப் பார்த்த பின்புமே கோபமே வரவில்லை. நீர்விழ்ச்சி யின் பின்வாழ்வில் ராஜ் உட்கார்த்திருக் கினார். அவன் மடிவிக் தன் கைத்துப் பத்திதிருக்கினார் தனிஞ். அவன் கண்ணில் தான் கண் ஆண்டி எத்தனை கவின! வெட் கத்துடன் பார்த்தபடியே இருந்த தனிஞ்விச் கண்ணில் படத்தின் நினைப்பு பட்டதோ இவ்வீயோ, காயிராவி் விட்டான். "யின் உண்மை தனிஞ்வுக்கு. எாதற்கும் நயாகரணை" என்று எழுவிருந்ததனால் கண்டதும் ஒரே போயம். பத்திரிகையை ராஜின் முகத்தில் விசிறி அடித்தான். கண்டபடிச் சத்திதிருக். "உள்ளமையாவே எனக்கு எதுவும் தெரியாது" என்று செஞ்சினார் ராஜ். நம்பிவெய்க்கிச் தனிஞ் அகலினை கொடுத்த படம் என்று கவி

எவராவும்
நெருங்கமுடியாத
முதலிடம்

- ★ கச்சிதமான நயம்
- ★ ஒப்பற்ற சுவை
- ★ முரமுரப்பான புதுமை
- ★ எடினையற்ற போஷாக்கு

கூளுகோ

பிஸ்கட்டுகள்

பார்வே கூளுகோ முடிவற்றவெனவே உணவை
எதிர்பார்ப்புடன் பிஸ்கட் உணவு விளையத் துவங்கிவிடுவதென்கிறோம்.

ஸ்ரீ விசாலம் சிட் பண்டு லிமிடெட்

பதிவுசெய்யப்பட்ட அமைச்சகம்:
திருமெல்வேலி-6 போன்: 274

மத்திய அமைச்சகம், குதந்திச் பெருங்கோட்டுமேட்டம்:

உருவியல் நிகழ்ச்சி
(Estd.: 6-1-1947)

61-B, உதயமார் சேரநாடு, தி. லக்ஷ், சென்னை-17
போன்: 444532

31-3-1968ல் அதிகாரம் பெற்ற மூலதனம் ரூ. 5 லட்சம்
பொத்த ஆஸ்திகம் 1.52 கோடி. சீட்டில் எழுந்திருப்ப தொகை ரூ.3.05 கோடி

கனகத்தா கிராம பஞ்சாயத்து, கனக அம்பாது சித்தி கம்பெனிகள் கம்பாட்.
மென்ட் 20-70-66ல் மென்ட்-1. கோட்டாச்சிக்ஷை DMS I/ED (5) 46-
பார் 2 (1) (1)ல் கம்பெனிகள் (2)ல் படி.

காரண்டி. செய்த கோன் கனகம்பெனிக்ஷை

பாதி	கனக கிராம ரூ. 1.10- மென்ட் ரூ. 1.10 மென்ட்	ரூ. 1.10-மென்ட்
ஒரு வகுடம்	8 $\frac{1}{2}$ % P.A.	9% P.A.
இரண்டு வகுடம்	9% P.A.	9 $\frac{1}{2}$ % P.A.

பொத்த ஆஸ்திகம் ஒரு மூலம் கனக கோன் கனகம்பெனிக்ஷை. அமைச்சக
கனகம் கனகம் கனகம்பெனிக்ஷை கனகம்பெனிக்ஷை.

கோன் கனகம்

கனகம் கனகம், கனகம் கனகம்பெனிக்ஷை. கனகம்
கனகம் கனகம்பெனிக்ஷை கனகம்பெனிக்ஷை.
ரூ. 10,000 கனகம் கனகம்பெனிக்ஷை கனகம்
கனகம்பெனிக்ஷை கனகம்பெனிக்ஷை 27 கனகம்பெனிக்ஷை
கனகம்பெனிக்ஷை கனகம்பெனிக்ஷை.

அமைச்சக கனகம்

கனகம்பெனிக்ஷை கனகம்பெனிக்ஷை:
ரூ. A.R. கனகம்பெனிக்ஷை.

கனகம்பெனிக்ஷை:
ரூ. M. A. M. கனகம்பெனிக்ஷை கனகம்பெனிக்ஷை
கனகம்பெனிக்ஷை கனகம்பெனிக்ஷை கனகம்பெனிக்ஷை
கனகம்பெனிக்ஷை கனகம்பெனிக்ஷை கனகம்பெனிக்ஷை.
ரூ. K. A. கனகம்பெனிக்ஷை, பி. கனகம்பெனிக்ஷை.

கனகம் கனகம் கனகம்பெனிக்ஷை கனகம்பெனிக்ஷை
கனகம்பெனிக்ஷை கனகம்பெனிக்ஷை:

கனகம்	கனகம்பெனிக்ஷை கனகம்பெனிக்ஷை	கனகம்பெனிக்ஷை கனகம்பெனிக்ஷை	கனகம்பெனிக்ஷை கனகம்பெனிக்ஷை
1968-69	12199-72	26179-72	11%
1969-70	78886-41	21999-41	16%
1967-68	12186-58	21144-64	17%

கனகம்பெனிக்ஷை 31-3-1968

கனகம்பெனிக்ஷை கனகம்பெனிக்ஷை	ரூ. 1,10,826
கனகம்பெனிக்ஷை கனகம்பெனிக்ஷை	ரூ. 8,12,878
கனகம்பெனிக்ஷை கனகம்பெனிக்ஷை	ரூ. 2,15,869
கனகம்பெனிக்ஷை கனகம்பெனிக்ஷை	ரூ. 10,99,478
கனகம்பெனிக்ஷை கனகம்பெனிக்ஷை	ரூ. 1,15,991
கனகம்பெனிக்ஷை கனகம்பெனிக்ஷை	ரூ. 1,15,991

கனகம்பெனிக்ஷை ரூ. 1,15,991

கனகம்பெனிக்ஷை ரூ. 21,000 கனகம்பெனிக்ஷை கனகம்பெனிக்ஷை 12, கனகம்பெனிக்ஷை கனகம்பெனிக்ஷை. கனகம்பெனிக்ஷை (கனகம்பெனிக்ஷை) கனகம்பெனிக்ஷை கனகம்பெனிக்ஷை, கனகம்பெனிக்ஷை 1 (கனகம்பெனிக்ஷை) கனகம்பெனிக்ஷை கனகம்பெனிக்ஷை.

கனகம்பெனிக்ஷை கனகம்பெனிக்ஷை கனகம்பெனிக்ஷை கனகம்பெனிக்ஷை.

K. A. கனகம்பெனிக்ஷை, பி. கனகம்பெனிக்ஷை.

கனகம்பெனிக்ஷை கனகம்பெனிக்ஷை.

கனகம்பெனிக்ஷை கனகம்பெனிக்ஷை 12-12-68

A.R. கனகம்பெனிக்ஷை

கனகம்பெனிக்ஷை கனகம்பெனிக்ஷை

அண்ணலின் வாழ்விலை

சேனாபிராமம் என்ற சிவனாழ்வாரை விராமம் இப்போது உலகம் புகழ்பெற்ற புனிதத் தமராக மிகவும் கருதுகிறது. கிடாவி விருந்து பற்றியேயும் மறுபுறம் அப்பாவி இத்தகைய இது. 1836ஆம் ஆண்டு வாழ்ந்த இவரது புகழ்தான் அப்போது அக ருடன் ஸ்ரீராம இனமும் புகழையும் இழந்தனர்.

ஒரு நாள் உண்ணாப் பிரஸாத் புகழ் வந்ததிலும் கான வந்தார். காந்தி அவரைப் பார்த்ததும், "ஆ. பரம, நான் இங்கு வந்து மூன்று மாதங்களாகி விட்டன. நாமிருவரும் உதவி இன்னும் எனக்குக் கிடைக்கவில்லை. கிடைக்கவே கிடைக்காதா?" என்று கேட்டார்.

"பாபு! உங்களுக்கு வேலை செய்ய அவர் எப்போதும் சித்தமாகவே இருக்கிறார். அனுப்பப்படுமா?" என்று பிரஸாத்,

செழு கோடிப் புதல்வர்கள்

"ஆனால், என் தந்தை அவர்கள் கிஷ்கயம் என்ற ஆறு? நான்தான் அங்குக்கு வேலை செய்ய மறுக்கும் போது நான் மட்டும் எப்படி அங்குடன் வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறேன்? என்னுடைய கிஷ்கயமில் நான் உலகம் இருந்தால் என்ன செய்ய வேண்டும்?" சொன்னார்கள்.

1. வந்ததும் பதில் சொல்ல முடியாமல் திண்டாடிப் போனார். அவரை வழிக்குக் கொண்டு வந்தார் காந்தி. அவரை மட்டுமே? பாரத நாடு முழுவதையும் தம் வழிக்குக் கொண்டு வந்தார் அவர். நாந்தந்தப்பட்ட அழகியப் போதின ஒரு கோடி மக்களையும் இந்து சமயம் உடல் பித்ததற்கானவர் ஏற்றுக் கொள் ளும்படி செய்தார்.

திண்டாமை எத்தனையோ பல ஆண்டுகளாக இருந்த மதத் துக்கு ஒரு பெரும் கனவாக இருந்த வந்தது. அப்படியான ஒரு விளர் இதை ஒழிக்க முயன்றார்கள். ஆனால் காந்தியின் கைத்தந்தை இவர்களுக்குமே அப்படி வந்தது. மரமும் உயரத் தொடங்கிற்று. அவர் பெயர் திவ்யதீபநாத் இதை அரும் பணி ஒன்றே போதும். "மகித திவ்யதீபநாத் திவ்யதீபநாத். வேறு எந்த முயற்சியாகவும், அடக்கி முடிக்கப்பட மக்களின் தவறாக குறைத்து அவர்கள் மறுபடியும் தங்கள் உயமதிப்பையும் பெறுவதற்கு இதைவிட அதிகமாகச் செய்த துண்டா?" என்று கேட்டிருந்தேன். என். பிரேமச்சந்திரன் என்பதும் புகழ் பெற்ற எழுத்தாளர்.

திண்டாமை: ஒழிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் காந்திக்கு எப்போது உண்டாயிற்று? எப்படி அதை ஒழித்தார்? என்று ஆராய்வோம்.

காந்தி விடுவதற்குப் போது. நாந்தந்தப்பட்ட இவர்களைப் போதின ஒரு விடுவதற்கு அடிக்கடி கிஷ்கயப் வந்தார். ஒருநாள் அங்குடைய அக்கை அமைத் தண்டார். "நான் அங்குத் தொடர்லாம்?" என்று கேட்டார். "ஆம்" என்று காந்தி. "அப்படியானால், இப்போது நீங்கள் எங்கே இருக்கிறீர்கள்?" என்று தாயர். பதில்: "இங்கே" என்று கேட்டார். "இப்போது அங்கே நீ தொடக்க உடாது"

என்று அக்கை. காந்தி சித்தார். தாயர் சொன்ன ஒரு போதும் இருக்கான் அவர். ஆனால் இதை மட்டும் ஏற்றுக் கொள்ள அவர் உணர்வ தயங்கிற்று. "ஏன் தொடக்க உடாது?" என்று எதிர்த்துக் கேட் டார். இதைப் பற்றிப் பித்தவாத்தின் அவர் ஒரு

தும்போது. "அன்று முகம் திண்டாமை எதிர்ப்பு உணர்ச்சி எங்கே உண்டா யிற்று?" என்று கூறுபுள் ளார். தாளுக்கு நான் அது வரைந்து உறுதியடைந்தது. திண்டாமைகள் முடிப்ப தற்குக் காந்தி அனுபவித்த கஷ்டங்கள் சொல்லுமா?

2. அப்பின் மூலம் மக்களிடத் தம் வழிக்குத் திருப்ப அவர் உறுதி முண்டார். மூடநாடு பிச்சை மிகுதியாயிருந்த காலம் அது. எவ்வளவு எதிர்ப்பும் ஒருமனமாயிருந்தது.

ஒரு நாள் இவர்கள் குடும்பம் அங்குடைய சபாநிதி ஆசிர மட்டும் காழ் விருப்பிற்று. காந்தி அந்தக் குறைந்தார். ஆனால், அந்தமத்துக்குப் பண உதவி செய்து வந்த திண்டாமைகள் இதை எதிர்த்தார்கள். பண உதவியை யும் நிறுத்தி விட்டார்கள். இதனால் நிலைமை கஷ்டமா யிற்று. ஆனால் காந்தி உயங்க கிஷ்கய, ஒரு நாள் எதிர்ப்பாராக விதமாய் மூலக்கிங் தெரிவாத ஒதுக்கப் தாமே வகிய அங்கு சென்று, ஒரு பெருந்தொள்ளையைக் காந்தி யிடம் கொடுத்து, விட்டுப் போனார். பணக் கஷ்டம் நீங்கிற்று.

மற்றொரு முறை, ஒரு கவிதை திண்டாமைக்குத் தொண்டு செய்ய மறுத்த தற்காகத் தம் அருமை மனைவியை தன்விருகிய விட்டடை விட்டுத் தூக்கவும் அவர் தயங்கவில்லை.

சுபரிநாஜன்

கேர்த்தி புருஷம் ஏறலா மறவன்
இருந்த சமயம். ஹரிஜனங்களுக்குத் தனித் தொகுதியளித்தது. அவர்களை இந்த சமூகத்தி னிருந்து பிரித்து ஒதுக்கும் வகையில் தேர்வுப் பிரிப்பு (Communal Award) என்னும் முறையை வ பிரிட்டிஷ் அரசினர் அப்போது வெளியிட் டார்கள். காத்திக்கு இது தெரிந்தது. பிரிட்டிஷ் அரசினரின் ஆட்சியால் இந்து சமூகம் சிதறியிரு போய்விடுமென்று அவர் அஞ்சினார். ஆகவே, அம்முடிவை எதிர்த்துச் சாரும் வகை உண்ணு தோன்பு தொடங் கினார் காத்தி. தீண்டாமை என்னும் மாணச இந்து சமூகத் தலைவர்கள் அகற்ற வேண்டு மென்பதற்காகவும், அவர் சூலவிரதம் பூண்டார். இச்செய்தி, செய்தித் தாங்களில் பெரிய எழுத்திற் வெளியாவீற்று. மக்கள் திரும்பிட்டார்கள். பலர் திண்ச் அடைத் தார்கள். தாடெங்கும் ஊர்கலங்கங்களும், பொதுக் கூட்டங்களும் நடந்தன. பிரிட்டிஷ் அரசினருக்குத் தந்தி மேல் வந்து பறந்தது.

ஹரிஜனத் தலைவர் டாக்டர் அம்பேத்கர் டுடன் இத்துத் தலைவர்கள் பலர் வந்து பேசினார்கள். அம்பேத்கருடைய உணர்வதில் வெறுப்புப் பண்புமையும் நிறைந்திருந்தன. அவர் எளிதில் வயிற்று வரவில்லை. ஒன்றன் பின்னொன்றாய் ஐந்து நாட்கள் கூறித்தன. காத்தியின் கூடல் நிலைமை கவலைக்கு இடமாவீற்று. டாக்டர் கிவ்லர் எனனும் புழப்பெற்ற டாக்டர் பம்பாயிலிருந்து வந் தார். காத்தியின் உடல் நிலைமையைப் பரி சோதித்துவிட்டு, "எந்த விஷயமும் உயிர் போகலாம்; நிலைமை அபாயம்" என்றார்.

என்ச் செல்வது? வாருக்கும் புரியவில்லை. இத்தச் சமயத்தில் இராஜாஜிக்கு ஒரு யோசனை புலப்பட்டது. அவர் காத்தியிடம் ஏதனும் கருமம் டாக்டர் அம்பேத்கருடன் கூந்தப் பேசினார். இருவரும் ஒரு முடிவுக்கு வந்தார்கள். அதை காத்தியிடம் விளக்கித் கூறினார் இராஜாஜி. "மெத்த தன்னுக்குத் திறம்" என்றார் காத்திஜி. அப்போது அவ ருக்கு அரை மலக்கம்.

இத்துத் தலைவர்களும் ஹரிஜனத் தலைவர் களும் ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திட்டார்கள். இதிலே புழப்பெற்ற புது ஒப்பந்தமாரும். இதன் முக்கிய அம்சங்களாவன: 1. ஹரிஜனங் களுக்குத் தனித் தொகுதி இராது. ஆனால் மக்கட் தொகைக்கேற்ப, அவர்களுக்கு உதவாய்வும் ஒதுக்கி வைக்கப்படும். 2. அவர்கள் தங்களுக்குள் பூர்வாய்க்கத் தேர்தல் நடத்தி தானாகப் பேசுரத் தேர்த்தெடுக்க வேண்டும். பிறகு, அந்த நாயகு பேருக்குள் ஒருவரை ஹரிஜனங்கள். சாதி இந்துக்கள் எவ்வொருமே சேர்ந்து தேர்த்தெடுக்க வேண்டும்.

ஒப்பந்தம் ஏற்பட்ட பிறகாவது காத்தி னுண்ணு தோண்டை நிறுத்தினார்? இல்லை. "பிரிட்டிஷ் அரசினர் இதை ஏற்க வேண்டாமா" வகுப்புத் தீர்ப்பை மாற்றிவிட்டது. அங்கு அவர்கள் அதிவிக்கடும்" என்றார். உட்பின் ஒப்பந்தத்தின் காரணம் இவ்வாறு தங்குத் தந்தி மூலம் தெரிவிக்கப்பட்டது. அன்று ரூபவீற்றுக்கிறமை, கிரெஸ்கை நான். மத்திரிகள் யாரும் தங்குகளில் இல்லை. பிரதம மத்திரி மாக்டனூட்ட ஓர் சமீர் உட்கருக்காக

வெளியூர் போயிருந்தார். ஆனால் ஒப்பந்தம் ஏற்பட்ட செய்தி அறித்ததும் தங்களுக்கு வந்தார். மற்ற மத்திரிகள் சிலரும் வந் தார்கள். இரவு நேடு தேர்த் தோல் வகை ஒப்பந் தத்தை ஊர் ஸ்ரீபதிப் படித்தார்கள். முடிவில் அதை ஏற்றுக் கொண்டதாய் அதி விக்கார்கள். தலைவர்களுக்கு அப்போதுதான் உயிர் வந்தது.

தாசுர், பட்டேல், மகாதேவ தேசாய், சரோஜினி தேவி முதலியோர் காத்தியைச் சூழ்ந்திருந்தார்கள். கல்தார் அன்னை ஒரு தம்பன் ஊருக்குச் சாற்றை காத்தியிடம் அளித்தார். காத்தி அதை வாங்கிய பருகினார்.

இவ்விதமாய், வரலாற்றில் என்றென்றும் இடம் பெற்று விளங்கத்தக்க ஒரு திகழ்ச்சி முடிந்தது.

ஏதனாய் தோலுமாயிருந்த ஒரு மனிதர், சிவனாய் இருந்தபடியே, சத்தியாக்ரேச வலிமை மூலம், ஒரு மாபெரும் அரசு செய்த முடிவை மாற்றும்படி செய்தார், இதற்கு எடு இன்ன எங்காவது உண்டா? அம்மட்டோ?

காத்தி தம் உண்ணு தோன்பின் மூலம் இத்தக்களுடைய உணர்வுகளில் ஒரு பேரும் புதியதும் கொத்துவிடப்படும் உண்டாக் கினார். முதன் முதலாய் அவர்கள் சித்தித் தார்கள். முதன் முதலாய் அவர்கள் உண்கள் நிறத்தன. மனித குலத்தவரில் ஒரு பருதியில் நக்குப் பல்வகையிற் அன்ருக்களாய் இயங்கப்பட்டு வந்த அநீதிகளையும், கொடுமைகளையும் கண்டார்கள். இது மத் 2, 1937 செப்தம்பராய்.

இதன்பின் காத்தி தாழ்த்தப்பட்டவர் களைத் தோண்டில் மிருதவாய் கருபட்டார்.

நாடு முழுதும் கத்தினார். தீண்டாமைபய வன் ஒழிக்க வேண்டும் என்பதைக் மக்களிடம் கூறினார். "மக்கள் தாழ்த்தப்பட்டவர்களாய் காலுவதை விட இத்து மாதம் அறித்து போய்வதை நான் கிரும்புகிறேன்" என்றார். "நான் மறுபடியும் பிறக்க கிரும்புகிறேன். ஆனால் அங்கிதம் பிறக்கும்படி தேர்த்தாய். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு ஒருவராய் பிறக்கவே கிரும்புகிறேன். இதனால் அவர் களுடைய இன்னங்களில் நான் பங்கு கொள்ள முடியும்" என்று உருக்கமாய்க் கூறினார். ஹரிஜன சேவா சங்கம் ஏற் படுத்தி, தன்கொடைகள் மூலம் ஹரிஜனங் களுக்கு ஆங்காங்கே பம் பள்ளிகள் வைக்கப் பட்டன. வேறு பல நல்ல பணிகளையும் அச்சமாய் செய்து வந்தது.

ஒரு முறை தொழிவதிரர் பிரின், காத்தி யிடம் ஒரு கேள்வி கேட்டார். "உங்கள் துட்டிக்காக எத்தனையோ தொண்டாற்றி விருக்கிறீர்கள். அவற்றுள் எதை மேலான தெய்த நினைக்கிறீர்கள்?"

கேள்வினைக் கேட்ட அவருக்கு கூடனே ஓர் ஐயமும் உண்டாயிற்று. கூடனேப் பார்த்து, "எந்த நித்தினி உங்களை இங் கடினமாக்கிறது?" என்று கேட்டான். அது என்ன நிதிக் கொடிய முடியும்? அதைப் போலத்தானே இதுவும். ஆனால், காத்தித் தயங்கவில்லை. பதில் சொன்னார்: "கதரும் தீண்டாமை ஒழிப்பும்தான்."

ஷாலிமார் க்ளுக்கோஸ் பிஸ்கட்டுகள்

புதுமை குளரும்ஸ்
இருக்க இப்பொழுது
அலுமினியம்
தீக்குகளில் பேக்
செய்யப்படுகிறது

ஷாலிமார் புதுமையில்
புதிய க்ளுக்கோஸ் பிஸ்கட்டுகளை
உண்டு நீடிப்பார்கள்.
அவை புரதங்களும், கைட்டி
யின்களும் நிறையவை. என்னும்
புதுமை குளரும்ஸ்
இருப்பதற்குள், அலுமினியம்
தீக்குகளில் பேக்
செய்யப்படுகின்றன.

இவற்றை அருகாமையில்
கொடுக்கிறேன்.

ஷாலிமார் இதுவரை
தொழிற்சாலைகளில் தயாரிப்பு

ஷாலிமார் பிஸ்கட்டுகள் மெ. வி.,
மலையா-இதழ்ச்சாலை

சுயேச்சியூட்டர்கள்: சென்னை - பிரபல குளர் எஜன்கள், சென்னை-4 0 கோலுத்தூர் & தலைக்கு
ஆம். எஜன்கள் & என்., கோலுத்தூர்-2 0 மதுரை: என். ஏ. பால்குளர் மெ. வி. & மெ.,
மதுரை-10 திருச்சூர்: என். & என். பால்குளர் & மெ. வி., திருச்சூர்: என். & என். பால்குளர்
மதுரை: என். & என். பால்குளர் & மெ. வி., மதுரை: என். & என். பால்குளர் & மெ. வி.

ஒரு சிக்கலான கதை!

[illegible][illegible][illegible]

அவமதிப்பதில் நிபுணர்கள் |

பேரவையுள் அங்கத்தினரால் பங்கிட்டுக்கொள்ளும் முறை
கையெழுத்து இல்லாமல் இருப்பது காரணமாக சமீப
காலத்தில் பிரதமரின் கையெழுத்து, அதற்கு அளவு
திரும்பிவிட்டது.

“இந்திய உட்கட்சியின் முதல் வகுப்பினோடு
மிகவும் கார்ப்பம் பிரதானிகள் அமைதியு-
டைய நடத்துகிறார்கள். மூன்றாம் வகுப்-
பினோடு ஏமாலைகள் காட்டு அமைதியாகப்
நடத்துகிறார்கள். இரண்டாம் வகுப்பு மைய-
ஸினோடு ஏமாலைகள் இருக்கின்றனவேனும்
அமைதியாக நடத்துகிறார்கள்” என்று
கூறினார்.

എല്ലാവരും: "നല്ലത് ആണ്."

Abstract: ¹⁴C

அன்ஸ்பூரணியின் முகத்தில் புன்னகை அரும்பிற்று. மின்விசிறியின் காற்றும் அங்குலமடைய வகையில் இருந்த கைப் படிபட்டது. ஒரு முறை படித்து முடித்துவிட்ட அந்தக் கடிதத்தின் மேல் அவன் கண்கள் வலித்தன.

'தகவல் ஊபத்தியக்காரப் பிச்சிய' என்று முழு முழுமையுடைய அன்ஸ்பூரணியின் வாய், கடிதத்தை மடித்துக் கைக்குள் செருகி விட்டு நிமிர்ந்தபொழுது, ஹாஸில் கடிதாரத்துக்கும் பக்கத்தில் பேர்வடி அளவில் மாட்டப்பட்டிருந்த சத்தரேசனின் வசிகரப் புன்னகை அவன் மனத்தில் பவத்த பொராட்டத்தையே எழுப்பியது.

'இன்னும் எத்தனை நாட்கள்தான் இப்படி இருக்கப் போகிறாயோ?' என்று தன்னுடன் நார்பது அன்புடைய வாழ்த்து வழிகாட்டிச் சென்ற கணவன் கேட்பது போன்ற சேனம்!

விழிகள் நீராய் திறந்தபொழுது, அன்ஸ்பூரணி ஒரு விதாடிக்குத் தன்னை மறந்தான். உடனே தன்னைச் சுதாரித்துக் கொண்டான், விழிநீரெத துடைத்துக் கொண்டான்.

"அம்மா...பாப்..." என்று தூரம் கேட்டு, உயர்நிலைக்கு வந்துவிட்ட அன்ஸ்பூரணி, பாப் வரவில்லை ஒரு பாதிரித்தை எடுத்து வரச் சனமவயறைக்குச் செல்லான். (பாக்காரி, 'அம்மா...பாப்' என்று கூப்பிட்ட) பொழுது, 'அம்மா ஒரு கல்' என்று மகன் முரளி அடிக்கடி சொல்வது அவன் நினைவுக்கு வந்தது. 'அன்ஸ்பூரணி விரித்துக் கொண்டான்.

"சுடுகா மண் பண்ணிவந்தாலோ அப்பாது வெண்கலையோ எத்பட்டுவிட்ட அந்த நிலத்தில்நீரையும் உன் மனம் மட்டும் இப்படியொரு தீர்மானத்துக்கு வருவதென்று தாய் நினைக்கவேண்டாம். என் பருமகன் - ஓ! அப்பா! சொல்லுக உனக்குக் கொடாந் வந்து விடுமோ - என் மனைவி ஏளாசுடன் ஆசரிப்பாட்டுப் போகிறாள் உன் தீர்மானத்தைக் கண்டு, ஏனையா, எங்கேயும் 'தாய் மனைதான்' விகவும் மென்மை வானது; மடிக்கப் பட்டம் பெற்றுப் பதவியில் இருக்கிற பிச்சியவாவிட, நவறு செய்பவர் பிச்சி மெய்தான் அதிக பாசம் தாய்க்கு இருக்கும்' என்று சொல்லிவிடா! பேச்சு மனம்பித்து, பிச்சி மனை கன்னுமன்று வெண் வயலிலே எங்கிடம் நீ அடிக்கடி சொல்லியே! என்னுடைய இந்தத் திருமணத்தினால் அந்த வரம்பிதையைய மாற்றவாய்ப்பாய் இருக்கிறதா! என் மனம் பித்தாக மாறவில்லையோ என்னவோ, உன் மனம் கந்தானம்மா!"

அன்ஸ்பூரணியின் மனத்தில் அச்சாகப் பதித்துவிட்ட வாக்விவகம் இவை! இவற்றில் ஓர் எழுத்துகூட மறக்காது அங்குக்கு. அதுவும் அந்தக் கடைசி வரி...

பாப் போய்விட்டப் போகிறதே என்று மிக்க கவனத்துடன் அடுப்பில், பாதிரித்தில் பொங்கிக் கொண்டிருக்கும் பாசைப் பார்த்தான், பாதிரித்தின் மேல் விசிறிவதை தாண்டி, பாப் வெளியே சிதறி விட்டான் அந்தப் பாதுகாது மறிப்பேது? அப்படியே பொங்கும்படி விட்டுவிட்ட பெண்மணிக்கு - என்ன கவனம் இருந்த போதிலும் - 'அப்படியென்ன கவனம் இல்லாமல்!' என்ற பேச்சு இல்லாமல் இருக்குமா?

அன்ஸ்பூரணியின் கவனம் பிரகாசம், ஒரு முறை பாப் போய் விட்டதுதான், வெளியே பொங்கி விழுந்துவிட்ட தீர்தான் முறையின் திருமணச்சடங்கு!

மேலும், இரவும் 'சத்தி'க்கும் அந்த நேரத்தில் பூதவயறையில் குத்து விளக்கை ஏற்றினான் அவன். விட்டுக்கு விளக்கு ஏற்ற வரவேண்டியவன், ஏதாவது 'சச்ச' சிம் பிரார்த்தனை செய்துவிட்டு வெளியுட்ப

அம்மா ஒரு கல்

பாமா கோடாலன்

அவ்வழியைப் பார்க்கத் துவை, ஒரு
வட்டம் உட்கார்த்திருத்தார்.

வாசலில் டாக்ஸி திற்கும் ஒலி கேட்டது.

அவரோடாக எழுந்த அன்னபூரணி வாச
லில் ஊட்ட காட்சியைக் கண்டதும் லிங்
கிற்று நின்று விட்டாள்.

அதிர்ச்சி தாங்காத கத்திரேசன் ஈரஞ்சல்
சங்கிலியைப் பிடித்துக் கொண்டார்.
கையாணிக்கு ஒரு முறை விவரத்துக் கொட்
டியது. "பெரிய பெண் ஆகிறதே !

டாக்ஸிக்காரன் போய் விட்டான்.

முரளி கண்டெல்லாவிடம் கையைப் பிடித்து
அழைத்துக் கொண்டு வாசற்படிவில் காலை
வைத்தான்.

"நுழையாதே !"

அன்னபூரணிகளை அதிர்ந்துவிட்டது.

கத்திரேசன் அதற்கு மேல் பேசவே
வில்லை. எல்லாம் அருகே நின்றுக் கொண்ட
பூரணி. அவன் பார்வை, கையாணியின் மேல்
நினைத்து நின்று, தாவணி போட்டுக்
கொண்டு நுழைந்தான் ஆகிவிட்ட அந்தப்
பெண்ணின் கண்களை கைக்குறிப் பார்த்த
தான் அன்னபூரணி.

பெற்றவர்களின் முகத்தைப்போ கூடல்
பிறத்தவளின் முகத்தைப்போ முரளி பிறகு
பார்த்த முடியவில்லை. அன்னபூரணியின்
நிட்டைப்போல முடிவுதான் அதற்குக்
காரணம்.

தங்கை பணியை முடித்துவிட்டு,
மட்டப் படிப்பும் முடித்துவிட்டான் என்பதை
முரளி தெரிந்து கொண்ட போதிலும்,
அந்த நினைத்துத் தங்கையைக் கொண்டு வர
அம்மா செய்த முயற்சிகள் எத்தனையோ என்
பதை அவளுக்குத் தெரியாததால் செய்த முடித்
தது. எக்கனஸ் நுழைந்தான் அழைப்பை பணியை
நிறுத்தி விட்டாருமே? கண்களில் பணியை
உட்குறிப்பதும் எங்கும், கையாணி பெற்
திருத்த 'கையாணி'யில் வலியில் நின்றுதே!

மூப்பத்தாறு கடிதங்களை அழைப்பையும்
பதிலை போடாத அம்மா ஒரு கத்தானே !

விக்கி விக்கி அழுது கொண்டிருந்த
மகளைக் கண்ட அன்னபூரணி, "அடி,
அடி... ஏதோ அவன் எழுதிவிடுகிற
தைப் படிக்கப் பார்த்துவிட்டு அழறே?
விட்டுத் தள்ளுடி...." என்றவாறே மகனின்
தோளைத் தட்டினாள் அவள்.

"அம்மா.... அம்மா... எப்படியெல்லாம்
அறாமல் இருக்க முடியும்? ஒரு தரமா,
இரண்டு தரமா? அவன் எழுதின எல்லாக்
கடிதத்திலேயும் கூடலும் பற்றி இப்படியே
எழுதானே.... நிபாஸமா? ஏனெனினால், அவன்
பாட்டனக்கும் படித்தபொழுது, அவன்
வலியை எப்படிப்பாதுவது, நீ எப்பிதர
தைக் குறைக்கனா? அந்தையும் அவனுக்கும்
போட்டாவே ! பானி, இப்படியொரு கல்
பாணம் பண்ணிட்டு...."

சட்டென்று மகளின் காதலைப் பொத்தி
னாள் அன்னபூரணி.

மகளின் நீர் நிறைந்த கண்ணை நேரடி
வாக்கி எத்தித்தான் அன்னபூரணி. தானும்
போகாமல், கண்ணைக் கொண்டு :

"அவ்வளவு பற்றிய பேச்செல்லாம் எடுக்க
வேண்டாம்!"

தாயாரின் மடிமேல் விழுந்து குணமில்
குணமில் அழுதான் கையாணி. மகளின்
முதுகை ஆதரவாகத் தலையிட்டு கொடுத்த
அன்னபூரணியின் கண்களிலும் நீர் பனித்தது.

"இந்தக் கத்தோடிமான செப்தினை
அம்மாவைக்குத் தெரிவித்துவிட வேண்டும்.
இந்தக்கையாவது அம்மா பதில் போட
மாட்டானா?" என்று ஏனோகிடம் கேட்
டான் முரளி.

"ஆமாம். இவ்வளவு கருமங்கள் கழித்துக்
கிடைத்திருக்கும் இந்த தன்மை செப்தியாவது
அம்மா மனத்தைக் கரைசு வைக்காதா?"
என்று ஏனோகிடம் தன் ஏக்கத்தை வெளிப்
படுத்தினான்.

தன்னுடைய முரலிக்குத் திருமணமான
அன்றே 'அத்தையை' வரவேற்பு கெடத்
தது என்று மனம் உடைந்து போனான் ஏனோ.
ஆனால் முரலி தான் முதலில் மிகவும்
கொலிந்து போய்விட்டாலும், பிறகு தன்னை
யும் மகனின் கையையும் தெற்றிக் கொண்டான்.
கையத்தாய் அழுத பணிகளில் கையது
வாழ்க்கையை நடத்தி வருகிற அவனுக்கு,
காலத்தாலும் கணக்கை முடியாத கல்லாக
அம்மாவின் மனம் மாறிவிட்டதே என்று
என்னுத தானியும்; எழுந்த கடிதமில்லை.

முரலிக்கு என்னதற்கும் அழுத மனத்
தாமசம் இதுதான் :

"தேரடியாகப் பார்த்ததால் அனுமதி
தரவில்லை இந்த அம்மா! பதில் கூடலா
போடக் கூடாது? ஒரு வரி கூட எழுத
வில்லையா? தாய் மனமா, பேசு மனமா?
தம்பியை பெண்ணைக் கண்களிடாமல் மனம்
புரிந்து கொண்ட தான். வேறு ஜாதிப்
பெண்ணைக் கையாணம் பண்ணிக் கொண்
டது அம்மாவைக்குப் பிடிக்காமல் இருக்கோன்.
அதற்காக, அதிர்ச்சி தாங்காமல் அப்பா
தான் கண்ணை மூடி விட்டாரென்றால்,
அம்மா இருக்கும் இல்லாமல் இருக்கிறாள் !
இந்தப் பொண்ணை கையாணிப்பதா ஒரு வரி
எழுதக் கூடாது? பெண்கள் மனம் இருக்கத்
துக்கு ஒர் உதாரணமான இடம் என்னதெல்
லாம் கொள்வது பொருத்தானா?...."

"என்ன அப்படியே திணைக்கப் போய்
உட்கார்த்து விட்டேன்.... ம.... என்ன கூட
கிடைத்தானே?...." என்று முரலியை உறுக்
கினான் ஏனோ.

கையாணிக்கு வந்த அவன், "ம.... அம்மா
நாபகம் தான்...." என்று சொன்னதில், பிறகு
அந்த மகிழ்ச்சிகரமான செப்தியை அம்மா
கூக்குத் தெரிவிக்கக் கூடிய எழுத்துத்
தொடங்கியிருக்க.

நிபாஸ்காரன் கொடுத்து விட்டுப் போன
'என்னுதல் பெண்கள்' கடிதத்தைத்
கையெழுத்திட்டுப் பெற்றுக் கொண்ட
அன்னபூரணி சந்திரை அவசரத்துடன் அதைக்
கண்ணைப் பிரித்தாள்.

அவளுக்குக் கடிதம் வருவதெல்லாம் மகன்
முரலியிடமிருந்ததான். பிற உறவுகளெல்
லாம் மிகவும் தூரத்து உறவுகள்தான் !

"என்ன இருந்தாலும் அன்னம், அவரும்
போய் விட்ட பிறகு, உனக்கு அவந்தான்
எல்லாம். ஏதோ அந்தக் கையாணம் நடந்து
போகும்.... இனிமேல் கையாணிப்போடு நீ

ஜனாவரி

சென்னை:

14

முகல்

கெயிட்டி-மூக்கிருஷ்ண
சாவண-சீனிவாசா
மறமும் தென்னுடெங்கும்

இயக்குநர் திலகம்

K.S.கோபாலகிருஷ்ணன்

அளித்தும்

விநாயகா

பிலிம்ஸ்

சுபகிணம்

(A)

இசை:

டைரக்ஷன்:

தயாரிப்பு:

K.V.மஹாதேவன்-ஸ்ரீகாந்த் T.S.மஹாதேவன்

ஸ்ரீரேஷோ:கற்பகம்

ELEGANT

அன்னை புரணி இடைமறித்தாள் :

"அந்த உறவு முறித்த உறவுதான், நீங்கள் நினைப்பது போல நடந்துவிடப் போகிறதே என்ற பயத்தினால்தான் அவள் இவ்வாறு சமஸ்த்தம், இயலாமை, கல்யாணம் செய்து சுவைக்க எண்ணியேன். முருகனே அவசிய வெளிநாட்டுக்கு அனுப்பி வைத்து எவ்வித வழிகாட்டியிட்டான்...."

பாண்டரன் விக்கித்து நின்று விட்டான்.

அன்று இரவு, பாண்டரன், கல்யாணி வீடம் செட்ட சென்னை: "உன் அம்மா ஒரு கவலா?"

பி. பி. மாரதன்: கல்யாணிக்கும் சினிமாவுக்கும் போய்விட்டார்கள்.

கடமைகளை முடித்துவிட்டு அன்னபூரணி, கண்ணன் உட்கார்ந்து கொண்டிருந்தார். மூலம் முரளி எழுதிய கடிதங்களைப் பார்த்து மனம் ஒன்றாகப் பின்புறம் பக்கம் ஆரம்பித்தான்.

அந்தப் பத்திரத்தை கடிதம்:

"அம்மா, நான் உன்னைப்போ, அப்பாவைப்போ கேட்டால் அவனைத் திருமணம் செய்து கொண்டிருப்பது தப்பதான். என்னையோ நம்பி யிருக்கிறேன். அவசியம் மனம் வரவில்லை. அம்மா உன்னாலும், பாசத்தோடுமே கொண்டே இருக்கிறேன். என் சொல்லுக்கு மறுப்புச் சொல்ல மாட்டாய் என்று நீங்கள் தேர்வு. என் போதாது வேண்டுமென்று உன் மனம் கவலாகி விட்டது... உன்னால் எப்படி என்மே இதைக் முடிவிறகு...?"

அன்னம் அடுத்த கடிதத்தைப் பார்த்தாள். அதைப் படிக்கும் முன்பாக அவள் பார்வை கத்திரேசனின் முகப்படித்தில் நின்றுகொண்டிருந்தது. மகன் எழுதிய கடிதங்களை அசைக்காமல் படித்துக் காட்டுவது போல் இருந்தது அவள் செயலாக.

"அன்னம்! மரணப் படுக்கையில் இருக்கிற நான் சொல்வதைக் கவனமாகக் கேட்டுக் கொள். உன் உயிரே போனாலும் அவசியம் பார்த்துக்கொண்டு பார்த்துக்கொண்டு விடாதே! தன் கவலை பெரிசு கவலாகப் போய்விட்டது. அல்லலுக்கு எந்த உரிமையும் கொடுக்காதே. நான் சொன்ன அந்தக் காரணத்தை மட்டும் மறந்து விடாதே....!"

மாமல்லபுரத்தில் உள்ள காளியம்மா அம்மன் கருத்தின் பேரடிப்பெரும் முத்திரைகளில் அந்த ஊரின் சிறப்பாகக் கருதப்படுகின்ற கருத்தினால் கோலிக் கோலிக் காண்கிறோம். அல்லாஹே ஒவ்வொரு ஊரிலும் தக்கதிலும் இருக்கும் சிறப்பான ஓய்வறத் தபால் முத்திரைகளில் பதித்தால் என்ன? அத்தந்த ஊரிலிருந்து போகும் கடிதங்கள் அந்த ஊரின் சிறப்பைப் பிற கவனக்காரர்களுக்கும் ஏன், வெளி நாட்டாராக்கும் கூட சொல்லிக் கொண்டிருக்கும். முத்திரைகள் அளித்து புதிதாகச் செய்ய நேரும்போதாவது இம்முறையை மீறக்கொண்டார்களானால் மிகச் சிறப்பாக அமையும்!

- அனாசம். பி. எ. முத்திரை

"நிச்சயமாக மறக்கவில்லை: அந்த நினைவில் வைத்துக் கொண்டுதான் காளியம்மா கோல் செய்து வருகிறேன்...."

கடிதாரத்தில் முடிகள் ஒடிப் பிடித்து விட்டாள் அவள்.

அந்தக் கடைசி கவலைப்பிரயம் கடிதம்:

"...பல நாட்கள் எவ்வளவு ஓடாக்கொண்டு, எவ்வளவு டாக்டர்களை நீ பெருமைப்பட்டிருக்கிறாய், நான் வெளிநாடு போகப் போகிறது. இதற்காகவாவது உன் நல்லாசிரியர் எழுத்தின் மூலம் தெரிவிப்பாயா? நான் வெளிநாடு போய்விட்டு, பின்னர் வந்து உன்னைச் சந்திப்பேறு என்ற சந்தேகம் எவ்வளவு. அம்மா, தயவுசெய்து ஒரு கவலைப்பிரயம் எழுதுவாயா? உன் ஆன் இயல்பை நடந்த உன் திருமணம் பூரணம் அமைந்திருக்கையால்தான். மரணம் செய்வதற்குக் காண்போது எவ்வளவு ஏக்கம் அடைவாயிடுமே! தயக்கம், உன் நினைவு நீ சாடிய கொடுத்து விட்டாயா? உன் மனம் மட்டும் உன் இயல்பு நினைவு கவலைப்பிரயம் விட்டாயா?..."

அன்னபூரணியால் அடக்கிக் கொள்ள முடியவில்லை. அழுதாள். எவ்வளவு கவலைப்பிரயம் வெளிப்படுத்தாத அந்தத் தாயின்மேல், மனம் திறந்த வெள்ளமாயிற்று. அன்னபூரணி அழுதாள். அழுதாள், அப்படி அழுதாள்....

எவ்வளவுதான் இறப்பதாயும், ரப்பர் ஒரு கர்ப்பத்தில் அழுத்து விடுவதெல்லாம்? கத்திரேசனின் முகப்படித்தைப் பார்த்து அவற்றின் அம்மைபூரணி.

"உங்கள் காதலியை விழாதா? உன் மனம் கவலாம்: நான் கவலாகி விட்டே நாம்! பெத்த மகன் சொல்லினால் நான் ஏன் கவலாக மாற்றினேன் என்று உங்களுக்குத் தெரியுமா? முருகனுக்கும்தான் தெரியும்... ம்... இவன் மட்டும் பிறந்திருந்தால் இவனை இப்படிப் பிடித்திருப்போது... உடல் பிறந்ததானே கவலாகி, அவனாதானே நான் கவலாக மாற்றினேன்...?"

வாசற்பாடியருகே கவலாக நின்றுகொண்டிருந்த கவலாணி! அவளருகே பாண்டரன்! சினிமா முடிந்து விடு இருப்பினாலும் அவ்விருவரின் உயர்ந்த புகழ் கேட்டு நின்றுகொண்டிருந்தார்.

அன்னபூரணி வாய் ஓயாமல் அரற்றி ஒலி: மகள் வெளிப்பே நிதப்பது தெரிவாயின்.

ஆகவாசப்படுத்திக் கொள்ள ஊழல்களில்
சாத்ததாற்போல் உட்கார்ந்து கொண்
டான். தாயாரின் முகத்தில் அரும்பியிருந்த
விவரணை மூத்துக்களைத் துடைத்தான்
கல்லாளி. பின்புவிடுவாய்க் கழற்றுச் சொல்லு.
அருகே வீசுந்த காரிகாவிலில் அமர்ந்து
கொண்டான் பால்கரன்.

கல்வாணிதான் பேச ஆரம்பித்தான்:

“அம்மா! உன் நல்ல மனவைப் புரிஞ்சுக்
காமல் நாள்கூட நில சவையம், ஏன் அம்மா
இப்படிச் கயவாகப் போயிட்டாங்களு நீசைப்
பேன்... இப்பத்தரவாசைமா உன்னைப் புரிஞ்
கச்சு முடிஞ்சது...” அழுகைகூடக் கல்
வாணி கூறிய சொற்கள் அன்னபூரணியின்
முகத்தில் தெவிணை ஏற்படுத்திவது.

அன்னபூரணி மெதுவாகப் பேசினாள் :

“கயவாணி! ஒவ்வொரு சொல்பேர்ப் பேசுற.
மரதையும் நான் உதாரணப்படுத்துவதுதான்.
நாக்குச் சாதகமாக அமைந்துவருவதெல்லாம்
பிரயோதப்படுத்திப் போகலாம். ஆனால்
அதிலே பா நக மா யாதிருந்துங்கு.
நாதாரத்திலே தவளி விட்டேருய்.
இப்போ பாறேன்... குரங்கொடே கயவா
ளத்திலுமே அவனுக்கும் நிம்மதியில்லை.
நான் அவனுக்குச் சாதகமா ஆகாததி
னாலே என்னை அவன் கல்லாக்கி விட்டான்!
அதே கமயத்திலே உங்களைப் புரிஞ்சுண்டு
உன் எண்ணப்படிவே நீ காதலித்தவருக்கே
கயவாணம் பண்ணி எங்கைப் போறெல்லு
சொல்லப்போ. ‘அம்மா, நீ தெய்வம்னு’
சொல்லுய். மூரணிக் கும், உனக்கும் நான்
நாய். மரு நூற்றை என்னைக் கயவாத்தான்
பார்த்தேன் இன்னொன்று தெய்வமாகப் பார்த்
தது...கொய்யைக்குப் போதினவன் மனசிலே
நான் எல்லாமே இருக்கே... தெய்வம் கல்
உருவியநானே இருக்கு! கல்லாகப் பார்த்து
யன், தெய்வத்தையா பார்த்து முடியும்?”

அன்னபூரணி சற்று நிறுத்தினாள். பால்கர
னுக்கு ஏதோ அசரின் பேசுவதென்போல் இருந்த
து. கல்வாணியை ஒன்றுமே பிசைத் தொண்ட
வில்லை. கல்வாக உட்கார்ந்திருந்தான்!

அன்னபூரணி தொடர்ந்தாள், அவ்வயப்
போகும் ஜோதி கொழுந்துவிட்டு எரியு
மாமே, அதுபோல், கண்ணில் ஒருவித ஒளி
மின்மை, அவன் பேசினான்:

“கல்வாணி, நான் மட்டும் வாரதது
பெரிசில்லை; பிறத்தியாரும் வாரதனும்
அம்மா...” அவன்னபூரணிக்கு விக்கய் எடுத்
தது. தொண்டையில் ஏதோ அசுடப்பது
போன்ற பிரமை....

கண்ணில் நீர் வழியக் சொன்னான் பால்
கரன் :

“கல்வாணி, உன் அம்மா கத்தாய்;
ஆனால் சாதாரணக் கல் இல்லை; சந்தனக்
கல். தானும் தேவத்து கொண்டு, சந்தனத்
தூக்கு அதிக மணம் மருவியதே அந்தச்
சந்தனக் கத்தாய்....”

அன்னபூரணி, புன்னகையோடு, தன்
கண்ணின் புலப்படாததையே உற்று
பிராக்குகிறாள். அன்னபூரணியின் பார்வை
நிறைந்து நிற்கிறது!

சொல்லில் உள்ள ஒரு ஜோடிகில் ஒரு ஸ்தம்ப
பாடு பணை தொங்கிறது. “இங்கு என்னை மொழி
கூறிய போய்நான்” என்று அந்நி எழுதிவிட்டதா
அங்கு வந்த பு அங்கேயே போய்விட்ட அந்த
பல்கைகள் பார்த்துவிட்டு ஜோட்டில் குகாண்டி
விடம் அங்காடில் போனாள். ஜோடிகில்
பாக்கியில் போனாள். இந்த ஜோடிகில் பாக்கி
யில் போனாள். ஆனால் அந்தரில் அங்கு குகாண்டி
விட்டிருந்து மனில் எங்கே காணாள். கல்வாணி
அந்தப் பார்வை மீட்டுக கொடுக்கிற அந்த
குகாண்டிக்கு போகும். “இந்த மனில் கொடு
கிறப் போய்நான் என்?” என்று கேட்டாள்.

அங்கு தாயாரின் அகவையான பித்தி
சொன்னாள் “ஜோட்டிலுக்கு வரும்பொழுதுதான்.”

நவம்பர் 1968

ஆதாரம் பாரிசை - 1 - ஸ்டு

“பாவி, முரளி, இவன் தாதல் கயவா
ணத்தை நானே நடத்தியிருப்பேன்....

அப்படி நடத்தியிருந்தால் கல்வாணியின்
கதி? தன் கயப்பத் திருமணத்தால் தங்கை
யின் வாழ்வை ஒளிவமாகப் போய் விடும்
என்ற அறிவு அவனுக்கு ஏற்படவேயில்
லைவே!... நான் அந்தனை பெய்து என்று
சொன்னி முரளி! இருந்தவனை, ‘நாளை
வாழே’ என்று சொன்னி தங்கள் அமைதி
தேடிக் கொண்மர்கள்... கயவாணியில்
கயவாயிருக்கிற கல்வாணி மனம், பலவினப்
பட்டு உயிரையே கொண்டு போய்விட்டது.
அதே சமயத்தில்தான் பலவினமான என்
தாய் மனம், கல்வாக மாறி விட்டது...”

கல்வாணி பால்கரனைப் பார்த்தாள்.
அய்யாவைக் கட்டிக் கொண்டு அழவேண்ட
டும் போலிருந்தது அவனுக்கு. தடுத்த
நிறுத்தினாள் பால்கரன்.

“கல்வாணிக்குத் திருமணம் சம்பந்த
வைக்கிறவரை என் மகத்தானக் கயவாக்கில்.
என் நானே கல்வாக மாறிவிட்டேன்.
முதலில் என்னைத் தட்டிய கல் மக்களோ
என்னைப் பாராட்டும் கைகளில் மகனைப்
புகைத்துக் கொண்டேன்... காரணம் என்
மகளின் வாழ்வுதான்....”

அன்னபூரணிக்குக் குரல் கம்பிவது.
தொண்டை கரகரத்தது. என்னுமில்லாமல்
ஜிரையடிமாகக் கத்தியதான் ஏற்பட்ட
இருமை, நரபுகைக் கண்டி இருக்க,
மயக்கமாறும்.

“அம்மா!” என்று அகவையாண்டவன்
இதே விழப் போன தாயாரைத் தாங்கிக்
கொண்டான் கல்வாணி. மயக்க நிலையிலும்
தன் மனோ அலைத்துக் கொண்டான்
அன்னபூரணி:

வாழ்வு

[illegible]

இரண்டு வீடுகளையும்
தடுத்தக் கொண்டிருந்த
தொடர், அவ்வது பித்தும்
கொண்டிருந்ததோ -

அப்போதும் அது ஒன்றும்
உயரமான கவர் இல்லை.
ஆனால் அக்கவரின் மேல் ஒரு
பக்கத்திலிருந்து இம்மொரு
பக்கத்துக்குப் படர்ந்திருந்த

பத்தயில் மேல் அருவி போல ஆடிக் கொண்டிருந்த மழைப் பூக்கள் மட்டும் -

இந்த வீட்டிலிருந்து இந்த வீட்டிலுக்கு
நிலையி இரண்டு படிமாதையு போகும்.

பூக்கள் எடுத்துச் சென்று கொண்டுவரவும்
ஆவந்தல், பெயருக்கேற்ப எப்போதும் அவன்
முகம் களைவாகத்தான் இருக்கும்.

பூக்கள் வாய்க்கிக் கொண்டுவரத் திரா.
தய வீட்டிலிருந்து படர்ந்த மழையில் பத்தய்

அடுத்த வீட்டில் அமர்க்கலையாய்ப் பூத்துக்
கொட்டுவது ஒரு பக்கமிருக்கட்டும். அந்தப்

பூக்கள் எவ்வையோ நுகரத்தகுந்த செவத்த
மிக்மில் எவ்று பாவியாவிய் இந்த ஆவந்தல்

தடைய மீடாமல் அல்லாதுப் படுத்திக்
கொண்டிருந்தது கொடுத்த விடுவதுதான்

அவற்றுக்கு ஆக்கிரமமாக இருந்தது.

அவர் அப்படிச் செவியவிறுது நிலையத்
இருக்கத்தான் சொல்லிற்று. அவனும் அவ

துறையி ஸயதாய் தாடித்தவாய்ப் அந்த வீட்
டில், இரண்டு படி மழையில் பூக்கள் வயத்

துக் கொண்டிரு அவர்கள் எவ்வ சொல்லது?
அடுத்திருந்த வீடுகளில் வதியும் அவர்

கவிருவரும் ஒரே அலுவலகத்தில்தான் பணி
புரிந்தார்கள். ஆனாலும் அவன் புறப்படும்

நேரம் இவன் வயதுமே புறப்பட்டு மிக்மில்
பஸ் ஸ்டாப்பில் காத்து நின்றதில்தான் பஸ்

அலுவலகத்தில் கூட ஆவந்தல் அவனிடம்
வயதிராமியாய் வயதும் பெரியதும்

கிடைத்தது. ...

இப்படிப்பட்ட வய் நிரைவி மய்க்கை
பூக்கும் காவத்திய் மட்டும்... பூக்களைக்

கொண்டிரு வாய்ப்பாது. ...

நிரைவி எப்படி வெப்பப்போவா வரவர்கள்!
"நிரைவி இன்னொரு ஒரு நூறு 55, உடப்

பூத்திருக்கும் போலிருக்கிறேன்..."

"தெற்றையி. இன்னொரு இந்தப் பூக்
களுக்கு வேண்டாம் அதிகம், சித்ரா!"

"இவ்வளவுதான் மனம் மதக்காசத்தில்
சிரிக்கும்போதுதான் மூக்கில் பூக்கள் மலர்

விழுவதோ? சித்ரா?"

இப்படிவெவிலாளும் ஆவந்தல் சொல்லும்
போது மெய்மறந்திருக்கிறான் சித்ரா! அவ

னுடைய அய்வாசவர்களின் உட்பொருளை
ஆராயும் வயத்தில் தன்னை மறந்திருக்கிறான்

சித்ரா.

ஆனாலும் -

இந்தக் கடவுள் தன் மனத்தில் என்ன
தான் நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறான்?

ஆவந்தல் தன் மனத்தோடு புகும் தய
ரத்தை அலுவலகத்தில் அவன் முகக் குதிப்

பர்வம் பக்தியும்

க.பஞ்சாபகேசன்

தானும் "அவனுக்குக் காது கேட்காது." அந்த
அந்தப் போகமாக இறையன். ஆவந்தலின்
இதன் தெனிக் கத்தலை. துப்பாண்டி
கேட்டும் இறையன் அங்கு விட்டிருந்தான்!
பெரியிருந்தே மூத்து அந்த மூத்தோ, மாக
மதுவற்ற ஓர் தவறுத்த!

அதுவகத்திலிருந்த ரத்தினையோ
"கேட்டேன் உட்பின்பின்புலில் ஆவந்தலும்
ஒருவன்."

அந்தக் கவியின் அவனுடைய மேகம்
அவது வேறு பாருக்கும் இம்மில் வயாது
மற்றவரைப் பொறுத்தமட்டில் - சித்ரா
மனத் தவிர - எப்போதுக்குமே உட்பின்பு
கண்ணதான்.

"காதுமீட்டுமிருந்தால் பெரிய மாவனாது
மகிழ்விட மீட்டிவிடுவான்!"

"காது இருக்காது அய்யாதுக்குக் கை எங்கே
இவ்வளவு வேகமாக ஓடுமீ?"

"இது மொழி சொல்லியன். சத்தமே
கேட்காமல் அடித்துத் தன்னிக் கொண்டே

போகிறான்!"

இவை உட்ப பணியாளர்களின் கிளி
சைவர்கள்! இப்படிவெவிலாளும் ஒருவர்

சொல்லுவதை மற்றவர் கேட்டுக் கிளித்து
மகிழ்வார்கள். அவர்களுடைய செவிய்

அவனுக்கு மகிழ்வவர்க்கும் அதே சொற்கள்
சித்ராவின் காதுகளுக்கு தாராளமாகிக்கும்.

மிகையெவன்.

"காதுமீட்டித் தவறு உட்பம். எப்போதும்
மொழி ஆவந்தல் தவறுகிய இடத்தில்

அயித்து வய்காரங்கள் எப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தான்.

பகத்து கவிரைவின் உட பணியாளர்கள்
எப்பிட்டு வேண்டிருந்தார்கள்! எதிர்

வகைகளில் சத்தத் தொல்விய் பெண்கள்
எப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள்.

பேச்சின் கிளைகள் பரவத் தொடங்கின.

"சாய்மாட்டிக் வய்கை சொவதில்தான்
மப்பா இவன்."

"தாய்க்கு ஒரே பிள்ளை அப்பம் விட்டுப்
போயிருக்கிற சொத்து இன்னும் நூறு

பிள்ளைகளுக்கும் ஒரு போட்டாகக்கூட மிகுதி
மேலும் இரண்டு தலைமுறைகளாவது வரும்."

"அதென்னையோ அப்பா, இன்று சாயத்
திரம் அவன் ஒரு பத்து ரூபாய் கடன் கேட்

கணம் என்றிருக்கிறேன்..."

"மனம் வேண்டும் எவ்விறைதத் சத்தம்
போட்டுச் சொல்லுறாயா அல்லது வைவால்

கைகை காட்டிச் சொல்லுறாயா?"

"போடா, முட்டைமீ! நான் என்னமுறை
வைக் கைகையைப்போகிறேன் என்று பொறுத்

பெண்கள் பருதியில் உட்கார்த்திருத்த தெரவுக்கு இதெய்யாய் பிடிக்க வியல். ஒரு மணிதனுக்குக் காது கேட்கவியல் என்றும், அதற்காக இப்படி யெல்லாமா வேடிக்கையாகப் போவது?

இதற்குள் தானாண்டு, நன் காரியமுண்டு என்று அங்கிருந்து புறப்பட்டு விட்டான். ஆனந்தன் டிபனைச் சாப்பிட்டு முடித்துவிட்டு.

பிற்பகல் மணி தாங்கு இருக்கும். ஏதோ மும்முரமாய் டைப் செய்து கொண்டிருந்த ஆனந்தனிடம் ஒரு துண்டுக் கடிதத்தைக் கொண்டு வந்து தந்தான் பிழன்.

கடிதத்தில் மிகச் சரூக்கமாக—

“ஆனந்த்.

மிக அவசரமாக எனக்குப் பத்து ரூபாய் தேவை. நாகிா திருப்பி இப்படிக்கு — வேலுச்சாமி.”

ஆனந்தன் தான் இருந்த இடத்திலிருந்தே திரும்பிப் பார்த்தான். தாவித்து ‘எரீட்’ருள் தன்னி அமர்த்திருந்த வேலுச்சாமி இவனைப் பார்த்துச் சிரித்தான் இவ்வளவு.

ஆனந்தன் கொஞ்சம் கூடத் தாமதிக்கவில்லை. எப்பிவிருந்து பத்து ரூபாய் நோட்டை எடுத்தது. பிழனிடம்

கொடுத்து வேலுச்சாமி வீடம் கொடுக்கச் சொன் றான்.

இதைவேய்யாய் கவ வித்துக் கொண்டிருந்த தெரா. பத்து நிமிடங் களுக்கு அப்புறம் அந்த

வேலுச்சாமி தன் நண்பர்களிடம் சொல்லிக் கொண்டிருந்ததையும் கேட்டான்.

“இவனுக்குச் சீட்டு எழுதிக் கொடுத்ததைப் பெரிய கௌரவமாக நினைத்து விட்டான் போலிருக்கிறது. உண்மையில் வாறு கேட் ளாததாய்தான் சீட்டு எழுதி அனுப்பி யேன்?” இதைக் கேட்ட எப்போதும் விரித்தார்கள்.

சித்ராவுக்கு அதற்கப்புறம் வேலை ஒட்டிய தானே?

அன்று மாலைவும், படிக்கில் மல்கிவைப் பிக்கை அண்ணிப் போட்டுக் கொண்டு வந்து நின்றவன் சொன்ன வார்த்தைகள் சித்ராவை மெதுவாக விதிர் விதிர்க்க வைத்தன.

“என்னைச் சத்தம் போட்டுப் பணம் கேட்க அந்த வேலுச்சாமிக்கு ஒரே வேடம், சித்ரா! சீட்டில் எழுதிக் கேட்டான்...” என்று கூறிச் சிரித்த விரிபேன் எத்தகைய குழந்தைத் தள்ளை ஒன்றிட்டது!

வேலுச்சாமி திசைத்து உண்மையா? இப்போது இவர் நினைத்துக் கொண்டிருப்பது உண்மையா?... படிக்கூடப் பங்கிடைக்கத் தன் கரங்கையில் லாங்கிக் கொண்ட சித்ராவுக்கு அந்தப் படிக்கூடம் மல்கிவைக்கவும் ஏதன் எனும் நெஞ்சமும் விசித்திரமாய் நடுங்கிய.

அந்தநவீன் தாய் சித்ராவின் அம்மாவுடன் பேசிக் கொண்டிருந்தான். அப்போது அங்கே சித்ரா மட்டுமே இருந்தான்.

“ரோம்ப நெருங்கிய உறவுக்குக் கல்யாணம், கல்யாணக் கடுதாவி வந்து ஒரு வாரமாயி விட்டது. இன்னும் இரண்டு நாட் டையில் கல்யாணம். அப்படிமேன்றும் மிகத் தரையில்லை; பக்கத்தில், விழுப்புரத்தில்தான்... இவர் போக மாட்டானாம்!” - அந்தநவீன் தாயார்.

“அந்தப் பிள்ளை மனசு நினைக்கிற விதத் திலும் ஒரு தப்புமில்லை. கல்யாணமேன்றும் நானு பேரிடம் கவனப்பாய் பெரியாருடன் குமே?” - சித்ராவின் அண்ணன்.

“அதுதான் உண்மை... இவர் விஷயத் தில் இது அப்படியேதான் போய்க்கொண்டிருக்கும் போலிருக்கிறது. எப்போதும் சத் தோஷமாக இருப்பது போலவே இருக்கிறது. ஆனால் நம்மால்...இவரைப் பெற்று என்னுள் கூட அப்படி இருக்க முடியவில்லையா?” - விசித்தார் அந்தநவீன் அண்ணன்.

ஆனால் தாக்கு நாட்களுக்குப் பிறகு - அந் தத் நிகழ்மைத்துக்கும் போய்விட்டிருக்கிற விதத் அந்தநவீன் எத்தனை மகிழ்ச்சியை இருத்தான்!

மல்கிவை மறைக்கச் சித்ராவிடம் கொண்டு வந்து கொடுத்தபோது, “சித்ரா! கல்யாணம் ரோம்பப் பிரமாதம் போ! என் அம்மாவுக்குப் புயம், நான் எங்கே நுதலில் கொள்ளப்படி. கல்யாணத்துக்குப் போகாமலே இருந்து விடுவேனே என்று...” சித்ரா! கல்யாணத்தில் நான் பார்த்த ஒவ்வொருவ ருடைய முகத்திலும் நிலைய மகிழ்ச்சியை விட, நான் கல்யாணத்துக்குப் புறப்படச் சம்மதித்தபோது என் அம்மாவின் முகத்தில் விளைபாடிய மகிழ்ச்சிதான் ரெரம்பப் பெரிது... அதற்காகவே நான் போனேன்...” என்றான்.

சித்ராவின் கரங்கை மறைக்கும் அவசரத் தோற்றத்துக்கு அந்தநவீனமும் மீட்டும் நடுங்கின.

அன்று சூரயிற்றுக்கிழமை. சித்ரா கனா தீயமாக ஆந்தலின் வீட்டுக்குள் துழைத் தான். கூட தாக்காவில் உட்கார்ந்து கொண்டு அவன் படித்துக் கொண்டிருந்த புத்தகம் -

“ரோம்ப மும்மரமாய்ப் படிக்கிற அந்தப் புத்தகம் என்னவா இருக்கும்? என்ற ஆவல் உத்த எட்டிப் பார்த்தான் -

ஆச்சரியப்பட்டான். அவன் புத்தகத்தைச் “சீட்டு” என்று மறைத்துக் கொண்டுவிட் டான். ஆனால் அதன் கருவருப்பாய் வரிசை அட்டையில் அழகிய பெண்ணின் உருவம் கண் காலத்தில் தெரிந்து மறைந்ததுடன் - புத்தகத்தின் பெயரும் ஏதோ “...காதல்” என்றும் இருந்தது.

“சித்ரா, உங்ககெல்லாம் இம்மாதிரிப் புத்தகங்கள் பிடிக்காது; ஏன், எங்கேயும் பிடிக்காதுதான், ஆனாலும் இதை அந்த... வார கொடுத்தால் என்ன... இது என்னிடம் எப்படியோ வந்து சேர்ந்தது. சூரயிற்றுக் கிழமை, போலுதுபோகவில்லையென்று...”

பேச்சில் அவன் தடுமாற்றமும், அந்தக் கண்களில்தான் எத்தனை கண்ணீர்ச் சிதறும்பிக் கொண்டிருந்தது! சித்ரா பேசாமல் வீட்டுக்

“நாசம் அல்ல அசனிலே!”

“டாக்டர் ஸார்” என்று திடீரென்று ஒரு தனக்கம் மகாராஜகுமாரன் தொண்டை நீர்த்தும், சத்தமெழியல் “டாக்டர் ஸார்” நூதன மென்று சொல்லுகிறான். இதில் டாக்டர் வந்து விடுவான். கொஞ்ச நேரத்திலுக்கூட அவரைப் பிடிக்க முடியாது. மூன்று மூன்று பேர் இவ்வெங்கும், இதுவும் போனல் அந்தை சார்ந்த தொண்டை நிறுத்திவைக்க முடியாது. தனக்கு மகாராஜகுமாரன்.

அவ்வளவு நேரம் நூதன மகாராஜகுமாரன் வந்து, புகட்டி, நீண்ட நேரம் இருக்கிறான். அவன் சர்க்கார் மருத்துவ இன்ஸ்பெக்டர். நேரம் கொண்டு வந்திருக்கிறான். இவ்வளவு நேரம் மருத்துவ அலுவலர் காத்திருக்கிறான். நேரம் போனல் இவ்வெங்கும் தனக்கு மகாராஜகுமாரன் வந்திருக்கிறான். நேரம் போனல் இவ்வெங்கும் தனக்கு மகாராஜகுமாரன்.

நேரம் போனல் தனக்கு மகாராஜகுமாரன் வந்து, புகட்டி, நீண்ட நேரம் இருக்கிறான். அவன் சர்க்கார் மருத்துவ இன்ஸ்பெக்டர். நேரம் கொண்டு வந்திருக்கிறான். இவ்வளவு நேரம் மருத்துவ அலுவலர் காத்திருக்கிறான். நேரம் போனல் இவ்வெங்கும் தனக்கு மகாராஜகுமாரன் வந்திருக்கிறான். நேரம் போனல் இவ்வெங்கும் தனக்கு மகாராஜகுமாரன்.

நேரம் போனல் தனக்கு மகாராஜகுமாரன் வந்து, புகட்டி, நீண்ட நேரம் இருக்கிறான். அவன் சர்க்கார் மருத்துவ இன்ஸ்பெக்டர். நேரம் கொண்டு வந்திருக்கிறான். இவ்வளவு நேரம் மருத்துவ அலுவலர் காத்திருக்கிறான். நேரம் போனல் இவ்வெங்கும் தனக்கு மகாராஜகுமாரன் வந்திருக்கிறான். நேரம் போனல் இவ்வெங்கும் தனக்கு மகாராஜகுமாரன்.

நேரம் போனல் தனக்கு மகாராஜகுமாரன் வந்து, புகட்டி, நீண்ட நேரம் இருக்கிறான். அவன் சர்க்கார் மருத்துவ இன்ஸ்பெக்டர். நேரம் கொண்டு வந்திருக்கிறான். இவ்வளவு நேரம் மருத்துவ அலுவலர் காத்திருக்கிறான். நேரம் போனல் இவ்வெங்கும் தனக்கு மகாராஜகுமாரன் வந்திருக்கிறான். நேரம் போனல் இவ்வெங்கும் தனக்கு மகாராஜகுமாரன்.

நேரம் போனல் தனக்கு மகாராஜகுமாரன் வந்து, புகட்டி, நீண்ட நேரம் இருக்கிறான். அவன் சர்க்கார் மருத்துவ இன்ஸ்பெக்டர். நேரம் கொண்டு வந்திருக்கிறான். இவ்வளவு நேரம் மருத்துவ அலுவலர் காத்திருக்கிறான். நேரம் போனல் இவ்வெங்கும் தனக்கு மகாராஜகுமாரன் வந்திருக்கிறான். நேரம் போனல் இவ்வெங்கும் தனக்கு மகாராஜகுமாரன்.

நேரம் போனல் தனக்கு மகாராஜகுமாரன் வந்து, புகட்டி, நீண்ட நேரம் இருக்கிறான். அவன் சர்க்கார் மருத்துவ இன்ஸ்பெக்டர். நேரம் கொண்டு வந்திருக்கிறான். இவ்வளவு நேரம் மருத்துவ அலுவலர் காத்திருக்கிறான். நேரம் போனல் இவ்வெங்கும் தனக்கு மகாராஜகுமாரன் வந்திருக்கிறான். நேரம் போனல் இவ்வெங்கும் தனக்கு மகாராஜகுமாரன்.

நேரம் போனல் தனக்கு மகாராஜகுமாரன் வந்து, புகட்டி, நீண்ட நேரம் இருக்கிறான். அவன் சர்க்கார் மருத்துவ இன்ஸ்பெக்டர். நேரம் கொண்டு வந்திருக்கிறான். இவ்வளவு நேரம் மருத்துவ அலுவலர் காத்திருக்கிறான். நேரம் போனல் இவ்வெங்கும் தனக்கு மகாராஜகுமாரன் வந்திருக்கிறான். நேரம் போனல் இவ்வெங்கும் தனக்கு மகாராஜகுமாரன்.

நேரம் போனல் தனக்கு மகாராஜகுமாரன் வந்து, புகட்டி, நீண்ட நேரம் இருக்கிறான். அவன் சர்க்கார் மருத்துவ இன்ஸ்பெக்டர். நேரம் கொண்டு வந்திருக்கிறான். இவ்வளவு நேரம் மருத்துவ அலுவலர் காத்திருக்கிறான். நேரம் போனல் இவ்வெங்கும் தனக்கு மகாராஜகுமாரன் வந்திருக்கிறான். நேரம் போனல் இவ்வெங்கும் தனக்கு மகாராஜகுமாரன்.

நேரம் போனல் தனக்கு மகாராஜகுமாரன் வந்து, புகட்டி, நீண்ட நேரம் இருக்கிறான். அவன் சர்க்கார் மருத்துவ இன்ஸ்பெக்டர். நேரம் கொண்டு வந்திருக்கிறான். இவ்வளவு நேரம் மருத்துவ அலுவலர் காத்திருக்கிறான். நேரம் போனல் இவ்வெங்கும் தனக்கு மகாராஜகுமாரன் வந்திருக்கிறான். நேரம் போனல் இவ்வெங்கும் தனக்கு மகாராஜகுமாரன்.

நேரம் போனல் தனக்கு மகாராஜகுமாரன் வந்து, புகட்டி, நீண்ட நேரம் இருக்கிறான். அவன் சர்க்கார் மருத்துவ இன்ஸ்பெக்டர். நேரம் கொண்டு வந்திருக்கிறான். இவ்வளவு நேரம் மருத்துவ அலுவலர் காத்திருக்கிறான். நேரம் போனல் இவ்வெங்கும் தனக்கு மகாராஜகுமாரன் வந்திருக்கிறான். நேரம் போனல் இவ்வெங்கும் தனக்கு மகாராஜகுமாரன்.

அவன் - அந்த ஆசனத்தின் - அங்குமிங்குமிருந்தும் ஓர் உயர்ந்த பீடம் வந்திருக்கிறான். அந்த இடத்தை அவன் இழக்க முடியாதுதான்.

இதற்குள் இத்தக - “எதன்” என்பதைப் பற்றிச் சிந்தா இப்போது நினைக்கத் தொடங்கி விட்டான்.

அவன் மனம் ஆசனத்தின் ஒரு படி மல்லிகை மலர்களில் தான் கொண்டு வந்து தந்தான்.

“இன்று பூக்கள் இவ்வளவுதான், சித்ரா! மல்லிகை “சாச” மெதுவாகப் முடித்து கொண்டு வருகிறது” என்று.

சித்ரா அவனைப் பார்த்துப் புன்னைச் சைல் தான். ஆசனத்திற்கு மேல் சிவந்ததாற் போன்றிருந்தது.

“சித்ரா...” என்று.

அவன் தன் கவித்தையையே, “நான் உடம்பில் கிழிந்தேன்” என்று, மல்லிகை மலர் மலர் உடம்பில் கிழிந்தேன்” என்று.

சித்ரா இதைக் கேட்டுக் கொண்டு தன் இவ்வளவுக்குத் திரும்பினான். ஆசனத்தின்.

“...உடம்பில் - ஆசன மலர்களில் தான் பூக்களைக் கொண்டு கொண்டு கொடுத்திருக்கிறேன். என்னுடையவாழ்வு இன்று தன் சித்ரா இப்போது... அந்த முகமும் கண்ணும் சிவந்த விதம்...”

இதற்கு உடம்பில் இதைத் தான் என்பதற்குப் புதிதாகத் தனது ஆசனத்தின் மலர்களில் போல் தனது உடம்பில் தந்தால்தான் உடம்பில் தந்தான்.

மல்லிகை மலர் கொடுத்திருக்கிறான். சித்ராபோல -

“பூக்கள் இவ்வளவுக்கு அப்போதுமே வந்தது போல், என்ன அவருக்கு... அவருக்கு...”

இந்த நினைவுகள் வந்தவுடன்தான் அவன் சித்ரா கொடுத்திருக்கிறான். அந்த மல்லிகைப் பூக்களுக்குத் தான் எத்தனை அழகு சேர்த்து விட்டான். அவன் மனமும் மல்லிகைப் பூக்களில் விட்டது.

ஆசனத்தின் அருள் “மெதுவாக” தன் மனத்துக்குப் புரியப்படுவது அந்த விஷயத்தின் சித்ரா அவன் மனத்துக்கொள்ள விரும்பும் விஷயத்தை வெளிவிட்டான்.

“அம்மா, இது நிவாரணம்...” பட பட்டதான் ஆசனத்தின்.

சித்ராவின் விருப்பத்தை வலியுறுத்தினான் தாயார்.

“நான் அவனைப் போட்டுருன்...” என்று சொல்லி விட்டான் ஆசனத்தின்.

அன்று ஒரு மலர்கூட்டப் பூக்களில், மெதுவாகவும் - ஆசன மலர் திரும்பிவருவது மாதிரி இருக்கிறதே - சித்ராவின் விட்டுக்குள் சொல்லும் அவன்.

எத்தனை அழகான புன்னைகூட்டம் அவன் வரவேற்கும் சித்ரா!

“என்ன சித்ரா...”

நான் அவனைப் போர்த்தே தன் குனிந்தான்.

“உங்கள் எனக்குப் புதிதே, சித்ரா! ஆனால், நான்... நான்... எனக்கு... எனக்கு”

விக்ஸ் வேபோர்ப் ஜுவோஷக்திக்கு மாத்திரப்பிட்ட. ஒன்று பருகினதும் உடனே வேலை செய்தது...

இரவோடிர்வாக ஜுவோஷக்தை நீக்குகிறது!

விக்ஸ் வேபோர்பின் சிறந்தது இதயம்! செயல்

வெளிப்புற செயல்: வேபோர்பின் சிறந்தது உடம்புக்குள்ளே நுழைந்து உடம்புக்குள்ளே செயல்படுகிறது. சருமத்தின் கீழே வேபோர்பின் வேலைப்பாடுகள் நடைபெறுகின்றன. இதன் மூலம் இரவோடிர்வாக ஜுவோஷக்தை நீக்குகிறது. இதன் மூலம் உடம்புக்குள்ளே நுழைந்து உடம்புக்குள்ளே செயல்படுகிறது. இதன் மூலம் உடம்புக்குள்ளே நுழைந்து உடம்புக்குள்ளே செயல்படுகிறது.

உடம்பு செயல்: உடம்புக்குள்ளே நுழைந்து உடம்புக்குள்ளே செயல்படுகிறது. இதன் மூலம் உடம்புக்குள்ளே நுழைந்து உடம்புக்குள்ளே செயல்படுகிறது. இதன் மூலம் உடம்புக்குள்ளே நுழைந்து உடம்புக்குள்ளே செயல்படுகிறது.

தேவையான ஜுவோஷக்தை நீக்கிவிடும் வகையில் விக்ஸ் வேபோர்பின் மருந்துகளை ஆகியோர் வாங்குங்கள்

விக்ஸ் வேபோர்ப்

விக்ஸ் வேபோர்ப் உடம்புக்குள்ளே நுழைந்து உடம்புக்குள்ளே செயல்படுகிறது. இதன் மூலம் உடம்புக்குள்ளே நுழைந்து உடம்புக்குள்ளே செயல்படுகிறது. இதன் மூலம் உடம்புக்குள்ளே நுழைந்து உடம்புக்குள்ளே செயல்படுகிறது.

ஜுவோஷக்தை நீக்குகிறது. இதன் மூலம் உடம்புக்குள்ளே நுழைந்து உடம்புக்குள்ளே செயல்படுகிறது. இதன் மூலம் உடம்புக்குள்ளே நுழைந்து உடம்புக்குள்ளே செயல்படுகிறது. இதன் மூலம் உடம்புக்குள்ளே நுழைந்து உடம்புக்குள்ளே செயல்படுகிறது.

விக்ஸ் வேபோர்ப் இதன் மூலம் உடம்புக்குள்ளே நுழைந்து உடம்புக்குள்ளே செயல்படுகிறது. இதன் மூலம் உடம்புக்குள்ளே நுழைந்து உடம்புக்குள்ளே செயல்படுகிறது. இதன் மூலம் உடம்புக்குள்ளே நுழைந்து உடம்புக்குள்ளே செயல்படுகிறது.

3 அளவுகளில்

படித்துப் பாடுங்கள்

லிங்கப் பி லேகம்

[illegible]

மேலாதிபியல் கமிட்டி அமைக்கவும், அந்தத் திட்டத்தில் காலம் சம்பந்தத்தைத் தவிர்த்துக் கொடுத்தல், மகாபலிதேர்தலுக்குப் பற்றித் தாழ்வு கட்டுதல்களையும், கருத்துரைகள், புரட்சி, ஒரு நினைவு கட்டுதலையும், சமூகநீர்ப்பு, அமைதிப் போராட்டம், இன்றிப் புத்தகம், புத்தகம், நிர்வாகநீரையும், கனவாயில் - வித்யபத்திரி பீகரிடில் இறந்து விளங்குவதாகக் காண்கின்றோம்.

இவையெல்லாவற்றையும்விட, கங்கி பிரதானத்தில் எழுதிய அறிமுகப் புகழ் வாய்ந்த விவசாயினிள் சபையும், பொய்ச்சிவிள் செல்வம் ஆகிய நவீனங்களோடு கிட்டு அமைந்ததில் எப்படி விழுந்தது என்பதையும் இந்தப் பத்திரத்தில் உள்ள கட்டுரைகள் நமக்குக் கூறும் கருவியாகும்.

வட்டமேஜை

துயிழனின் தன்விடத்தில் கல்கைத் தர
னிக்ஞக் காட்டும் துஞ்சைக் கல்கைத் தர
பென். துயிழ் பிதக் கொண்டு.

ஆனால், அதன் அருகே உள்ள கழிவு அமைச்சர் மாதங்கனாகத் துப்புரவு செய்வதோடா மல், நாற்பது மிசுத்து உள்ளே துறையாக நாற்பது தீர்வியில் துப்புரவாகத் தவிர்த்து தெரிந்திருக்கிறார்கள். ஆகையால் எல்லாவிதமான ஆதாய அருகிதோள் நகர கார்ப்பரேஷன் அமைச்சர் உயர்ந்து, கொள்கைப்போல் வந்து போனதும் இடம் இவ்வளவு இடிரிசியாவில் இருக்குமாயினும் தயிமைப் பதிலி எவ்வளவு திரைப் பார்த்து?

செய்தியை

8-1-88

சா. சங்கரதீபர், பி.எச்.

‘நா’ தழைக்கானில் அழகும் தொப்பயிதிக்
நிறுதும்’ என்ற தலைப்பைப் டார்ந்ததும்
ஏதோ விவசாயிகளுக்குடைய கட்டுரைபோ
லன்று ஒரு கவியம் எண்ண வைத்தாலும் ஒரு
பாக்கியில் பெருந்திறமாவ் சர்திக் அறுவடை
பற்றியதாகவும் அமைந்து விட்டது! திரு
ப்பதிபுக்கு எக் மண்பார்ந்த பாராட்டுகல்,
வெறுல் கட்டுரைவாச இல்லாமல் நனகக்
கமை விசிகும் ஓர் அதுபவமாக இருந்தி
கது.

Geography: 27

8-1-89

மேலும், இரண்டாம் பாகம்

“எவ்வளவு வேகம்” துடிக்கக் கவசுக்குறி
கவசுக்குறி மாற்றி மாற்றிக் ‘கொண்டு’
பொருள் அறிவுதான் பாடல்.

பிரதானம் : மக்களது நலன்கள், நாகரிகம், பொருளியல் -- 34' வினா: கு. 1-20.

此稿已收

பெரும் அதுவான நிகழ்ச்சிகள் எய்துமென்பதற்கு
உள்ளத்திலுள்ளதெனினும் ஒரு நாளில் அதுவாகக் குடி
மூலம் விரிவதற்குத் தக்க சமயமொரு காலமது இயற்கை.
அதே காலத்திலே நிகழ்ந்து, அவன் மகன் மரீசுதான்,
அவனோடுள்ள மரீசு காட்டி வந்த இதுமத்தியன்
நாடுகளுக்கிடையே நாளொரு நாள், நிகழ்ந்தது. தந்தை
நினைந்தார் - மாராபுல அந்நேரமான நேரம் வந்தது
பெரிது விடவில்லை. ஆனால், கையெழுந்தருளியு
ள்ளவர்களுடைய இருக்கை நிகழ்க. கையெழுந்த
இருக்கையிலே விளையாடும்படித் தோன்றல்கள் கிடை
யின. கையெழுந்தருளில் ஸ்திர்வந்தருளினவர்களைக் கண்டி
யே நான் உன் மாராபுலம் அந்நேரத்தான் அதுவான
கடித்தல் இயற்கை. இத்தகைய இயற்கை நிகழ்க
கையெழுந்தருளில் அதுவான கையெழுந்தருள்த
இருள் வந்துமாதே மாராபுலக்கள் வந்தது நிகழ்க
கையெழுந்தருளில் வந்தது நிகழ்க.

தமிழில் "விவசாயத்திற்கு கொள்கை" எழுதித்
இந்தாண்டில் "கடின" உதவிவாரியத்தில் ரா. சிபி
நாடாள் மிகவும் அங்கமாகத் தமிழில் மொழிபெயர்த்து
நின்றுள்ளார். இந்தாண்டில் "கடின"யில் தொடர்
கட்டுப்பாடு செய்யப்பட்டு ஆயிரம் ஆயிரம் வரையில்
கனம் கடைத்தொகுப்பு.

பிரசுரம்: தமிழ் எழுத்தாமை கட்டுறவும் கட்டம்
மார்ச் 1, சென்னை-4, கிழக்கு, 4-50.

கீழ்க்கண்டவாறு மலர் ஒர் அரிவ பொருள்
 கிடைத்தது. 1948ஆம் ஆண்டு தபிர் எழுதல்
 தான் சங்கத்தின் புதிய தலைவர் திரு. க.
 வெம்பு (எக்கிரமன்) அவர்களுக்கு எங்கோப்
 போனது என்றுதான் எனக்குத் துணைப்பு
 திசையாக இருக்கும் என்பதை வட்ட
 போக்கு அறிய தெரிவித்துக் கொள்ளவில்லை
 எனவும் அடைகிறேன்.

094658-

13-1-11

'a great thing'

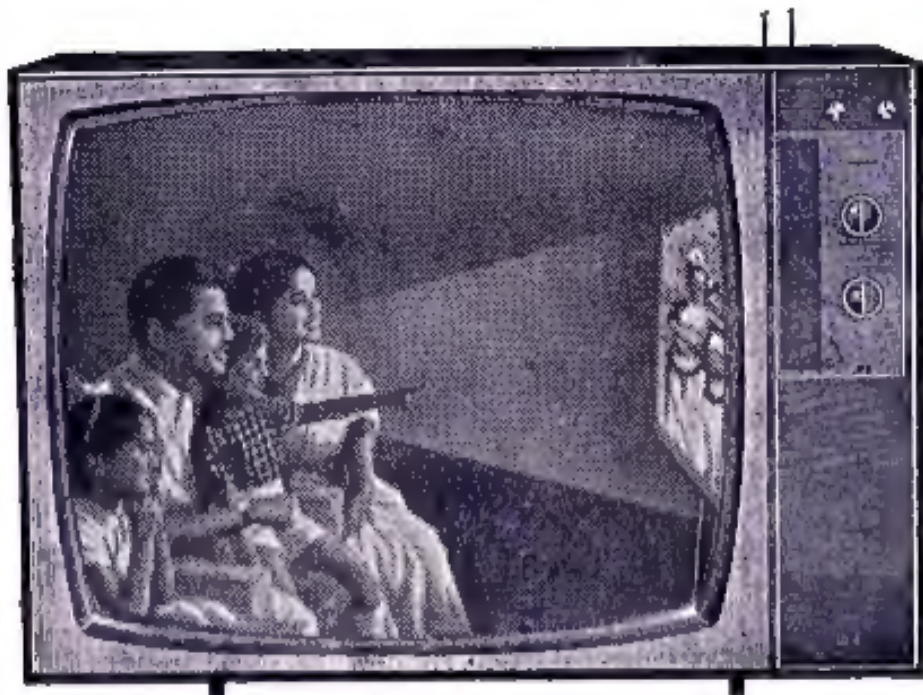
பே. சு. நல்லபெருமாள் அவர்கள்: எழுதிய
 'யாருக்கு வால் துண்டு?' என்ற நிறுக்கை உள்
 னத்தைத் தொடும்படியாக இருந்தது.
 "தேர்வமடியி, மாணமுற்தான் மயிதலுக்கு
 முத்தியிம், நயக்கு அன்பு செலுத்தி தலுக்க
 ிதெவ யாரும் இல்லை'யு. உயிரை விட்டு
 விடலாயி" போன்ற கூடுக்கமான வரிகள்
 கதையில் ஆக்கப்பட்டு உள்ளன. இப்போது
 கூடப் கொடுத்து, கூடம் எல்லாவற்றையுங்
 உபயோகவிலிப் படிப்பதற்கு அர்ப்பணித்து
 விரும்பு பெற்றோர்கள் பலர் உள்ளனர். அப்
 படிப்பட்டவர்களின் எப்பயல்கள் தங்கள்
 தந்தையை முதிய பருவத்தில் பேணிச் சாப்
 பக் கடமையாகும்.

◎ 西風

14-I-68

உ.அ.பிரதீப மணியியல்

LAALAVI MOON

LAALAVI MOON. தீர்க்க தரிசனமும் கருத்துகளும் திருந்த என்ன! அவை மக்களிடையே பரவாவிட்டால் என்ன பயன்?—அவை மக்களை துறந்து என்ன செயல்படுத்த வேண்டியது?

ஜாம்பொட்டியில் கல்ல கருத்துக்கள் செயலாகாமல் விழுவதில்லை. ஏற்ற உதவிகளும் குழுவிலும் அவை உண்டாக. இத்தகைய நன்றிக்குரிய கவனம் திட்டம்.

இந்தத் திட்டம் ஜாம்பொட்டியில் தொடங்கிய மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன் 'விவாத-வட்டங்களில்' எல்லா கொள்கைகள் நெருக்கி பத்து மடங்காக உயர்ந்து விட்டது. விவாதத்தின் விளைவாக எழுந்த தெளிவான உறுதி. 1965-இல் ஜாம்பொட்டியில் நிறைவேற்றம் குறைபாடு தொடங்கி விட்டது.

LAALAVI MOON கிளப்பானத்தின் குடும்ப நலத் திட்டத்தினால் ஜாம்பொட்டியில் மக்களுக்கு என்ன பயன்?

இரண்டு வகை கருத்துக் குடும்பத் திட்டம் கிராமங்களும் ஆர்.பி.ஏ.யும், குழந்தை பராமரிப்புத் திட்டம் இதுமாகக் குடும்பம்-செட்டிபாட்டு சாதனங்கள் உருவாகியிருக்கின்றன, ஆலோசனை உறுதிப்படுத்த.

இரண்டு வகை கிராமங்களிலும் LAALAVI MOON ஆல்பத்திரியிலும் 'காங்க்டி' ஆபரேஷன் செயலம் படுகிறது. அதைச் செய்து கொள்ளும் கம்பெனி ஊழியருக்கு ஆபரேஷன் செயல் இல்லை, அதோடு கொடுக்கப்படும் ரூ. 200/- தரப் படுகிறது. போனவருக்கும் ஆலோசனை

காங்க்டி கவனத்தில் 1650 ரூபை ஆபரேஷன் செய்து கொண்டதில் விவாதம், கம்பெனி ஊழியர்கள் மனைவியர் 'நியூமெட்டி' ஆபரேஷன் செய்து கொண்டதோ, 'ஜாம்பொட்டி' கொண்டதோ எல்லாம் செயல்படுத்தும் வகையில் கொடுக்க வழங்கப்படுகிறது.

LAALAVI MOON

ஸ்பார்ட்டன் *Acrylic* எம்ல்ஷன் பெயிண்ட்கள் உங்கள் வீட்டின் பூச்சுகளுக்கு பிரமிப்பூட்டும் அழகை அளிக்கின்றது

ஸ்பார்ட்டன் அக்ரிலிக் எம்ல்ஷன்
 பெயிண்ட் உபயோகித்து உங்கள்
 இல்லத்தை தனிமாதா, மின்னம்
 கிளிக்லுக்க மலக்கும் தோற்றம்
 மிளிர்ச் செய்வதாம். படுக்கை
 அறை, வரவேற்பு அறை, கிடு
 குறுவளையம் ஸ்பார்ட்டன்
 அக்ரிலிக் எம்ல்ஷன் பெயிண்ட்
 அடித்துப் புதுப்பித்து தனித் தனி
 வாழ்வுக்கு வகை செய்யுங்கள்.

தயாரிப்பவர்கள் :

அடிஸன்ஸ் பெயிண்ட்ஸ் &
 கேமிகல்ஸ் லிமிடெட்
 செம்பலம் :: சென்னை-11

Spartan
 The Hallmark of quality

